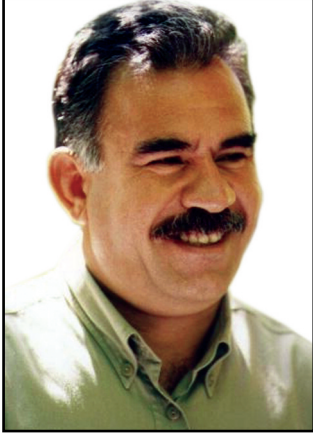

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 37 / Hejmar 434 / Sibat 2018

Özel savaşa karşı devrimci savaşı dayatacağız

Önder Apo'nun 2 Temmuz 1990 tarihli çözümlemesinden derlenmiştir

Özel savaşın tarihsel ve güncel temellerini ortaya koyduğumuz gibi, böylesi bir savaşı dayatanların da, bu savaşı çıkarlarına dayalı

geliştirdiğini belirttik. Ama en önemlisi de bu gerçeğin değiştirilebileceğini; bu temelde örgütlenmesine, eylemine önderlik edilirse, dünyada eşine ender rastlanılan kölelik ve düşürülmüşlük statüsünün parçalanabileceğini net bir şekilde ortaya koyduk. Bunu ısrarla ve en zor koşullarda geliştirdik. 12 Eylül faşizminin kendini en başarılı hissettiği bir dönemde bile bunu koruduk. Çok kapsamlı olmasa bile, bunun bilincine ulaşmaya çalıştık. Bununla yetinilmediği gibi, eylemine de cesaret edildi.

Günümüze doğru geldiğimizde ise özel savaşın, hem de hiç akla gelmeyecek alanlarda paramparça edilebileceğini gösterdik. Eşi görülmemiş bireysel kahramanlıklardan tutalım her türlü örgütlülüğün geliştirilebileceğini kanıtladık.

> 16-17

Devletlerarası Komplonun amacı Kürt soykırımını tamamlamaktır

Duran Kalkan

Devletlerarası Komplonun Apo'nun imhasına dayanarak PKK'yı tasfiye etmeyi, PKK'nin tasfiyesine dayanarak da Kürt Soykırımını tamamlamayı hedefleyen bir stratejik planlama dahilinde saldırıya geçtiler. Kuşkusuz bunu yapan, Kürt'ü inkar ve imha etmek isteyen zihniyet ve siyasetini ortaya çıkartan, Kürdistan'ı bölen, Kürt Soykırımını öngören güçlerdir. Küresel kapitalist modernite sistemiydi.

Sistem adına ona öncülük edenler bu kararı aldılar, planlamayı geliştirdiler, pratiğini uyguladılar. ABD, İngiltere, İsrail öncülüğü çok barizdir. Komplonun Washington'da planlandı. Bill Clinton yönetimi tarafından uygulamaya konuldu. Artık bunlar belgelerle açık ve sabittir.

> 18-20

Şehitlerimize saldırı Kürt halkının direniş hafızasına saldırıdır

Çiğdem Doğu

Korku yayarak fethetmek, Türk ordu ve devlet geleneğinin temel taktiklerinden biridir. DAİŞ de böyleydi.

Aslında DAİŞ'in, Türk faşist menşeli olduğunu buradan bile ispat etmek mümkündür. DAİŞ, binlerce yılın Türk iktidar geleneğinin günümüze uyarlanmış halinden başka bir şey değildir. Nitekim ortaya çıkan büyük kadın kahramanlık ve fedai ruhunu, Barî'nin arkadaşımızın cenazesine günümüzün Türk faşist tarzı olan DAİŞ tarzı ile saldırarak kirabileceklerini düşünmüşlerdir. Ancak hesap etmedikleri; Kürtlerin ve Kürt kadınlarının bu korku duvarını çoktan aşmış olduklarıdır.

> 14-15

AKP MHP faşizminin psikolojik savaşı fedai Efrîn direnişçiliği karşısında boşa çıkmıştır

H. Yasin Doğan

Yalancının mumu yatsiya kadar yandı ve gerçekler inatçı olduğu için belli zaman aralıkları içinde rakipsiz gibi görünen psikolojik savaş, Efrîn savaşçıların kahramanlığı ve Efrîn halkının yurtseverliği karşısında çaresiz kalmıştır.

O nedenle de şimdi Türk medyası ve siyaseti üzerinden yürütülen özel savaşın başarısızlığı tartışılmaktadır. Yani Tüm dünyanın gözleri önünde tüm kirli savaş araçlarıyla ve en eşitsiz koşullarda süren savaşta haklı olan, haktan ve demokrasiden yana olan direnişçiler kazanmıştır.

> 29-31

Zafer, Asrın Komplosu'na Karşı Çağın Direnişi'nin Olacaktır

Gerçekten de nasıl Kobanê yenilgisi DAİŞ için çöküşün başlangıcı olduysa, AKP-MHP faşizmi de Efrîn'de yenilir, çöker hale gelebilir. Efrîn TC devleti için, AKP-MHP faşizmi için bataklık ve tuzak haline getirilebilir. Bu hiç de zor değil.

Güçlü bir darbenin saldırgan güçlere vurulması, AKP-MHP diktatörlüğünü

kesinlikle çökartecek. Böyle bir darbe vurmak için de imkanlar ve fırsatlar fazlasıyla var. Kuşkusuz düşmanın amaçları farklı, durum ciddi ve tehlikeli, öyle basit ele almamak gerekiyor. Çok ciddi yaklaşmak gerekecek. Ama verilerin Kürt halkından, Kuzey Suriye Federasyonu yönetiminden, Rojava kanton yönetim-

lerinden, YPG-YPJ ve QSD güçlerinden yana olduğu da tartışmasızdır.

Eğer çok büyük hatalar yapılmaz ise kısa sürede AKP-MHP faşizmine ağır darbeler vuran, hatta Tayyip Erdoğan yönetimini çökerten gelişmeler ortaya çıkabilir. Efrîn'deki savaş, Ankara'da faşizmi çökertebilir.

> 2-6

Jineoloji'yle kadın rönesansına doğru

Hêja Zerya >23-25

Serkeftina Efrînê wê azadiya gelê me û Rêber Apo misoger bike

Xalîde Engîzek >21-22

Xebata li ser yekîtiya neteweyî û astengiyên li pêşiya wê

Sozdar Avesta

Di vê yekîtiyê de sê erkên ku dikevin ser milên hemû neteweyên Kurd û Kurdistanî û dostên wan evin: a) Divê di nava neteweyê demokratîk de hêzên xwe yê parastîne bikin yek, b) Dîplomasiya xwe bikin yek û,

c) İradeya xwe ya biryargirtîne bikin yek. Ku ev her sê xal werin avakirin, wê pêşiya qirkirinê jî were girtin, li pêşiya helandina neteweyî jî were sekinandin û ew erdê Kurdistanê yê ku di destê dagirkeran de hatiye dagirkerin, wê bi vê yekîtiyê jî destê wan were derxistin.

>12-13

20. yılında 15 Şubat Komplosu'na karşı Efrîn direniş ruhuyla mücadele edelim ve kazanalım!

PKK Yürütme Komitesi

Efrîn ve Rojava Özgürlük Güçleri'nin askeri zafer kazanma, Türk ordusunu ve AKP-MHP faşist sürülerini Efrîn'de yenme imkanı ve koşulları vardır. Efrîn AKP-MHP faşizmine mezar edilebilir. AKP-MHP-CHP faşist diktatörlüğü Efrîn'de yenilgiye uğratılabilir. İradesi kırılıp, gücü tümden yok edilebilir.

15 Şubat Komplosu, Efrîn'de yenilgiye uğratılabilir. Kürt halkı Efrîn Direnişi'ni geliştirip daha güçlü kılarak, Devletlerarası Komplonun Efrîn'de tümden yenmeyi başarabilir.

> 7-11

Kobanê'de DAİŞ'i yenilgiye uğratan YPG-YPJ Efrîn'de de Türk ordusunu yenilgiye uğratacaktır

Duran Kalkan

Siyasi ve askeri alanda baş döndürücü gelişmeler yaşanıyor. Nerdeyse günde birkaç sefer değerlendirme yapmak gerekiyor.

Sabahla akşamın siyasi-askeri olayları bile birbirinden çok farklılık arz edecek düzeyde oluyor. Üçüncü Dünya Savaşı'nın Kürdistan'daki, bölgedeki yoğunlaşma, derinleşme ve hızlanma düzeyi böylesi bir durumu açığa çıkarıyor. Kelimenin gerçek anlamıyla baş döndürücü hızda bir olaylar zinciri yaşanıyor. Kuşkusuz yaşanan olaylar, farklı alanlardaki gelişmeler birbirlerinden kopuk olay ve süreçler olmadığı gibi bunların birbirleriyle ilişkisini ve bağlantısını görmek önem taşıyor. O nedenle hem bütüne bakabilmek hem de parça parça olanları ayırtmaları üzerinden değerlendirebilmek gerekiyor. Bu kadar kapsamlı, karmaşık ve hızlı olan siyasi-askeri gelişmeleri anı anına takip edip, bütünlük içerisinde değerlendirebildiği oranda insan, tekil olayları daha iyi çözümleyebiliyor, anlayabiliyor. Yine olası gelişmeleri doğruya yakın bir biçimde öngörebiliyor, esas olan da bu. Ne olduğunu anlamak önemli ama ondan daha önemlisi; yaşananlardan yola çıkarak ne olabileceğini kestirmektir. Ancak doğruya yakın bir biçimde olabilecekleri öngörebilirse bir insan, bir örgüt, bir hareket ya da siyasi güç, kendisini ona göre hazırlar, olabileceklere dair hazırlıklı kılar. Bu da olaylar karşısında etkili olma ve başarıyı getirir. Bu kadar hızlanmış bir siyasi-askeri süreç başka türlü aktif katılabilmek, sürecin yönlendiricisi olabilmek, hele hele böylesi süreçlerden başarıyla çıkmak kesinlikle mümkün olmaz. Bu durum çok fazla yoğunlaşmayı gerektiriyor. Süreci anı anına takip etmeyi istiyor. Bir de hızlı düşünebilmeyi, bütünlüklü, çok yönlü, süreklilik arz eden bir temelde bakabilmeyi gerektiriyor. Yaşanan süreç, güncel tarihsel gerçeklik içerisinde değerlendirilmeyi, bugüne geçmişin bağlantısını hızla ve yeterli kurabilmeyi gerektiriyor ki; yarının ne getireceğini, ne tür olayların olabileceğini insan anlayabilsin.

Bir de şu anda bilim olarak okuduğumuz, öğrendiğimiz gerçeklik, aslında çok fazla 20. yüzyıl zihniyet kalıplarını taşıyor. 20. yüzyıl kalıplarından kasıt, iki bloklu dünya sistemi içerisinde, ABD ve Sovyet bloklarına dayalı olarak olayları ele alıp değerlendirmektir. Blok bakış açısı çok fazla objektivist, çok fazla ortalamacı kılıyor insanı. Düz-dogmatik bakış açısını çok öne çıkartıyor, aşırı derecede bu stratejik yaklaşım öne çıkıyor. Stratejik bakışta da iki bloklu bir sistem temelinde stratejik duruş var olduğu için iki merkezin çelişkisi, çatışması ve çıkarlarına göre değerlendirme çok fazla hakim ve yönlendirici oluyor. İşte bu yaklaşım bakış açısını düz yapıyor; objektivist, olgucu ve çok fazla ortalamacı kılıyor. Yani insan düşüncesini, gelişmeleri bazı merkezlere dayalı olarak anlar ve değerlendirir hale getiriyor. Oysaki günümüz dünyası öyle değil; Sovyetler Birliği'nin çözülüşünden sonra bu dünya değişti. Dünya sisteminde yaşanan değişiklik, güncel olarak gelişen olay ve olguların ortaya çıkış, gelişim ve sonuçlanış durumlarını da doğrudan etkiliyor. Özcesi; Sovyetler Birliği'nin çözülüşü, böyle önemli bir değişikliği de açığa çıkardı. O nedenle yaşanan olaylar

✓ **Tayyip Erdoğan yönetiminin bu kadar Başûr'a, Bakur'da saldırması, bu kadar şiddet uygulaması, Rojava'ya, Efrîn'e saldırması onun gücünden aynaklanmıyor. Bunlar dışında başka çaresi yok. Bununla ömrünü uzatıyor. Gerçekten çökmek üzeredir. Bu saldırılarla üç gün ayakta kalıyorsa kendini başarılı sayıyor. Bu nedenle Efrîn saldırısıyla çöküşünü önlemeye çalışırken tümünden sonunu getirecek gelişmeleri de açığa çıkarabilir. Buna inanmak ve bunun için mücadele etmek kesinlikle böylesi bir sonucu açığa çıkaracaktır. ✓**

ve gelişmelere 20. yüzyıl zihniyetiyle bakmamak, olay ve olguları doğru çözümlemeyi ve doğru gelecek öngörmeyi engelleyen bu olgucu, pozitivist, aşırı objektivist bakış açılarını aşmak son derece önemli oluyor.

Ne iki stratejik merkez var ne de ABD imparatorluğu

Yine, iki stratejik merkeze dayalı stratejik anlayış kesinlikle günlük olayları yeterince çözümleyemediği gibi olabilecekleri hiç öngöremiyor. Normal olarak o bakış açısıyla şu şu olmaz deniliyor, fakat olmaz görülenlerin hepsi oluyor günümüz dünyasında. Neden? Çünkü; artık iki merkezli bir stratejik durum olmadığı gibi böyle bir merkez de bulunmuyor. Sovyetler Birliği çözüldüğünde birçok çevre, "İki merkez de gitti, artık tek merkez kaldı, bundan sonra her şey ABD'nin düşüncesine ve çıkarlarına göre olacak, ABD İmparatorluğu kuruluyor" dedi. Yalnızca Önder Apo, durumun öyle olmadığını, "Dağılan iki merkezin, merkezci duruş ortadan kaldırdığını, ABD gücünün Sovyetler Birliği'nin varlığına bağlı olarak ortaya çıktığını, dolayısıyla çöken, çözülen Sovyetler Birliği'nin zayıflayan, etkinliğini kaybeden ABD olacağını" değerlendirdi. Bugün geldiğimiz nokta yüzde yüz böyledir. Yani doğrulan görüş Önder Apo'nun görüşleri oldu. 90'ların başında Sovyetler Birliği çözülür ve ABD 'Yeni Dünya Düzeni' adı altında bir strateji oluşturmaya çalışırken bunları değerlendiren, bunlardan etkilenen, bu temelde ABD imparatorluğunun kurulduğunu söyleyen düşünceler doğrulanmadı. "Süper Güç'ten biri gitti, geriye bir Süper Güç kaldı. Artık Tanrı gibi, ne derse o Süper Güç'ün dediği ve istediği olacak" biçiminde biat edici, köleleştirici bir düşünce tarzı ortaya çıktı. Bilinçli

olarak ABD stratejistleri tarafından bu böyle geliştirildi, oluşturuldu. ABD'nin stratejik gücünü abartan bir sürü propaganda yapıldı; öyle ki bu değerlendirmeler, ABD'yi bile çıkmaza sokan düzeydeydi. Şimdi öyle bir durum olmadığı çok net açığa çıktı. O düşünce de doğrulanmadı. Bu noktada da Önder Apo'nun görüşleri doğrulandı.

Günümüz dünyasında ne öyle iki kutupluluk, iki merkezi esas alan bir stratejik duruş var ne de tek merkezlilik var. Çok merkezlilik var. Evet, ikinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı dünya sistemi tümünden değişmedi; kurum, kuruluşları da devam ediyor. Birleşmiş Milletler, onun beş üyeli Güvenlik Konseyi sistemi devam ediyor. Yine, kapitalizmin çelişkileri, silahlanma yarışı, nükleer silah tehdidi de halen var. Kuşkusuz hiç birisi görüntü ve varlık ortadan kalkmadı ama eski anlamlarını da kaybettiler. Varlık olarak, ad olarak, görüntü olarak vardır diye 20. yüzyıldaki işlevlerini aynen devam ettirdiklerini, aynı anlamda olduklarını sanmamak lazım. İşlevleri, anlamları ciddi biçimde değişti. Örneğin; Güvenlik Konseyi'nin o kadar etkinliği kalmadı. ABD hegemonyasının oluştuğu, bu nedenle artık Güvenlik Konseyi'ne gerek kalmadığı belirtiliyordu. Gerçeğin öyle olmadığı çok açık; sadece ABD hegemonyası oluşmadığı gibi iki kutuplu dünyada var olan Güvenlik Konseyi'nin etkinlik derecesi de kalmadı, daha da zayıfladı. Nükleer silahlar var ama 25-30 yıl önce insanlık üzerinde oluşturulan tehdit düzeyinde değil. 1950'den 1990'a kadar adeta düşünce üretmek, siyaset yapmak diye bir şey kalmamıştı ortada. Tek gündem nükleer silah tehdidi, nükleer savaş durumuydu; "Aman, nükleer silahlar var, kullanılır, yakılır, yıkılır, yer küre yok olur, otur yerinde hiçbir şeye karışma, ses çıkarma, var olana razı

ol, ABD ve Sovyetler Birliği'nden birine yaslan, sırtını daya, onlar ne kadar izin verirlerse yaşayabilirsin, bunu sağlayabilirsen ne mutlu sana ve bunun dışında yapacağın bir şey yok" denen bir durum vardı.

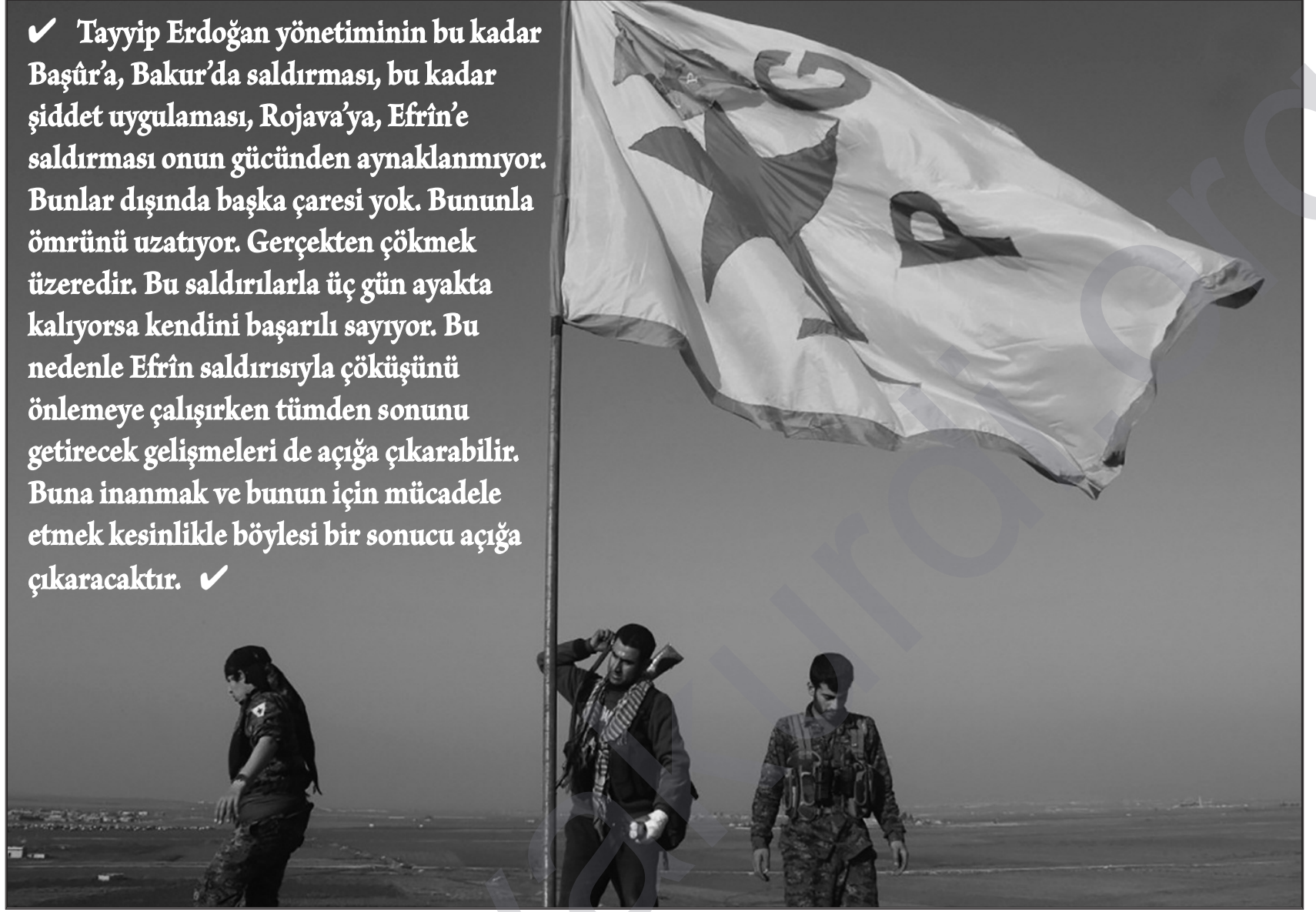
Şimdi öyle değildir; nükleer silahlar var, yerinde duruyorlar, yenileri de üretiliyor. Hatta Kuzey Kore, İran gibi güçler bu konuda süreci daha çok hızlandırmaya, bunları gündemde tutmaya, 20. yüzyıldakine benzer gerginlikler ortaya çıkartmaya çalışıyorlar ama 20. yüzyıldaki gündemleşme durumu, etkinlik durumu kesinlikle yok. Tehlike ortadan kalktı mı? Hayır. Silahlar duruyor, o silahlar var oldukça insanlık, dünya tehdit altında. Fakat güncel siyasetteki önemleri azaldı. Siyasi mücadelenin araçları haline getirilme durumları zayıfladı. İki kutuplu dünya, iki merkezli strateji esas olarak giderek nükleer silah dengesine, karşılığına oturmuş bir dengeydi. Şimdi o da ortadan kalktı. Öyle bir düzey yok. Onun yerine güncel siyasette tabanca, tüfek, bomba ve füzeler daha fazla rol oynuyor, daha fazla etkide bulunuyor. Daha çok kullanılabilirler, güncel siyasetin işleyişinde öncü konumda rol oynuyorlar.

Olmaz denilen birçok siyasi-askeri olay şimdi oluyor

Bütün bunlar bir yandan hemen herkese bilinçlenme, örgütlenme, eylem yapma, kendi çıkarlarını öngörme ve o temelde mücadele etme fırsatı veriyor. Bu alanda bütün çelişkiler kapsamında örgütlenmeler, mücadeleler var. Toplumsal kesimlerin, sınıfların çıkar mücadeleleri eskisinden az değil. Kadınlar, dünyanın dört bir yanında örgütlenmişler, daha çok bilinçlenip özgürlük, eşitlik mücadelesini yürütüyorlar. Ekolojik mücadeleler, eskiye göre daha somut,

daha yaygın ve güncel konumdadır. Dil, kültür, topluluk, ulus olma çelişkileri, sorunları; yine dini-mezhepsel, etnik sorunlar ve çelişkiler temelinde bilinçlenme, örgütlenmeler ve mücadeleler gelişiyor. Her yerde herkes bir hak arama mücadelesi yürütebiliyor. Kendisini bilinçlendirip, örgütlediği oranda rol oynayabiliyor, gelişme sağlayabiliyor, mücadele edebiliyor, kazanabiliyor bazı şeyleri. Demek ki; bu dünya 30 yıl öncesine göre çok daha iyi, çok daha demokratik. Gerçekten 30 yıl önceki dünya tam kilitlemişti, tüm sorunlar iki merkezin tutumuna, çıkarına ve aralarındaki çelişkiye bağlanmıştı ki, adeta yaşam donmuştu. Kimse düşünce üretmez, örgütlenemez, eylem yapamaz hale gelmişti. Ancak bu iki merkeze bağlı olarak işlevli olursa olur, onun önü açılırdı. Onun dışında hiçbir çelişki üzerinden örgütlenme ve mücadele etme ortamı yoktu, gelişme sağlama ortamı yoktu. Oysa şimdi böyle değil. Bütün çelişkiler kapsamında bilinçlenme, örgütlenme, mücadele etme durumu var.

İkincisi ise; artık 20. yüzyılda olduğu gibi iki merkezli klişeleşmiş stratejik bakışa göre olaylar, olgular gelişmiyor, taktik yapılmıyor. Çok merkezlilik, bütün çelişkilere dayalı olarak bilinçlenip örgütlenerek eyleme geçme imkanının az çok bulunması, daha fazla taktik yaratıcılık veriyor, zenginlik veriyor. Bu yeni durum, yeni bir siyaset tarzını ortaya çıkarmış durumda. O halde eski bakış açısıyla insan günümüzde yaşanan birçok olayı öngöremiyor önceden; olmaması gerektiğini düşünüyor, olmayacak diyor fakat bakıyoruz oluyor. Böyle oldukça şaşıyoruz, niye böyle oldu diye soruyoruz, bol bol yanlıyoruz yani. Oluşmuş eski zihniyet kalıplarıyla yaşamı anlayan, çözümleyen, siyasi değerlendirme yapan, geleceğe o te-

Yani Birinci Dünya Savaşı'nda kapitalizmi yok edecek devrimci çıkışlar oldu. Rusya'da önemli sonuçlar ortaya çıkardı fakat öngörüldüğü gibi kapitalizmi yok edecek, aşacak bir dünya devrimi haline dönüşmedi, ona ulaşamadı, ona gücü yetmedi, yarım kaldı, eksik kaldı. Ondan sonra da ortaya çıkan pratik, teori haline getirilmeye çalışıldı. Ekim Devrimi, ona yol açan teorinin gereklerine göre yönetilmek yerine, ortaya çıkan pratiğin teorileştirilmesiyle aslında Ekim Devrimi'ne yol açan devrimci çizgi saptırıldı. Bu böyle görmek ve anlamak önemli. Bu sapma aynı zamanda mevcut iki kutuplu dünya gerçeğine yol açan durumu da açığa çıkardı.

Geçen yüzyılda kapitalizm kendi iç yapısıyla bunalımını hafifletmedi, ara ara bunalımdan kısmi çıkış yollarına kesinlikle Ekim Devrimi yol açtı. Ekim Devrimi olmasaydı Birinci Dünya Savaşı'nın sonu nereye giderdi, nasıl olurdu, kapitalizmin sonu ne olurdu? Kestirmek zor elbette. Bu nedenle, Ekim Devrimi büyük bir çıkıştı, bir öncüydü, bir kurtarıcıydı ama kapitalizmi yok etme ve bir dünya devrimi olma hedefine doğru yürüyemedi. İlk hamlede başarılı olamayınca, ondan sonra geri adım attı, oportünizme düştü, revizyonist oldu, çizgiden saptı, giderek bir Sovyetler Birliği devleti ortaya çıkardı, dünya devrimini Sovyetler Birliği'nin çıkarlarına bağladı, Sovyetler Birliği'nin korunmasına bağladı. "Tek ülkede devrim, tek ülkede sosyalizm" gibi dünya devrimini başaramamayı teori haline getiren yaklaşımlarla, aslında Önder Apo'nun belirttiği, kapitalist modernite sisteminin bir ucu haline geldi, onun bir versiyonuna dönüştü.

Şimdi ortada Üçüncü Dünya Savaşı'ndan kapitalizmi geçici olarak çıkartacak bir durum da yok. Geriye gerçekten de Birinci Dünya Savaşı'nda Ekim Devrimi'yle başlayıp da sonu getirilemeyen bir bölge devrimi, demokratik halklar devrimi, dünya devrimi kalıyor. Bu yönlü işaretler var, çabalar var, Önder Apo'nun geliştirdiği stratejik bakış açısı, teorik çerçeve, ideolojik-politik çizgi tamamen böyle bir devrimsel çıkışı öngörüyor. Teorik olarak bir Önderliksel çözüm gerçekleşti. Fakat onu örgüte ve eyleme dönüştürmede, pratikleştirmede henüz ilk adımlar atılıyor. Zayıf bir durum var. Kürdistan'ın bazı parçalarında bu yönlü bilinçlenme, örgütlenme ve eylem düzeyinde bir gelişme sağlanmış durumda. Bakur'da, Rojava'da bunlar gerçekleşiyor. Başûr'da bunun önüne baraj çekilmek için çaba harcanyor. Aslında 91-92'de Çekiç Güç Operasyonu'yla Hewlêr'de oluşturulmaya çalışılan sistem, tamamen mevcut kriz ve kaosun Kürdistan öncülüğünde bir halklar devrimiyle, Ortadoğu ve dünya devrimiyle aşılmasını barajlama, engelleme ve önleme hareketidir. Devrimci bir güç olarak PKK'nin Başûr'a girişini engelleme kararı temelinde bu oluşum ortaya çıkartıldı, yoksa öyle farklı bir anlamı kesinlikle yoktur. Çekiç Güç Operasyonu'nun, kişilerden, partilerden öteye böyle bir küresel mücadeleye anlamı var.

Rojhilat'ın bazı yönleriyle yaşanan bu durumu zorlayacak, devrime öncülük edecek şekilde açılım yapan diğer bir Kürdistan parçası haline gelme özelliği bulunuyor. Zaman zaman bu tür girişimler de oldu. Ama tümünden etkili bir konuma henüz ulaşamadı. Kürdistan'da böyle bir yeni devrimci teorinin sınırlı bir pratik uygulanma çabası var. Büyük zaferler kazanmış olmaktan henüz uzak. Mücadeleciler biriktirmiş düzeyde. Kürdistan'ın dışına, Ortadoğu'ya, dünyaya açılması daha yeni yeni oluyor. Şimdilik cılız ve zayıftır. Önderlik düşüncelerinin

Ortadoğu'da ve dünyada daha güçlü yayılması için daha örgütlü, planlı çabaya ihtiyaç var. Yapılmaması aslında büyük bir eksiklik oluyor. O bakımdan koşullar var, devrimci durum devam ediyor. Fakat teorik çözümün üretilmiş olmasına rağmen bunun hızlı bir biçimde hamlesel olarak örgüt ve eyleme dönüştürülmesinde ciddi zayıflıklar, zorlanmalar var. Bu anlamda hızlı bir biçimde devrim alternatifleri de gelişmiyor.

İmkan ve fırsatları bütünlüklü bir devrim stratejisiyle ele almak gerekiyor

Mücadele derinleşerek, yaygınlaşarak sürüp gidiyor; bu gerçeği görmek lazım. Bunun için bu sürece devrimci süreç olarak bakmak lazım, mücadele süreci olarak bakmak lazım. Evet, askeri boyutu düşük yoğunluklu, çok şiddetli değil ama yaşananın bir dünya savaşı olduğu tartışma götürmez bir gerçek. Çünkü; bütün toplumsal ve siyasi dengeleri alt-üst ediyor. Şimdiye kadar var olan bütün sistemleri çözdü, herkesin önüne bir yenilik koydu. Dolayısıyla günümüz dünyasında köklü bir değişim ve dönüşüm gerçekten yaşanıyor. Özellikle Ortadoğu merkezli olarak yaşanıyor. Herkes bunun kapsamı

tejsiyle ele alıp, o temelde kullanmak gerekiyor. Onun dışındaki yaklaşımlar dar ve tutuculuk olur. Mevcut durumda çelişki ve çatışmaların ortaya çıkardığı imkan ve fırsatları örgütlü, planlı bir devrimci mücadele için kullanmayanlar başarısız kalırlar. Bu temelde kazanılan kısmi başarıları gerçekleştirmesi gereken devrimin birer imkanı, fırsatı olarak görüp değerlendirmek yerine, onları esas alıp onlar üzerinde yaşamak isteyenler çok kısa sürede kazandıklarını da kaybederler.

Bakurê Kürdistan'da 90'dan sonra ortaya çıkan bazı önemli gelişmeler oldu; onu daha büyük bir devrime ve devrimci mücadeleye dönüştürmek yerine, onun üzerinde statüko olmak, yaşamak isteyen eğilim, 24 Temmuz faşist soykırımcı saldırı karşısında tuz-buz oldu. Bırak o eğilimin ortaya çıkmış kazanımları büyütmesi, ilerletmesi, koruması, ayakta tutması bile mümkün olmadı. İşte buna orta sınıf yaklaşımı deniyor. Gerçekten de orta sınıf darlığıyla, statükoculuğuyla, yüzeyselliğiyle içinde bulunduğumuz dünya koşullarında, bölge koşullarında örgüt olmak, mücadele etmek, kazanım sağlamak, onu elde tutmak, daha da büyütme, zaferler kazanmak mümkün değil. Orta sınıf eğilimi, fırsat bulursa halkın devrimci mücade-

tarafından. KDP-YNK'nin milliyetçi-devletçi çizgisi ya da işbirlikçi despotik siyaseti sonucunda bunlar yaşandı.

Bakur'da sorun çözülmeden Rojava nasıl statü kazanacak sistem olacak?

Suriye'deki olaylara ve Rojava'daki gelişmelere de bu çerçevede bakmak lazım. Bütün bunları yaşanan bu son gelişmelerin doğru anlaşılması için belirttik. Biz bir süredir Suriye'deki durumu, Rojava'daki olayları, gelişmeleri çok fazlasıyla tartışıyor, anlamaya çalışıyoruz. Çünkü; büyük bir mücadele yaşanıyor. Hem yaşananlar ne anlama geliyor, hangi imkan ve fırsatları ortaya çıkarıyor hem de olası gelişmeler ne olacak, dolayısıyla bu imkan ve fırsatlara nasıl yaklaşmak lazım? Çünkü; yürütülen büyük bir mücadele var ve bu durum tartışmayı, doğru sonuçlar çıkarmayı gerektiriyor.

DAİŞ'e karşı yürütülen savaş aslında sadece Irak ve Suriye'yle, Kürdistan'la sınırlı kalan bir savaş olmadı. Bölgesel de değil küresel bir savaş oldu. DAİŞ bütün dünyayı tehdit eden bir saldırgan güç olarak ortaya çıktı. Dolayısıyla DAİŞ'e karşı savaş da küresel bir savaş

değildik de. Fazla başarılı olduğumuz söylenemez. Biraz Paris Katliamı'na karşı yürütülen çalışma ve propagandalar gelişme sağlamıştı. Yine biraz Önder Apo'ya karşı Kenya'da örgütlenilen Devletlerarası Komplö ve o komplöya karşı Önderliği sahiplenen, özgürlük çizgisinde yürüten direniş bazı çevreleri etkilemiş, Kürt halkını, Kürdistan'ı ve Özgürlük Mücadelesi'ni dünyaya, halklara tanıtmıştı. Ama esas tanım, DAİŞ'e karşı direnişle oldu. Şengal ve Kobanê direnişleriyle oldu. Çok önemli bir etkileme düzeyi ortaya çıktı ve sadece anlam bakımından değil, fiili olarak da DAİŞ'e karşı bütün insanlık mücadelesi etti, tüm halklar mücadelesi etti. Amerika'dan İngiltere'ye, Kanada'dan Almanya'ya, Ortadoğu'nun bütün ülkelerine kadar her toplumdan, her halktan genç insanlar bu mücadelenin en ön safında yer aldı. Mücadele, dünyanın dört bir yanında verildi. Bu önemli bir durumdur.

Hem Kürdistan'ın, Kürt halkının ve Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin küreselleşmesi, tüm insanlık tarafından duyulması açısından hem de Suriye'deki mücadelenin Ortadoğu geneli açısından belli bir süre içinde yönlendirici konum kazanması açısından çok önemli ve etkili sonuçları oldu. Suriye bu biçimde öne çıktı, Rojava Devrimi, Özgürlük Güçleri öne çıktı. Fakat bu mücadeleyi, Ortadoğu, Kürdistan ve insanlık mücadelesinin bir parçası olarak görmek yerine çok dar, tekil yaklaşımlar fazlasıyla öne çıktı, çıkıyor. Öyle bir hava oluşmuştu ki, "Artık savaş bitti. İşte Suriye'de çözüm olacak, siyasi çözüm süreci başladı, gözümüzü Cenevre'ye ve Astana'ya dikelim" diyen yaklaşımlar çok oldu. Bu düşünceler yanlış. Savaşın olup olmayacağını belli olmadığı bir süreçte savaşın bittiği düşüncesi çok tehlikeli bir varsayım. Farz edelim ki savaşın yoğunluğu azaldı, hemen çözümün olacağı nerden belli? Nasıl olacak yani? Suriye dünyadan ayrı bir yer midir? Rojavayê Kürdistan, Kürdistan'dan ayrı bir yer midir? Kaldı ki ne kadar bütünlüğü ve var olduğu da belli değil aslında. DAİŞ'e karşı mücadeleyle ortaya çıkan bir yapı aslında. Bakurê Kürdistan ve onun mücadelesiyle var olan bir alan. Ondan kopuk nasıl ele alınabilir? 19 Temmuz 2012 Devrimi, eğer Bakur'da AKP faşizmine karşı Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde büyük bir mücadele olarak gelişmeseydi, yalnız başına Arap Baharı denen çatışmalı sürecin etkisiyle Suriye merkezindeki, Şam'daki bazı olayların yönetimi sarsmasıyla ortaya çıkacak bir durum muydu? Mümkün müydü Bakur'daki devrimci mücadelenin, gelişmenin Rojava'ya yansması, Rojava'yı etkilemesi, örgütlenmesi olmasaydı öyle bir devrimin olması? Kuşkusuz mümkün değildi.

O halde Bakur'da sorun çözülmeden Rojava nasıl statü kazanacak, sistem olacak, barışa gidecek? Bunları gerçekleştirmek mümkün olmadığı gibi bunları düşünmenin bile ne kadar sapma olduğunu son yaşadığımız olaylar gösterdi. Demek ki gerçekten de tekil bir çözüm yoktur. Yüzyıl önce Ekim Devrimi de, "Tek ülkede devrim" diyerek devrimci düşüncede sapmaya uğradı; aynı çizgiyi mi devam ettireceğiz? O zaman Önder Apo'nun reel sosyalizme dönük eleştirilerinden ne anladık, hangi sonuçları çıkardık? Eğer öyle yaklaşırsak o zaman hiçbir sonuç çıkarmadığımız anlamına geliyor. O da kesinlikle doğru olmaz ve bizi başarıya götürmez. Ne bu kadar erken çözüm var ne de herhangi bir ülkede yalnız başına kalıcı siyasi sistem yaratacak bir çözüm var. Aynı şekilde Kürdistan'ın herhangi bir parçasında da yalnız başına Kürt so-

✓ 19 Temmuz 2012 Devrimi, eğer Bakur'da AKP faşizmine karşı Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde büyük bir mücadele olarak gelişmeseydi, yalnız başına Arap Baharı denen çatışmalı sürecin etkisiyle Suriye merkezindeki, Şam'daki bazı olayların yönetimi sarsmasıyla ortaya çıkacak bir durum muydu? Mümkün müydü Bakur'daki devrimci mücadelenin, gelişmenin Rojava'ya yansması, örgütlenmesi olmasaydı öyle bir devrimin olması? Kuşkusuz mümkün değildi. O halde Bakur'da sorun çözülmeden Rojava nasıl statü kazanacak, sistem olacak, barışa gidecek? ✓

dahilinde, hiç kimse eskiyi sürdürmüyor. En çok eskiyi sürdürmeye çalışan TC'yd. AKP, şimdi yeni duruma göre, onun kılıplarını kırarak ama eski zihniyet ve siyasete bağlı olarak, yani savaşçı ve soykırımcı zihniyet ve siyasetine bağlılık temelinde yeniden yapılandırmaya çalışıyor. Bu nedenle AKP'nin çabalarını doğru anlamamız lazım.

İran geç kalmış bir İslami Devrim'le kendisini ortalama bir hale getirmişti ve "Ben bunların dışında kalırım, savaşı bölgenin diğer alanlarında tutarak kendimi korurum" diye düşünüyordu. Son gelişmeler bunun mümkün olmadığını ortaya çıkardı ve İran'ın da daha fazla bu çelişki ve çatışmanın içerisinde olduğu anlaşıldı. O halde bu gerçekleri görerek bölgedeki olaylara daha bütünlüklü bakmak, gelişmeleri daha doğru okumak, devrimci olmak, mücadeleciler olmak lazım. Eldeki imkan ve fırsatları daha bütünlüklü bir devrimci bakış açısıyla, daha bütünlüklü bir devrim stra-

tejiyle kazandıkları üzerinde oturan, onu bulamazsa da eritilmesine, yok edilmesine zemin sunan bir saptırma oluyor. Bunu bu süreçte net gördük.

Başûr'daki durum da ortada; kendisini Kürdistan'ın ebedi kralı sananlar ne hale geldiler. Daha ne duruma gelecekleri de belli değil. "Biz, Başûr'u kurtardık, dokunmayın, yaşayacağız" deniyordu. Ortada bir kurtuluşun filan olmadığını acı ve trajik olaylarla öğrendik. Başûr toplumu gerçekten de hiç hak etmediği sonuçlarla karşı karşıya geldi. Bu kadar mücadeleciler, cesur, fedakar bir topluluk, o kadar uzun yıllar iktidar-devlet sistemlerine teslim olmamış, yabancı egemenliklere teslim olmamış, kırda ve aşiret düzeyinde de olsa hep özgür kalmayı, özgür yaşamayı sürdürmüş bir toplum, hiç de hak etmediği bir hakaretle yüz yüze geldi, ezildi. Kendi kendini savunamayan, her şeyi başkalarına bağlanmış bir zavallı toplum derekesine düşürüldü ilkel milliyetçi öncülüğ

oldu. 1 Kasım 2014 Dünya Kobanê Günü bu bakımdan anlamlıydı. Bu, DAİŞ'e karşı Kobanê Direnişi öncülüğünde faşizm karşıtı bir ittifakın oluşmasıydı. Dolayısıyla DAİŞ'e karşı savaş, bütün insanlığın savaşı oldu. Dünya demokrasi savaşı oldu, özgür insanlığın savaşı oldu. Dünyanın dört bir yanından da gençler geldi, DAİŞ'e karşı tutarlı savaş yürüten güçlere, YPG'ye, YPJ'ye katıldılar. Önder Apo'nun düşüncelerini öğrendiler, özümlediler, onlara bağlandılar, savaştılar, şehit düştüler. Bunlar basit olaylar değildi. Öyle herhangi bir çalışmayla, örgütlenmeyle de olmadı.

Dikkat edilirse mücadelenin etkileme gücüyle oldu ve bu etkilenme kendiliğinden oldu. Yürütülen mücadele doğru etkilendi. DAİŞ faşizminin dünyayı, insanlığı etkileme ölçüsüyle bağlantılı oldu. Kürdistan Özgürlük Hareketi'ni dünyaya yayma konusunda çok imkana sahip değildik, çok planlı çalışabilmiş

lunun çocukları bu savaşta ölecek mi, umurunda değil Tayyip Erdoğan'ın. O zaten kan ve savaşla besleniyor. Faşizm baskı, terör, savaş, kan ve soykırım demektir. O nedenle buna göre bir sistem de kurdu. Paralı askerliği oluşturdu. Ölmeye hazır herkesi alıyor. Tayyip Erdoğan, Genelkurmayın da dizginlerini, "Bana ölecek asker lazım, general lazım" diyerek ele aldı. Hepsini öyle bir çizgiye getirdi, dize getirdi. Devlet yönetiminin başında olan bütün güçler bir emir eri gibi hareket ediyorlar mevcut haliyle. Ama büyük bir karşılık da var tabii. Tam hakim değiller. Ne ortaya çıkar bilemiyorlar.

15 Temmuz 2016 askeri darbe girişimi ödlerini patlattı. Devletin kurumları dağıldı, çözüldü, var olanlara da hakim değiller. Erdoğan-Bahçeli ikilisi, örgütledikleri faşist çetelerin saldırısıyla kendilerini ve devleti ayakta tutuyorlar. Bu anlamda içindeki çöküşü önlemek için dışarıya saldırı geliştiriyorlar. Başarıya bu biçimde saldırı yaparak içindeki baskı ve terörü gizlemeye çalışıyorlar. Baskılar, şiddet en üst düzeyde artıca çöküş daha da hızlanıyor. Bunun için de gündemi saptırmaya çalışıyorlar. Tayyip Erdoğan'ın, AKP yöneticilerinin ipliği pazara çıkmış durumda, her tarafta tartışılıyor durumları. Söz konusu tartışmaların Türkiye'ye yansımaları önlemeye, gizlemeye çalışmak temel yaklaşımları oluyor. Yani gerçekten de nasıl tehdit etti HDP'lileri? HDP yönetiminin direniş çağırısına karşı Tayyip Erdoğan, "Bir kişi sokağa çıkarsa bombamız kafasındadır" diyerek tehdit etti. Çünkü; herkesi kendisine karşı bir direnme gücü olarak görüyor ve bundan büyük bir korkuya kapılıyor.

Özgürlük direnişinin, gerillanın, anti-faşist güçlerin direnişlerini Tayyip Erdoğan ensesinde hissediyor, her an onu çökertecek kaygısı ve korkusu içinde yaşıyor. Buna fırsat vermemek için büyük bir baskı, terör uyguluyor, tehdit ediyor. Bu saldırıların bu tür amaçları da var. ABD'ye dönük büyük bir serzeniş içerisinde aslında; baskı, tehdit, şantaj yapıyor. Tümünden kaybetmeden kendisini köle olarak ABD'nin kabul etmesini istiyor. Çünkü; güce tapıyor. Geçmişte bazı çıkarları gereği ABD'ye karşı yaptığı yanlışlarını biliyor ve bu nedenle şimdi ABD sistemiyle karşı karşıya gelmiş olmaktan dolayı büyük korku yaşıyor, adeta ödü kopuyor. O açıdan da Rusya'yla biraz gizli pazarlıklar yaptığı anlaşılıyor. Rusya, bu nedenle güçlerini doğu tarafına çekmiş bulunuyor. Uzun süredir bu konuda görüştüler ve biraz da anlaşmışlar. Ona dayanarak ABD'yi de tehdit ediyor, şantaj yapıyor. Aslında öyle Amerika karşıtlığı falan da yok. Aslında Amerika'ya, "Ben sana her türlü köleliği yapacağım, Kürtlere karşı benim çizgimi kabul et, Kürt soykırımına katıl, birlikte PKK'ye vuralım, Kürtlere vuralım, neyi istiyorsan yapayım" diyor. Şimdi derdi, çabası o. Bu nedenle değil bir karşılık, özünde bir yalvarma, yakarma durumudur söz konusu olan.

Rusya, çok gündelikçi, çıkarıcıdır taktik hesaplar yapıyor

Gelişmeler nasıl olabilir? Onu tarafların mücadelesi belirleyecek. Gerçekten de bu saldırının arkasında birçok çıkar, hesap var. ABD-Rusya çelişki ve çatışmaları da var, Avrupa da bunun içerisinde. Onların çıkar çatışmaları çok fazla. İçlerinde Rusya, bu noktada çok gündelikçi davranıyor, çok çıkarıcıdır, taktik hesaplar yapıyor. Böyle günlük olarak herkesi biraz karşı karşıya getirerek bazı şeyler kazanma çabası içerisinde, onların bu yönlü rolleri var. Fakat şunu da görüyoruz, ayrıntıları ne olur bilemiyoruz ama DAİŞ saldırdığına

dediler ki, "Suriye üçe bölünecek, DAİŞ Suriye'yi üçe bölecek." Bu gerçekleşmedi fakat aslında ABD ile Rusya arasında Suriye'nin ikiye bölündüğü kesin gibi. En azından onlar anlaşmış, pazarlık yapmışlar, bölmüşler. Gelişmeler bu durumu değiştirir, olaylar farklı şeyler ortaya çıkarır o ayrı bir durum. Şu an sınır Fırat'tır. Fırat'ın batısı Rusya hegemonyasına bırakılmış, doğusu Amerika hegemonyasına. Ne Amerika batıya ufak bir müdahalede bulunuyor ne de Rusya doğuya. Böyle bir gerçeklik daha net bir biçimde açığa çıktı. ABD uyardı ancak bu kadar yapabiliyordu.

Bundan sonra ABD ne yapabilir? Efrin'in TC'nin eline geçmesi çok fazla Amerika'nın amaçlarına hizmet etmez. Rusya bazı pazarlıklar yaptı. Artık ne kadar ekonomik menfaat sağladı bunun karşılığında, bilemiyoruz. Ama tümünden Efrin'i Türkiye almaya kalkarsa Rusya'nın o zaman İdlib'e, daha güneye çekilmesi lazım, dolayısıyla karışık bir iş. Hemen şöyle oldu, şu güçler anlaşılabilir denilemiyor. Taraflar netleşmiş değil çünkü. Çok taraflı bir çatışmalı durum var ortada. Her an yeni gelişmeler de olabilir. Böylesi durumlara da hazırlıklı olmak lazım.

Diğer yandan ilk saldırılar çok etkili olmadı. Biraz tehlike buydu. Tıpkı 24 Temmuz 2015'te Bakur'da yaptıklarına benzer bir şeyi Efrin'e de yaptılar. Aynı düzeyde de propaganda yaparak psikolojik etkinlik sağlamaya çalışıyorlar. Bu gerçeği görmek, aldanmamak lazım. Hava saldırıları kuşkusuz özellikle YPG-YPJ noktalarını hedefledi. Bazı kayıplar da yaşandı. Fakat öngördükleri gibi YPG-YPJ'ye darbe vuracak, ağır darbe vuracak bir sonucu kesinlikle alamadılar.

YPG-YPJ büyük bir savaş içerisinde. On savaşçı da, yirmi savaşçı da şehit verebilir. Bu TC'nin başarısı anlamına gelmiyor. Başta öyle yaptığını iddia ediyordu, yapmayı hedefliyordu, başarısız kalmıştır. İlk günlerde durum, özgürlük güçlerinden yanadır. Toplumu ürkütüp kaçtırmak istediler, çok az etkileme oldu. Toplum yerindedir. Bu çok çok önemli, halkın evini, şehri, mahallesini terk etmemesi çok büyük önem taşıyor. Böyle bir durumda TC'nin onları vurması mümkün değil. Öyle bir şey girerse artık o yepyeni bir durum olur ki, bu Roboski'de katliam yapmaya benzemez. Şöyle böyle oldu, diye milleti aldatmaya etkilemeye çalıştı. Gereçekler uydurdu ama Efrin'deki kitleyi vurmanın hiçbir gerekçesi olamaz. O nedenle halkın yerlerinde kalmaları bu saldırıları boşa çıkartmada çok önemli roller oynayacak.

Planlı olarak ilk saldıran Türk ordusudur. Dolayısıyla ilk saldıran olmaya göre aldığı sonuç kesin başarısızlıktır. Hem saldırılarla zayıf azaltmış durumda, çok aza indirmiş durumda Özgürlük Güçleri, hem de halk direnme konumunda. Durum dünyaya yayıldı. AKP-MHP faşizmi içeride baskı yaparak Bakur'da, Türkiye'de toplumsal hareketi zayıflatmaya çalışsa da Rojava ayakta, Avrupa ayakta, Kürdistan'ın diğer parçaları ayakta. Demokratik güçler sahip çıkacaklar. Dünya dengeleri TC'nin Efrin'i almasından yana değil. O biraz zorla almak istiyor ama o zor kullanımı kendisine de dönebilir her an. Çünkü; ABD'nin bir çıkarı yok, Rusya kesinlikle basit bazı çıkarlar karşılığında biraz yol verdi. Her an ters de dönebilir. Yani önce havadan vurulacak sonra karadan girilecek deniliyordu. Hava saldırısı, hava tekniği askeri bakımdan biraz güç dengesizliği yaratıyor. O dengesizlik biraz aşıllı, hava gücünün zayıflatılmasıyla mevcut gücüyle Türk ordusunun YPG-YPJ'yi yıkabilmesi, Efrin'i işgal etmesi mümkün değil.

Efrin'deki savaş Ankara'da faşizmi çökertebilir

Bu anlamda önemli bir mücadele başladı. Başlangıç, Devrimci Güçlerden, Efrin halkından, Rojava Devrimi'nden yana. Bir kere yer tutuldu ve QSD bu saldırıya karşı Devrimci Operasyon başlattığını ilan etti. Bundan sonra daha aktif ve her tarafta mücadele edecek. Karşılıklı iki gücün mücadelesi haline geldi. Önemli sonuçlar çıkabilir. Gerçekten de nasıl Kobanê yenilgisi DAİŞ için çöküşün başlangıcı olduysa, AKP-MHP faşizmi de Efrin'de yenilir, çöker hale gelebilir. Efrin TC devleti için, AKP-MHP faşizmi için bataklık ve tuzak haline getirilebilir. Bu hiç de zor değil. Güçlü bir darbenin saldırgan güçlere vurulması, AKP-MHP diktatörlüğünü kesinlikle çökertecek. Böyle bir darbe vurmak için de imkanlar ve fırsatlar fazlasıyla var. Kuşkusuz düşmanın amaçları farklı, durum ciddi ve tehlikeli, öyle basit ele almamak gerekiyor. Çok ciddi yaklaşmak gerekcek. Ama verilerin Kürt halkından, Kuzey Suriye Federasyonu yönetimin-

den, Rojava kanton yönetimlerinden, YPG-YPJ ve QSD güçlerinden yana olduğu tartışılmazdır. Eğer çok büyük hatalar yapılmaz ise kısa sürede AKP-MHP faşizmine ağır darbeler vuran, hatta Tayyip Erdoğan yönetimini çökerten gelişmeler ortaya çıkabilir. Efrin'deki savaş, Ankara'da faşizmi çökertebilir. Bu düzeyde etkili olabilir savaşın sonucu.

Artık bunun için daha dikkatli olmaya gerek var. Bir defa ciddiye almak, örgütlü, disiplinli yaklaşmak lazım. Bu hava tekniğini boşa çıkartacak bir hareket tarzına ulaşmak gerekiyor. Toplumun evinde, mahallesinde kalmasını sağlamak lazım. Saldırlara karşı kesinlikle devrimci hamlelerle cevap vermek, gerilla tarzında askeri darbeler vuracak eylemleri yapmak gerekli. Bunu geniş alanlara yaymak da gerekiyor. İşte propagandaya dikkat etmek, psikolojik savaşın oyununa gelmemek gerekiyor. Türk basınının söylediklerinin hepsi yalanlardan ibarettir. Büyük bir sonuç alınmış gibi gösteriliyor, tersi doğrudur. TC'nin gücünü abartmak, TC'yi teşhir edeceğim adı altında gücünü abartan bir propaganda hatasına düşmemek lazım. Bu durum psikolojik savaşın oyununa gelmek oluyor. Tersine, başta başarılı olan Efrin halkı, Rojava Devrimci Güçleri ve mücadelesi oluyor. Önümüzdeki birkaç gün biraz daha kritik olabilir. Başlangıç en kritik süre ifade ediyordu. O aşılmıştır. Birkaç gün biraz daha kritik oluyor. Bu günlerde saldırılar etkisiz kılınarak ve etkileri zayıf düşürülerek aşırsa ondan sonra gelişme Devrimci Güçler'den yana, Efrin halkından yana olacak. Yani YPG-YPJ, DAİŞ karşısında nasıl zafer kazandıysa, Türk ordusu karşısında, AKP-MHP faşizmi karşısında da kazanabilir. Çünkü; Bakur'da gerilla mücadelesiyle zaten çöküş noktasına getirildi; bu güçler ve ordusu dağıtılmış durumdadır.

Onlar da bir çete gücü gibiler, belli bir teknik kullanıyorlar, o kadar. Ondan öteye çok fazla güçleri yok, daha çok DAİŞ gibi dehşet yayarak, korkutarak, halkı kaçırarak sonuç almak istiyorlar. Hava tekniğine dayanarak sonuç almak istiyorlar; ürkmek, çekinmek, korkmamak lazım. Psikolojik savaşın etkisine girmemek gerekli. Buna karşı daha etkili, direnişi öne çıkartan, toplumun motivasyonunu sağlayan bir tutuma, propagandaya ihtiyaç var. Dış destek çok çok önemli; toplumların, halkların, bütün parçalardaki, yurt dışındaki Kürt-

lerin, demokratik güçlerin desteğini almak sürekli Efrin ve Rojava Özgürlük Güçleri'ni desteklemek önemli. Bunlar gerçekleşirse Türk Ordusu'nun Efrin saldırısı, 15 Eylül 2014'te DAİŞ'in Kobanê saldırısından daha fazla etkili olmayacaktır. Şu ana kadar ki olan durum kesinlikle böyle. Evet, hava tekniği farklıydı ama DAİŞ'in bir üstünlüğü vardı, gücü vardı; o zaman. Rojava Özgürlük Güçleri'nin örgütsüzlüğü ve zayıflığı vardı. Halkın örgütsüzlüğü ve zayıflığı vardı. Şimdi bütün bunlar dikkate alınırsa, devrimci demokratik cephenin çok daha fazla güçlü olduğu, fırsatın, imkanların daha çok olduğu, kazanma şansının devrimci demokratik güçlerden yana daha fazla olduğu, ortamın devrimin lehine olduğu tartışılmazdır.

İyi bir sonuç çıkabilir bu savaşın. Tayyip Erdoğan hep "Saldırı saldırı" diyor. Bu saldırı çok hesapsız olursa bir anda boğabilir de. Söylediği bir söz vardı 15 Temmuz darbe girişimi için, "Tanrı'nın bir lütfü oldu bu" diye. Ama bu sefer Tanrı'nın lütfü Tayyip'in aleyhine; devrimin, devrimci güçlerin, halkların, Kürtlerin lehine olabilir. Böyle olma pozisyonu çok çok daha fazla. Tayyip Erdoğan'a biraz imkan verilmiş ki bu görülmüyor; önünün açıldığını sanıyor ama bir tuzağa çekilmiş de olabilir AKP-MHP faşizmi, Tayyip Erdoğan yönetimi. Böyle bir şey olursa yanıldığını mı diyeceğiz? Öyle değil. Mecbur kaldı. Daha farklı yapabilecek bir şeyi de yok aslında Tayyip Erdoğan yönetiminin. Bu kadar Başur'a bu kadar saldırması, Bakur'da saldırması, bu kadar şiddet uygulaması, Rojava'ya, Efrin'e saldırması onun gücünden kaynaklanıyor. Birileri oyuna da getirmiyor. Bunlar dışında başka çaresi yok. Bununla ömrünü uzatıyor. Esas mesele bu kadar yaşamasında zaten. Gerçekten çökme üzeredir. "Ayakta kalmaya çalışıyoruz" dedi. Kendisi söyledi bunları. Bu saldırılarla üç gün ayakta kalıyorsa kendini başarılı sayıyor. Öyle çok daha öteye gidecek bir başarıyı öngöremiyor. Öyle bir planı da yok. O düzeyde zayıflamış durumda. Bu nedenle Efrin saldırısıyla çöküşünü önlemeye çalışırken tümünden sonunu getirecek gelişmeleri de açığa çıkarabilir. Buna inanmak ve bunun için mücadele etmek kesinlikle böylesi bir sonucu açığa çıkaracaktır. ■■■

PKK'nin Tüm Kadro ve Sempatizanlarına!

20. yılında 15 Şubat Komplosu'na karşı Efrîn direniş ruhuyla mücadeleye edelim ve kazanalım!

PKK Yürütme Komitesi

Efrîn ve Rojava Özgürlük Güçleri'nin Efrîn'de askeri zafer kazanma, Türk ordusunu ve AKP-MHP faşist sürülerini Efrîn'de yenme imkanı ve koşulları vardır. Gerçekten de YPG-YPJ Komutanlığı'nın açıkladığı gibi, Efrîn AKP-MHP faşizmine mezar edilebilir. AKP-MHP-CHP faşist diktatörlüğü Efrîn'de yenilgiye uğratılabilir. İradesi kırılıp, gücü tümden yok edilebilir. 15 Şubat Komplosu, Efrîn'de yenilgiye uğratılabilir. 15 Şubat Komplosu'na karşı direnişin 20. yılına ve Şubat ayına girişle birlikte Kürt halkı Efrîn Direniş'i'ni geliştirip daha güçlü kılarak, Devletlerarası Komplo'yu Efrîn'de tümden yenmeyi başarabilir.

Değerli yoldaşlar;

Hareket ve halk olarak tarihi 15 Şubat Devletlerarası Komplosu'nun ve komploya karşı özgürlük direnişimizin 20. yılına giriyoruz. Bu temelde 19 yıldır insanüstü bir sabır ve güçle gerçekleştirilen büyük İmralı Direniş'i'ni ve Önder Apo'yu selamlıyoruz. "Güneşimizi Karartamazsınız" şiarı temelinde 19 yıldır Önder Apo etrafında ateş çemberi oluşturarak Önderliğimizi, Hareketimizi, halk olarak varlığımızı ve özgürlüğümüzü savunan ve sayıları binleri bulan kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Bu vesileyle 15 Şubat Komplosu'na karşı direnişin sembollerinden olan ve Partimizin Yeniden İnşa Komitesi Üyesi Viyan Soran Yoldaşı, şahadetinin 12. yıldönümünde saygıyla anıyoruz. Kahraman şehitlerimizin anılarını yaşatma ve amaçlarını başarma sözümüzü bir kez daha yineliyoruz. 20. yılda geliştireceğimiz büyük mücadeleye Devletlerarası Komplo'yu tümden yenilgiye uğratarak, Önder Apo'yu özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşturacağımızı belirtiyoruz.

Değerli yoldaşlar;

15 Şubat Komplosu'nun 18. yılına, tarihi Cizir ve Sûr direnişleri sürecinde girmiştik; Komplo'nun 20. yılına ise büyük Efrîn Direniş'i içinde giriyoruz. AKP-MHP faşizmi, Devletlerarası Komplo'yu Efrîn işgali biçiminde devam ettirmek istiyor. Devletlerarası Komplo'daki rolü gardiyanlık olan faşist TC sisteminin, Kürt'ü inkar ve imhadaki rolünün de jandarmalık olduğu, Efrîn işgaliyle bir kez daha açığa çıkmış bulunuyor. Şimdi bu faşist soykırımcı jandarma, Efrîn'i işgal ederek Rojava Özgürlük Devrimi'ni boğmaya, Demokratik Suriye'nin gelişimini engellemeye ve Kürt soykırımını tamamlamaya çalışıyor. Böylesi bir faşist soykırımcı saldırganlığa ve insanlık suçuna karşı ise Efrîn halkı ve Rojava

Kürdistan Özgürlük Güçleri, tüm Kürt halkı ve insanlık yiğitçe direniyor. Tüm Kürtler, Ortadoğu halkları ve özgür insanlık, AKP-MHP faşizminin Efrîn'e işgal saldırısını kendisine yöneltilmiş, demokratik yaşamına ve özgür geleceğine kast etmeyi hedefleyen bir saldırı olarak görüyor ve böyle bir saldırganlığı kırıp yenilgiye uğratmak için tüm gücüyle seferberlik düzeyinde direniyor. Efrîn'in savunulmasını ve özgür varlığını, insanlığın özgür geleceğinin ve demokratik varlığının garantisi olarak görüyor.

Bu temelde daha şimdiden Efrîn'de faşist TC saldırganlığını kırmış ve zaferi garantilemiş olan Efrîn Direniş'i'ni kutluyoruz. Faşist, sömürgeci ve soykırımcı sistemin Efrîn işgal saldırısına karşı kahramanca direnen YPG, YPJ ve QSD savaşçılarını, tüm Efrîn halkını, kadınlarını ve gençlerini Efrîn Direniş'i'nde seferber olan herkesi saygıyla selamlıyoruz. Efrîn Direniş'i'nin büyük fedaisi, Arin Mirkan'ın izinden giden ve TC faşist saldırganlığına karşı fedai eylem gerçekleştiren YPJ savaşçısı Avesta Xabûr şahsında tüm Efrîn Direniş'i şehitlerini saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. Efrîn halkının ve Özgürlük Güçleri'nin tüm insanlığın desteğiyle kahraman şehitlerinin izinden yürüyüp, Efrîn'i faşist-sömürgeci ve soykırımcı TC sisteminin mezarı haline getireceğine, bu işgalci saldırganlığı içinden çıkılmaz bir batağa dönüştüreceğine yürekten inanıyoruz.

Efrîn'i işgale dönük saldırı Reqa zaferine ve Bakur direnişine karşı gelişmektedir

Değerli yoldaşlar;

Çok açık bir biçimde görüyor ve anlıyoruz ki, AKP-MHP faşizminin Efrîn'i işgal saldırısı, Bakurê Kurdistan'da gelişen gerilla ve halk direniş'i karşısındaki başarısızlığı ve yenilgisi ardından gerçekleşiyor. Yine, TC'nin Efrîn'i işgal sal-

dırısı, Reqa'da DAİŞ'in yenilmesi, özgürlük ve demokrasi güçlerinin büyük Reqa zaferini kazanması ardından ortaya çıkıyor. Dolayısıyla söz konusu işgalci faşist saldırıyı kesinlikle DAİŞ'e karşı Reqa ve Dêra Zor'da kazanılan başarılarından ve yine Bakurê Kurdistan'daki gerilla direnişinin zaferlerinden kopuk ele almamak gerekir. Çok açık ki, Efrîn'i işgale dönük saldırı, Reqa zaferine ve Bakur direnişine karşı gelişmektedir. Yakın geçmiş hatırlanırsa, TC güçlerinin Efrîn'e ilk saldırısıyla Efrîn sınırına askeri yığınağı, Suriye Demokratik Güçleri'nin 5 Haziran 2017'de Reqa'yı Özgürleştirme Hamlesi'ni başlatması ardından gündeme gelmişti. Reqa zaferi ardından ise AKP-MHP faşist sürülerinin Efrîn'i işgal saldırısı başladı. Reqa zaferi, Irak'tan Yemen'e, İran'dan Filistin ve Lübnan'a kadar Ortadoğu'nun birçok alanındaki siyasi-askeri dengelerde ciddi bir sarsılma yarattı. Şimdi TC faşizminin Efrîn'i işgal saldırısı da işte bu bölgedeki siyasi-askeri denge sarsılmasının bir parçası olarak ortaya çıkmaktadır. DAİŞ'in, "başkentim" dediği Reqa'da yenilmesi, Ortadoğu'daki siyasi-askeri dengelerde ve Üçüncü Dünya Savaşı'nın gelişiminde çok ciddi sarsılmalara ve yeniliklere yol açmıştır. Aslında bölgede yaşanan çelişki ve çatışmalar açısından yeni bir süreç başlatmıştır. Dolayısıyla söz konusu sarsıntının etkileri önümüzdeki süreçte daha fazla açığa çıkacaktır. DAİŞ'in siyaset sahnesinden silinmesi ya da en azından çok zayıf bir konuma düşürülmüş olması, bölgede yaşanan savaşı daha yaygın ve derin hale getirmiştir.

İşte, AKP-MHP faşizminin Efrîn'i işgal saldırısı, savaşta böyle bir yayılma ve derinleşmenin bir parçası olmaktadır. İki hatırlanırsa, 15 Eylül 2014'ten itibaren DAİŞ'in Kobanê'ye saldırtılmasının da Tayyip Erdoğan yönetiminin bir marifeti olduğu, bizzat Tayyip Erdoğan tarafından teşvik edilip yönlendirildiği, 7 Ekim günü Tayyip Erdoğan tarafından, "İşte Kobanê

düştü, düşüyor; ardından sıra Efrîn'e gelecek" sözlerinden anlaşılabilir, DAİŞ faşizminin Kobanê saldırısının amaçlarını ve hedeflerini net bir biçimde ortaya koymuştu. Faşist Tayyip Erdoğan diktatörlüğünün daha o zamandan Kobanê'yi düşürerek, ardından Efrîn'i ezerek tüm Rojava Özgürlük Devrimi'ni yok etmeyi planladığı açığa çıkmıştı. Ancak tarihi Kobanê Direniş'i ve Büyük Kobanê Zaferi, Tayyip Erdoğan diktatörlüğünün tüm bu planlarını bozdu, heveslerini kursaklarında bıraktı. DAİŞ'in Kobanê'deki yenilgisi, aslında Tayyip Erdoğan diktatörlüğünün Rojava Devrimi karşısındaki yenilgisiydi. Suriye politikasının tümden boşa çıkartılıp, başarısız kılınmasıydı. Nitekim bunun öfkesiyle ve Rojava Özgürlük Güçleri'nin Kobanê Zaferi'nin intikamını alma hesabıyla ki, 24 Temmuz 2015'ten itibaren, Bakurê Kurdistan halkına ve özgürlük güçlerine, başta da Cizir ve Sûr olmak üzere Kürdistan'ın bütün kent ve kasabalarına vahşice saldırdı.

AKP-MHP faşizminin Bakur'a dönük hesapları büyük bir başarısızlıkla sonuçlanmıştır

Kobanê'de yenilen ve Rojava planları boşa çıkıp başarısız kalan AKP-MHP faşizmi, 24 Temmuz 2015 tarihinden itibaren Bakurê Kurdistan'da topyekün faşist soykırımcı saldırılarını yoğunlaştırarak hem Kobanê'de içine düştüğü durumun intikamını almak hem de Kobanê ve Rojava'da yaşadığı yenilgiyi Bakurê Kurdistan'da başarıya dönüştürmek istedi. Ancak Sûr ve Cizir öncülüğündeki tarihi özyönetim direnişleri, Kürdistan gerillasının, gençliğinin ve kadınlarının kahramanca direniş'i, AKP-MHP faşizminin bu plan ve hesaplarını da bozdu. İki yılı aşkın süredir Bakurê Kurdistan'ın tüm kentleri, kasabaları, mahalleleri ve köylerinde yürüttüğü vahşi saldırılar, katliamlar, tutuklamalar

ile sonuç almak istedi. Ama 2017 yılı sonu itibarı ile açığa çıktı ki, AKP-MHP faşizminin Bakurê Kurdistan'a dönük hesapları ve hesapları büyük bir başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Tıpkı Kobanê'de DAİŞ faşizminin yenilmesi gibi, AKP-MHP faşizmi de Cizir'de yenildi, Sûr'da yenildi, Nisêbîn, Şirnex ve Gever'de yenildi, Bakurê Kurdistan'ın dağlarında, ovalarında ve kentlerinde yenildi.

AKP-MHP faşizminin Efrîn işgal saldırısı işte bunun sonucunda ve Bakur'daki yenilgisini başarıya dönüştürmek amacıyla gerçekleştiriliyor. Kobanê'de yenilen AKP-MHP faşizmi, Bakur'da saldıracak yenilgisini önlemek istedi ancak Bakur direniş'i bunu boşa çıkartınca şimdi Efrîn'i işgal saldırısıyla Bakur'daki yenilgisini telafi etmek istiyor. Yönünü tekrar Rojavayê Kurdistan'a çevirmiş bulunuyor. Sınırları içerisinde, Bakurê Kurdistan'da ve Türkiye'de gelişen devrimci-demokratik direniş karşısında yıkımın eşliğine gelmiş olan AKP-MHP faşist diktatörlüğü, şimdi yönünü sınırın dışına vererek, Efrîn'e ve Rojavayê Kurdistan'a saldıracak, Irak'ın Başurê Kurdistan'a yönelttiği saldırıya destek vererek, Heftanin'den Xakûrê'ye kadar Medya Savunma Alanları'na, tıpkı Efrîn'deki gibi işgalci saldırılarını yönelterek dikkatleri sınırın dışına çekmek ve gündemi değiştirmek istiyor. Bu temelde Bakurê Kurdistan'daki yenilgisini Türkiye halklarından ve kamuoyundan gizlemeye çalışıyor.

Değerli yoldaşlar;

Kısaca ifade etmeye çalıştığımız tüm bu hususlar açıkça göstermektedir ki, Demokratik Suriye Güçleri'nin Reqa zaferi ardından hem Suriye içindeki güç dengelerinde hem de Kürdistan ve Ortadoğu'daki güç dengelerinde ciddi bir değişiklik ortaya çıkmıştır. Rojava Özgürlük Devrimi, Reqa zaferiyle kendisini Demokratik Suriye Devrimi haline getirerek, esas itibarı ile Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin önünü açmıştır. Bölge

çalışan, ticaret yapan Kürtleri pusuya düşürerek katletmektedir. Bu tutum ve uygulamanın genel bir TC politikası olduğu zaten bilinmektedir.

Efrîn'i işgal saldırısıyla içte devrimci muhalefet ezilerek gündem saptırılmak istendi

TC sistemi, Kürt'ü inkar ve imha siyasetinin jandarmalığı olarak ortaya çıkartılmış ve küresel kapitalist modernite sistemi tarafından bu amaçla görevlendirilmiştir. 90 yıldır da en vahşi katliamlarla, derinleştirilmiş özel savaş yöntemleriyle bu görevi yerine getirmeye çalışmaktadır. Şimdi MHP ile birleşen, CHP'yi de koltuk değneği olarak kullanan AKP faşizminin geleneksel TC politikalarıyla bütünleştiği, dolayısıyla Kürt düşmanı ve soykırımcı bir zihniyet ve siyasetin uygulayıcısı haline geldiği açıktır. İşte Efrîn saldırısı da bu zihniyet ve siyasetin vahşi uygulamalarından biri olmaktadır.

Beşinci ve belki de güncel bakımdan en önemli olanı ise; söz konusu Efrîn'i işgal saldırısıyla AKP-MHP faşizminin içte devrimci-demokratik muhalefeti ezerek ve bu temelde gündemi saptırarak kendisini seçim kazanacak bir düzeye getirmek istediği kesindir. Efrîn saldırısının Türkiye'nin iç siyasetinden kopuk ve bağımsız olmadığı tartışmasız bir gerçektir. Dolayısıyla o iç siyasetin bir uzantısı olarak ortaya çıkmaktadır. Şöyle düşünmek gerekiyor: eğer bugün Efrîn'i işgal saldırısı olmasaydı Türk basını neleri yazıp konuşacaktı, Türkiye'nin propaganda gündemine ne hakim olacaktı? Kuşkusuz, ABD'deki Zarrab davasının sonuçları tartışılacaktı, KCK'nin elindeki MİT'çilerin Tayyip Erdoğan'a ve AKP'ye dair itirafları konuşulacaktı. AKP-MHP faşizminin OHAL darbesi temelinde yaptığı vahşi uygulamaları, katliamları, tutuklamaları, işkenceleri konuşulacaktı. AKP-MHP faşizminin, Tayyip Erdoğan diktatörlüğünün adeta yıkımın eşliğine gelmiş olduğu gerçeği tartışılacaktı.

Efrîn işgaliyle Tayyip Erdoğan, Türkiye siyasetinin, basınının, aydınlarının önüne yeni bir gündem attı, "Bunu sakız gibi çiğneyin ve bu temelde gerçekleri unuttun, topluma da gerçeklerin ulaşmasını engelleyin, gerçeklerden uzaklaştırın" dedi. Nitekim Tayyip Erdoğan'ın borazancısı olan birçok yarıdakçı, sözde aydın, siyasetçi bunu yapıyor. 'Mehmetçik' basın, 'polisçik' basın bunu zaten gönüllü olarak hem de en yüksek şakşakçılık düzeyinde 24 saat icra ediyor. Söz konusu saldırıyla AKP-MHP diktatörlüğü gündem saptırarak kendi zayıflıklarının Türkiye'de tartışılmasını, oyunlarının açığa çıkartılmasını engellemek istiyor. Efrîn işgaline dayanarak Türkiye'de kadınlar, gençler, emekçiler, işçiler üzerindeki baskıyı, terörü ve işkenceyi kat kat arttırmak, OHAL faşist diktatörlüğünü çok daha vahşi yöntemlerle uygulamak istiyor. Türkiye'de ırkçı şoven milliyetçiliği tirmandırarak ileriki dönemde gerçekleştirecek olan cumhurbaşkanlığı seçimini bu şekilde kazanmak istiyor.

Şunu net ifade edilebiliriz; eğer Efrîn saldırısından başarıyla çıkar, Türkiye'de şoven milliyetçiliği tirmandırabilirse hemen erken seçimi gündeme getirerek kendi faşist diktatörlüğünü, sözde seçimle iş başına gelmiş cumhurbaşkanı maskesiyle maskeleymeye çalışacağı çok net anlaşılıyor.

AKP-MHP faşist diktatörlüğünün Efrîn'i işgal saldırısının benzer başka amaç ve hedefleri üzerinde de durulabilir. Örneğin; bu biçimde ABD ve Rusya üzerinde baskı oluşturarak dünyanın büyük kapitalist devletlerinin desteğini

Çok açık bir biçimde görüyor ve anlıyoruz ki, AKP-MHP faşizminin Efrîn'i işgal saldırısı, Bakurê Kurdistan'da gelişen gerilla ve halk direnişi karşısındaki başarısızlığı ve yenilgisini ardından gerçekleşiyor. Yine, TC'nin Efrîn'i işgal saldırısı, Reqa'da DAİŞ'in yenilmesi, özgürlük ve demokrasi güçlerinin büyük Reqa zaferini kazanması ardından gelişiyor. Dolayısıyla söz konusu işgalci faşist saldırı kesinlikle DAİŞ'e karşı Reqa ve Dêra Zor'da kazanılan başarılarından ve yine Bakurê Kurdistan'daki gerilla direnişinin zaferlerinden kopuk ele almamak gerekir.

almaya çalıştığı, kendi faşist soykırımcı saldırganlığını bu devletlere de onaylatılmayı kabul ettirmek istediği tartışma götürmeyen bir gerçektir. Yaptıklarının tümü bir boyutuyla da ABD'ye karşı bir şantaj olmakta, bir tür yalvarmayı ifade etmektedir. Adeta bu yaptıklarına dayanarak ortaya attığı söylemlerle ABD yönetimine hep serzenişte bulunmaktadır. Çünkü; her fırsatta stratejik müttefikliğini, NATO ortaklığını gündeme getirmektedir. Geçmişte "Stratejik konumuzuz" diyerek NATO'ya dayanıp ABD'nin kucağına oturarak rahatlıkla politika yaptılar. Devrimci-demokratik güçleri imha ve tasfiye ettiler. Kadınları, gençleri, emekçileri baskı ve sömürü altına aldılar. Türkiye'de yirminci yüzyıl siyasetiyle ABD'ye dayanarak yönetim olmak kolaydı. Şimdi durum değişmiştir. İşler o kadar kolay olmamaktadır. Artık her yaptıklarına NATO'dan, ABD'den, Rusya'dan, şuradan buradan istedikleri gibi destek alamamaktadırlar. Bu da Kürt düşmanı zihniyetleri ve stratejileri nedeniyle yaşadıkları zayıflıktan kaynaklı olarak TC siyasetini zor duruma sokmaktadır. İşte bu zorlanmadan kurtulmak için neredeyse ABD'ye yalvar yakar olmakta, eski günlerin yeniden gelmesi için dilenmektedirler.

AKP-MHP yönetimi, İttihat ve Terakki'nin devamı ve güncellenmesini ifade ediyor

Değerli yoldaşlar;

Bilindiği gibi AKP iktidardadır; söz konusu vahşi katliam ve soykırım saldırılarını AKP yönetimi yapmaktadır. AKP-MHP'nin her bakımdan fikir ve uygulama birliğini ifade eden bir ittifak içinde buldukları açıktır. Bu anlamda MHP'nin doğrudan hükümette bakanı olmasa da, mevcut yönetimin AKP-MHP ortak yönetimi olduğu tartışma götürmeyen bir gerçektir. AKP-MHP yönetiminin de yüz yıl önceki İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin günümüzdeki bir devamı ve güncellenmesini ifade ettiği açıktır. İttihat ve Terakki'nin savaşçı ve

soykırımcı zihniyet ve siyasetini olduğu gibi esas alarak, bunu bugün her tarafa karşı uygulamaya çalışmaktalar.

Biz çok iyi biliyoruz ki, aslında CHP de bu zihniyet ve siyaset içerisinden çıkmıştır. Kemalizm'i Enver Paşa'dan ayıran savaşçı ve soykırımcı zihniyet ve siyaset değil, bunları uygulamanın tarzıdır. Kemalizm, Enver paşacılığı biraz serüveni-maceracı bulmuş, kendine göre daha somut ve gerçekçi hareket etmeyi esas almıştır. AKP-MHP faşizmi Talat, Enver ve Cemal paşaların İttihat ve Terakki yönetiminin günümüzdeki uzantıları olurken, mevcut CHP de Kemalist kliği olduğu gibi devam ettirmektedir. Özellikle Kemal Kılıçdaroğlu yönetimi, bu Kemalist zihniyet ve siyasetin sürdürücüsü olmaktan da öteye aslında CHP'nin başına bir oyun olarak, kapitalist modernite güçlerinin bir görevlendirmesi ve Tayyip Erdoğan yönetiminin desteklenerek bu kadar ayakta kalması için getirilmiştir.

Dikkat edilirse demokratik muhalefeti bölmek, zayıf düşürmek, zorlandığında AKP faşizmine destek vermek Kılıçdaroğlu'nun temel tutumu olmaktadır. En kritik zamanlarda, en önemli politik kararlarda AKP-MHP faşizmine evet demiştir. Ortada sadece bir AKP-MHP faşizmi değil, aslında AKP-MHP-CHP faşizminin olduğunu ortaya koymuştur. MHP'nin Tayyip Erdoğan faşizmine verdiği destekten on kat fazlasını Kemal Kılıçdaroğlu'nun politikaları vermektedir. Bu gerçeğin de çok iyi görülüp bilinmesi, siyasette kesinlikle dikkate alınması gerekiyor. Çünkü; adeta demokratik siyaset alanının içine faşizmin bir ajanı gibi, hançer gibi sokulmuş bir konumda bulunmaktadır.

Bu bakımdan CHP gerçeği de son Efrîn'e işgal saldırısıyla bir kez daha ama bu sefer çok daha net olmak üzere açığa çıkmıştır. Kemal Kılıçdaroğlu yönetimi, AKP-MHP faşizminin bir uzantısı, bir koltuk değneği olmaktan başka bir şey değildir. Şunu da bu vesileyle belirtmekte yarar vardır; Kemal Kılıçdaroğlu bertaraf edilmeden, CHP Kemal Kılıçdaroğlu yönetiminden kur-

ulmadan ya da Kemal Kılıçdaroğlu CHP başkanlığından düşmeden Tayyip Erdoğan'ı düşürmek zordur. Tayyip Erdoğan'ın Türkiye'de böyle bir faşist diktatörlüğü kurmasıyla Kemal Kılıçdaroğlu'nun CHP'nin başkanı olması ve başkanlığını sürdürmesi bu biçimde et ve tırnak gibi birbirine bağlıdır. Bu bakımdan CHP içindeki gerçek demokratlara, biraz yurtseverliği ki, kalmışsa Kürtlere bu gerçeği daha fazla götürmeye, onları daha çok aydınlatmaya, doğru politikalara çekmeye, dolayısıyla Erdoğan-Bahçeli faşist diktatörlüğüne karşı mücadeleyi Kemal Kılıçdaroğlu koltuk değneğini de hedefleyerek yürütmeye ihtiyaç var. Erdoğan-Bahçeli faşizmine karşı mücadelenin, Kılıçdaroğlu yönetiminin CHP'nin başından düşürülmesiyle başarıya gideceğini kesin görmek gerekiyor.

Bu anlamda AKP-MHP faşizminin Efrîn'i işgal saldırılarıyla Türkiye'deki politik gerçeklik bir kere daha aydınlanmış ve netleşmiş bulunmaktadır. CHP'nin de, CHP'ye kuyrukçuluk yaparak sözde demokratik blok oluşturduğunu söyleyenlerin de özünde neye hizmet ettikleri, nasıl faşizmin uzantısı konumuna geldikleri açığa çıkmıştır. Yine gerçek devrimci-demokratlar net bir biçimde görülmüştür. Kim gerçekten faşizme karşı demokrat, kim gizli faşist ya da sosyal faşist net bir biçimde bir kere daha açığa çıkmıştır. Bu da Türkiye'deki ve Bakurê Kurdistan'daki anti-faşist demokratik blok oluşması ve direnişin geliştirilmesi açısından önemli bir sonuç olmaktadır.

Faşist, sömürgeci ve soykırımcı saldırı çok büyük ve ciddi bir direnişle karşılaşmıştır

Değerli yoldaşlar;

Özelliklerini ve amaçlarını kısaca ifade etmeye çalıştığımız AKP-MHP faşizminin Efrîn'i işgal saldırısı üzerinde 10 günden fazla bir zaman geçmiş bulunmaktadır. Aslında geçen bu zaman diliminde yaşananlar hem işgal saldı-

rısının gerçek amaçlarını, niyetlerini, özelliklerini net bir biçimde göstermiş hem de sonuçlarının ne olacağı konusunda da önemli ipuçları ortaya çıkarmıştır. Çünkü; 10 günden fazla zaman geçmiş olmasına rağmen söz konusu işgal saldırısı sınır üzerindeki bir çatışma olmaktan öteye çok fazla ilerlemiş değildir. Türk ordusu tüm gücünü serferber etse de karadan ilerlemekte zorlanmakta, dolayısıyla çareyi daha çok sivil hedeflere dönük uçak saldırılarında, topçu ve tankçı atışlarında bulmaktadır. Çünkü; söz konusu faşist, sömürgeci ve soykırımcı saldırı çok büyük ve ciddi bir direnişle karşılaşmıştır. YPG-YPJ-QSD güçleri, Efrîn Direnişi'nde adeta kahramanlık destanları yazmaktadır. Efrîn halkı, gençleri, kadınları halk direnişinin, halk savaşının en seçkin örneğini vermektedir. Kürt, Türkmen, Arap Efrîn kadınlarının Tayyip Erdoğan'a meydan okuyan açıklamaları, "Korkmuyoruz ve toprağımızı asla terk etmeyeceğiz" sözleri adeta yaşanan savaşın sonunun ne olacağını daha şimdiden gösterir niteliktedir.

Yine, tüm Rojava Özgürlük Güçleri ve Rojava halkı, Efrîn Direnişi içerisinde aktif olarak yer almış durumdadır. Dahası, Suriye'nin tüm halkları, başta Arap ve Türkmen gençleri olmak üzere AKP-MHP faşist sürülerine karşı Efrîn'de direnmek için adeta seferber olmaktadır. Yine bütün Kürt halkının, Ortadoğu halklarının ve insanlığın kalbi Efrîn Direnişi'nde atmaktadır. Rojavayê Kurdistan Demokratik Toplum Hareketi'nin yaptığı seferberlik çağrısı, tüm dünyada yankı bulmuştur. Başta yurtdışındaki Kürt halkı ve dostları olmak üzere dünyanın dört bir yanında devrimci-demokratik güçler, TC faşist saldırganlığına karşı Efrîn Direnişi'ni desteklemek üzere her gün eylem yapar hale gelmişlerdir. "Her Yer Efrîn, Her Gün Direniş" şiarı altında günlük olarak Efrîn Direnişi'ni destekleyen gösteri eylemleri gittikçe daha çok gelişmekte, büyümekte ve dünyanın dört bir yanına yayılmaktadır. Bakur, Başûr ve Rojhilat gençliğinin Efrîn'i savunmak üzere

YPG-YPJ saflarına katılmak için daha şimdiden seferber olduğu gözle görülmektedir. Bu nedenle Efrîn Direnişi daha şimdiden kazanmıştır ve zaferini ilan etmiştir diyebiliriz.

Çünkü; savaş uzadıkça AKP-MHP saldırganlığının gücü artmayacak, tam tersine daha çok zayıflayacak, azalacak, buna karşılık Efrîn Özgürlük Direnişi'nin gücü her gün katbekat artacaktır. Aslında anlaşılıyor ve açığa çıkıyor ki, AKP-MHP yönetimi de böyle bir direnişle karşılaşabileceğini, savaşın bu biçimde uzayacağını çok fazla hesap etmemiştir. İlk günlerde söz konusu direnişle karşılaştığında Tayyip Erdoğan'ın yaşadığı şaşkınlıklar, bu temelde söylediği sözler bunu açıkça göstermektedir. Adeta, "Direniyorlar, niye kaçmadılar" demek durumunda kalmıştır. "Gideceksiniz, gideceksiniz" diyerek toplumu kaçırtmaya çalışmıştır. 72 uçaklı hava saldırısının DAİŞ'vari bir tarz olduğu, amacının da Efrîn Özgürlük Güçleri'ni ve toplumunu korkutup, ür-küterek hemen kaçirtmayı hedeflediği anlaşılmaktadır. Görülüyor ki, aslında AKP-MHP faşizmi hızla ve erkenden zafer kazanacağını, Efrîn halkını korkutup kaçirtarak Özgürlük Güçleri'ni yalnız bırakacağını, onların da yalnız direnemeyerek geri çekilmek zorunda kalacağını hesap etmiştir.

İşte, YPG-YPJ ve Demokratik Suriye Güçleri'nin, Efrîn kadınlarının ve gençlerinin 10 günü aşan süredir onlarca şehit vererek gösterdikleri kahramanca direniş, AKP-MHP faşist yönetiminin bu plan ve hesaplarını bozmuş ve yerle bir etmiştir. Daha şimdiden faşist saldırganlığı yenmiş, zaferini ilan etmiştir. Benzer durumun söz konusu saldırıya kapı açan Rusya ve Esad yönetimi tarafından yaşandığı da görülmektedir. Anlaşılıyor ki; onlar da kolay, ucuz ve erken bir zaferin TC devleti tarafından kazanılabileceğini, YPG-YPJ-QSD güçlerinin zor duruma düşerek kendilerine daha fazla el açacağını sanmış ve hesap etmişlerdir. Şimdi bunun da gerçekleşmemiş olması özünde Rusya ve Esad yönetiminin de oyunlarının bozulduğu anlamına geliyor. Kısacası şunu görmek gerekiyor; 10 günü aşan süreye yayılan ve Efrîn'in her tarafında hala hakim olan özgürlükçü direniş, YPG-YPJ-QSD güçlerinin Efrîn halkıyla birlikte gösterdikleri kahramanca direniş, AKP-MHP faşizminin Efrîn'i işgal saldırısını başlatırken yaptıkları bütün hesap ve planları bozmuş, boşa çıkarmıştır. Daha şimdiden küresel ve bölgesel güçlerin hesap ve beklentileri boşa çıkmış ve AKP-MHP faşizminin amaç ve planları başarısız kılınmıştır.

Pratik sonuç ne olursa olsun daha şimdiden Efrîn Direnişi kazanmıştır

Bundan sonraki süreç nasıl gelişir? Savaşın seyri nereye gider? Hangi taraf kazanır? Askeri bir başarı mı olur, yoksa çeşitli uzlaşmalar mı gelişir? Kuşkusuz bunlar için net bir şey söylenemez. Ancak pratik sonuç ne olursa olsun daha şimdiden Efrîn Direnişi'nin kazandığını, Efrîn halkının ve Özgürlük Güçleri'nin kazandığını, dolayısıyla Efrîn Direnişi'nde Kürdistan Devrimi'nin, Suriye Devrimi'nin, Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin ve özgür insanlığın kazandığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Şimdiye kadar hızla zafer kazanma hedeflerinin boşa çıkartılmış olması bu gerçeği net bir biçimde göstermektedir. Bundan sonra da gidişatın nasıl olacağı ve sonucun nereye varacağını adeta ortaya koymaktadır. Çünkü; direniş güçlerinin potansiyeli çok daha büyüktür. Gün geçtikçe daha fazla gücü direniş

alanına sevk etme, direniş taktiklerini ve tarzını daha zengin ve yaratıcı bir biçimde geliştirme olanakları vardır.

Buna karşılık zaten en baştan AKP-MHP faşizmi tüm gücüyle saldırıya geçmiş, korku yaratarak sonuç alma stratejisini esas almıştır. Medya üzerinden askeri saldırganlığı kat kat aşan bir psikolojik saldırıyla, propaganda bombardımanı ile adeta savaş meydanında kazanmadığı zaferleri her gün propagandayla kazanıp, Türkiye toplumunu ve kamuoyunu bu biçimde aldatmaya ve motive etmeye çalışmıştır. Ama artık takke düşmüş kel görünmüştür. Yani daha fazla psikolojik savaşla, yalanla dolanla gerçekleri saklaması mümkün değildir. Nasıl bir vahşi sömürgeci, işgalci saldırı yürüttüğü, nasıl sivil halkı bombardımanlarla katlettiği artık herkes tarafından görülüp ifade edilmektedir. TC'nin, Efrîn'e dönük işgal saldırısı her geçen gün daha çok tartışılmakta, uluslararası kurumların gündemine girmekte, toplum vicdanında muhasebe edilip yargılanmakta, daha çok karşıtlık bulmaktadır. Nitekim birçok ülkede demokratik-devrimci güçler, TC'ye silah verilmemesi, verilen silahların Kürt halkına karşı kullanılmasını engellemeye yönelik kendi devletlerine baskı yapmaktadırlar. NATO kapsamında TC'ye verilen silahların sınır dışında Suriye'nin işgalinde kullanılması, Kürt halkına yönelik katliam amaçlı kullanılması hem devletler hem de toplumlar düzeyinde giderek daha fazla rahatsızlık ortaya çıkarmaktadır.

Kısaca, TC faşizminin söz konusu işgal saldırısındaki dayanakları zayıf, çelişkileri çoktur. Bölgesel ve küresel alanda daha çok karşıtlıkla yüz yüze gelmekte, Türkiye içinde ise aydınlar, sanatçılar, devrimci-demokratik güçler Efrîn Direnişi'ni destekleyen, savaşa karşı çıkan, barış isteyen etkinliklerini, her türlü faşist tehdit, baskı, işkence ve teröre rağmen ve onlara karşı direnenek geliştirmektedirler. Bu bakımdan AKP-MHP faşizminin işgalci saldırısının desteğinin daha fazla artması mümkün değildir, tersine gün geçtikçe dayanakları ve destekleri daha çok zayıflayacak, çelişkileri daha çok artacak, dolayısıyla saldırı gücü daha fazla azalacaktır. Böyle bir durumda Efrîn ve Rojava Özgürlük ve Demokrasi Güçleri doğru tarz ve taktiklerle direniş geliştirdikçe söz konusu işgal saldırısına öldürücü düzeyde ağır darbeler vurmaları mümkün olacaktır.

Efrîn ve Rojava Özgürlük Güçleri'nin askeri zafer kazanma, Türk ordusunu ve AKP-MHP faşist sürülerini Efrîn'de yenme imkanı ve koşulları vardır. Gerçekten de YPG-YPJ Komutanlığı'nın açıkladığı gibi, Efrîn AKP-MHP faşizmine mezar edilebilir. AKP-MHP-CHP faşist diktatörlüğü Efrîn'de yenilgiye uğratabilir. İradesi kırılıp, gücü tümden yok edilebilir. 15 Şubat Komplosu, Efrîn'de yenilgiye uğratabilir. 15 Şubat Komplosu'na karşı direnişin 20. yılına ve Şubat ayına girişle birlikte Kürt halkı Efrîn Direnişi'ni geliştirip daha güçlü kılarak, Devletlerarası Komplo'yu Efrîn'de tümden yenmeyi başarabilir.

Değerli yoldaşlar;

Mevcut durumun kısa bir analizi bize açık bir biçimde göstermektedir ki, Efrîn Direnişi'nin askeri zaferler kazanma ve AKP-MHP faşizminin Efrîn'de tarihinin en büyük yenilgisini alma koşulları vardır ve mevcut savaşın sonucunun bu temelde olma ihtimali en güçlü ihtimaldir. Dikkat edilirse AKP-MHP faşizmi kazanma şansını daha şimdiden kaybetmiş durumdadır. Onun başarı kazanması, başlangıçtaki saldırısının etkinliğine bağlıdır. Nitekim öyle de planlayıp yürüttü ama sonuçta kafasını sert kayaya çarptı; Efrîn hal-

kının ve Özgürlük Güçleri'nin çeliktin özgürlük iradesine ve direnme ruhuna çarptı. Bu biçimde de başlangıç planları ve hesapları bozuldu. Elbette, buna rağmen faşist sömürgecilik, güçlerini daha çok seferber edip Efrîn'de sivil halka dönük katliamlar gerçekleştirebilir. Vahşi saldırılarını faşist katliamlar biçiminde sürdürebilir. Efrîn içlerinde ilerleyebilir de ama bütün bunların gerçekleşmesi AKP-MHP faşizminin söz konusu işgal saldırısından sonuç alması ve başarıya ulaşması anlamına kesinlikle gelmez. Tersine savaşın bu biçimde uzaması ve yayılması, faşizme karşı direniş daha örgütlü, planlı ve güçlü hale getirir ki, bu da AKP-MHP faşizminin Efrîn'deki yenilgisini kendisi için daha ağır hale getirir. Sadece bir askeri yenilgi olmaktan da çıkarak, faşizmin Efrîn'de çöküşü yaşanabilir.

Direniş Rojava'yla sınırlandırmamak tüm Kürdistan'a yaymak gerekiyor

Farklı güçler araya girip çatışmalı durumu değiştirmedikçe gidişatın bu biçimde olacağı şimdiden açıkça görülmektedir. Fakat bu kendiliğinden olmayacaktır. Bunun için etkin bir mücadeleye ve doğru politikalar izlemeye kesinlikle ihtiyaç vardır. Zaten YPG-YPJ ve QSD güçleri geçen 10 günü aşkın süre içerisinde böyle bir etkin mücadele konumunu tutturmuşlar, insanlığı heyecanlandıran ve ayağa kaldıran görkemli bir direniş, "Çağın Direnişi"ni Kobanê'den sonra Efrîn'de de başlatmışlardır. TC faşizminin teknik güce dayanarak gerçekleştirdiği ilk saldırıları boşa çıkartarak, etkinliğini kırarak artık TC'ye her tarafta etkili darbeler vuracak bir devrimci savaş örgütleyip geliştirme imkanı kazanmışlardır. Bu doğrultuda elbette her şeyden önce YPG-YPJ ve QSD güçlerinin devrimci savaş tarz ve taktiklerinde derinleşmeleri, daha planlı, örgütlü ve etkili hareket etmeleri gerekir. Savaşın sonucunu belirleyecek, özgürlük direnişini askeri zafere taşıyacak olan esas mücadele budur.

Bu anlamda da Efrîn Özgürlük Güçleri'nin ellerindeki teknik imkanlarını gerilla tarz ve taktiğiyle birleştirerek pratiğe geçirmeleri, cepheden TC saldırılarını karşıladıkları gibi yandan ve arkadan vurmaya başaran gerilla hareketleri kesinlikle Rojava Özgürlük Güçleri'ne tarihin en büyük askeri zaferlerinden birini kazandıracaktır. Kuşkusuz mevcut durumda TC faşizmine karşı esas savaş

Efrîn'de ve Rojava'da verilmekle birlikte, AKP-MHP faşizmine karşı direniş sadece Efrîn ya da Rojava'yla sınırlandırmamak, Kürdistan'ın dört bir yanına yaymak faşizmi yenmek ve devrimci zafer kazanmak açısından kesinlikle gereklidir. Dolayısıyla Bakur ve Başur'un devrimci güçleri sadece destek açıklamasıyla ya da seyredip beklemekle yetinmemeli, içinde bulunduğumuz süreçte imkanları, fırsatları azami düzeyde kullanarak bulunulan her yerde TC faşist sürülerine karşı devrimci savaş geliş-tirmeyi esas almalıdırlar.

Bunun için bazı alanlarda mevsim koşulları bir düzeyde zorlayıcı olsa bile bu tür zorlanmaları yaşamayan, savaş imkanı olan devrimci kuvvetler, Efrîn Direnişi'ni ve Rojava Devrimi'ni desteklemek üzere buldukları her yerde faşizme karşı eyleme geçebilmelidirler. Bu da tüm Kürdistan'ın AKP-MHP faşizmine karşı Devrimci Halk Savaşı çizgisinde bir direniş alanına dönüşürülmesi anlamına gelmektedir. Zaten Partimiz daha önce de durumun böyle olduğunu, AKP-MHP faşizmine karşı savaşın sadece Bakurê Kurdistan ile sınırlı kalamayacağını, savaşın artık tüm Kürdistan'a ve Ortadoğu'ya yayıldığını ifade etmişti. Aynı zamanda Rojava'nın, Başur'un, hatta Rojhilat'ın her şeyden ve herkesten çok AKP-MHP faşist saldırganlığına karşı savunulması gerektiğini, bütün alanlarda bu tür savunma birliklerinin oluşturulup AKP-MHP faşizmine ve TC sömürgeci, soykırımcı diktatörlüğüne karşı savunma direniş konumuna geçilmesi gerektiğini belirlemiş, bu temelde çağrılar geliştirmişti.

Şimdi bu görüş ve çağrıların gerçeğe ve somut duruma ne kadar uyduğu açığa çıkmıştır. Dolayısıyla çağrılar güncelliğini korumaktadır. Kürt düşmanı, demokrasi düşmanı, halk düşmanı, kadın düşmanı ve insanlık düşmanı bu faşist saldırganlığı yıkmak üzere her yerden buna karşı direniş geçilmesi gerektiğini ortaya çıkarmıştır. Efrîn'de büyük devrimci zafer kazanmanın birinci şartı budur ve bu şartın tüm devrimci güçler tarafından yüksek bir sorumlulukla, duyarlılıkla yerine getirilmesi gerekir.

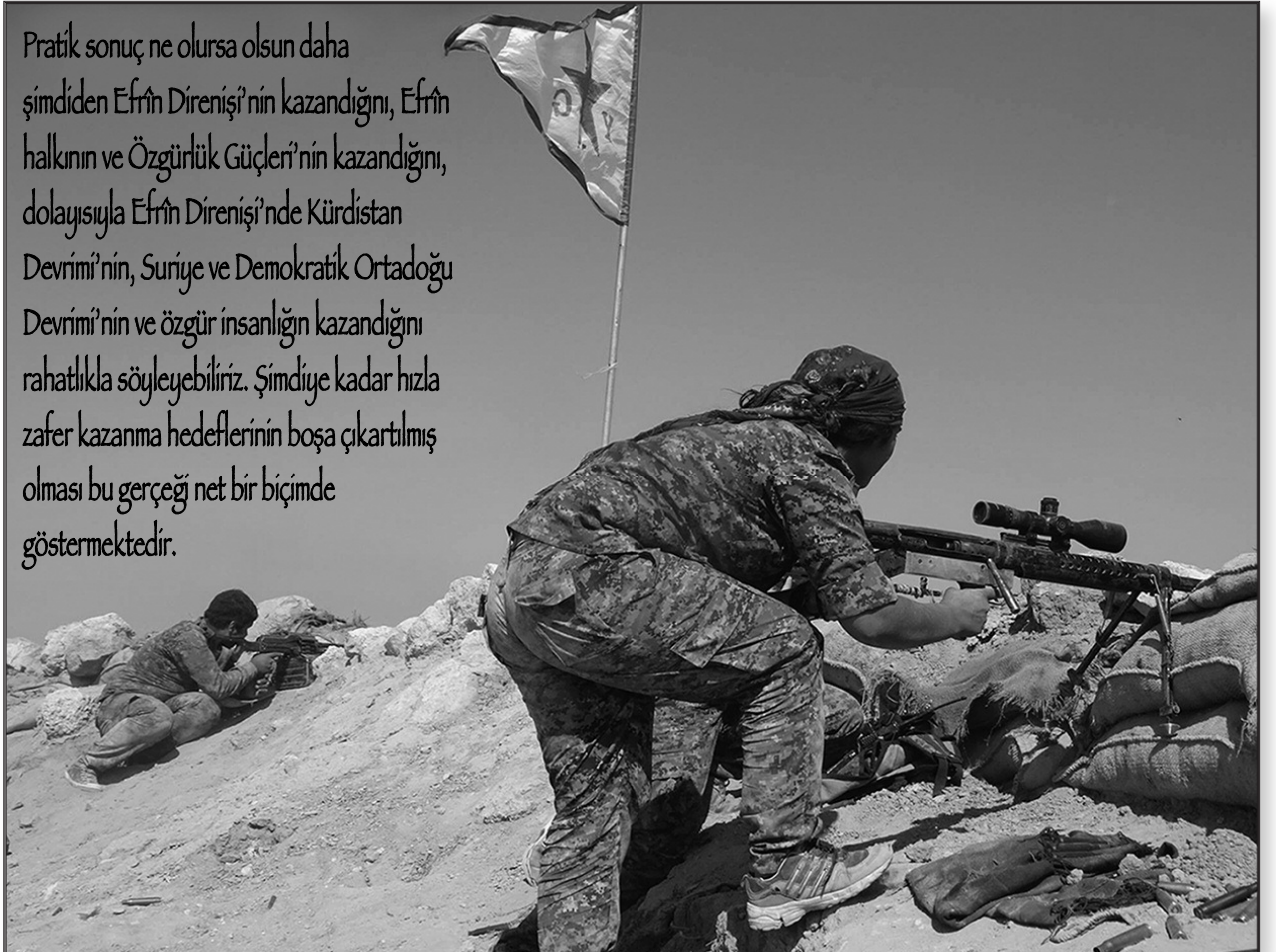
Bununla birlikte AKP-MHP faşizmine karşı tüm Kürdistan'da, Ortadoğu'da ve dünyanın dört bir yanında seferberlik düzeyinde bir kitle eylemliliğinin geliştirilmesi, Efrîn Direnişi'nin bu temelde desteklenmesi kesinlikle şarttır. Bu durum Kürtler açısından ulusal seferberlik düzeyinde yürütülmesi gereken tarihi bir görev konumundadır. Özellikle

Kürt ulusal kurumları, KNK gibi oluşumlar, tüm Kürt siyasi parti ve örgütleri, aydın ve sanatçıları bu konuda sorumluluk duymak, Efrîn Direnişi'ni ve Rojava Devrimi'ni destekleyici, AKP-MHP faşizmine karşı mücadeleyi yükseltici duruşu ve tutumu ulusal kongre seferberliği düzeyinde geliştirmek durumundadırlar. Şimdiye kadar bazı Kürdistan parçalarında ve yurt dışında belli bir etkinlik düzeyi gelişmiştir. Bu durum yine dünyanın değişik alanlarına belli düzeyde yayılmıştır da. Ancak bunların yeterli olmadığı açık bir gerçektir. Bu durumu aşacak, bütün halkları, ezilenleri, kadınları ve gençleri yüreği Efrîn'de çarpar, Efrîn için ayaklanı hale getirmek şarttır. Efrîn'e saldıran ve Kürt soykırımı yürütmeye çalışan Turani faşizme karşı bütün demokratik insanlığın bilinçlendirilmesi ve ayağa kaldırılması gerekir.

Gençlerin gerillaya ve özsavunmaya daha güçlü katılım sağlaması gerekiyor

Bunlarla birlikte içinde bulunduğumuz koşullarda özellikle gençliğin Kürdistan'ın dört bir yanında devrimci özgürlük güçlerine katılım seferberliği geliştirmesi, her alanda gerillaya büyütecek ve eğitecek bir çalışma seferberliği içine girmesi gerekli ve önemlidir. Dikkat edilirse Efrîn Direnişi'ni desteklemek sadece Efrîn'e gitmek istemek ya da Efrîn'de olmak değildir. Bu ne mümkündür ne de pratik açıdan gerekli ve anlamlıdır. Efrîn Direnişi'ni desteklemek, onunla bütünleşmek demek, bulunulan her yerde AKP-MHP faşizmine karşı devrimci-demokratik eylemliliği geliştirmek, özellikle gençlerin her alanda gerilla saflarına daha büyük kitleler halinde katılımının sağlanması demektir. Bu bakımdan tüm Kürdistan'da oluşmuş duyarlılığı, özellikle gençlikte gelişen coşku ve heyecanı gerillaya katılma ve özsavunma örgütlenmesine dönüştürmek için ne gerekiyorsa onu yapmak, devrimci direniş güçlerini nicel ve nitel olarak büyüten, geliştiren bir çabayı bu koşullarda azami düzeyde geliştirmek gerekir.

Bunlarla birlikte kuşkusuz bir de TC faşist sömürgeci soykırımcılığını ve Efrîn'i işgal saldırısını gittikçe daha çok yalnızlaştıran, tecrit ve teşhir eden bir siyaset yürütmeye gerek vardır. Hem çeşitli özgürlük güçlerinin açıklama ve politikalarını, hem diplomatik çalışmaların esasını ve hem de propagandajasyon çalışmalarını bu esas üze-

Pratik sonuç ne olursa olsun daha şimdiden Efrîn Direnişi'nin kazandığını, Efrîn halkının ve Özgürlük Güçleri'nin kazandığını, dolayısıyla Efrîn Direnişi'nde Kürdistan Devrimi'nin, Suriye ve Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin ve özgür insanlığın kazandığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Şimdiye kadar hızla zafer kazanma hedeflerinin boşa çıkartılmış olması bu gerçeği net bir biçimde göstermektedir.

ŞEHİTLERİMİZE SALDIRI

Kürt halkının direniş hafızasına saldırıdır

Çiğdem Doğu

Bugün Kürdistan'da akıl almaz bir soykırım politikası, TC faşist sömürgeci devletin eliyle tüm hızıyla uygulanmakta ve uygulanırken de şimdiye kadar insanlık namına yaratılan tüm değerler ayaklar altına alınmakta, yerle bir edilmek istenmektedir. 20. yüzyılda Kürdistan'ın dört parçaya bölünmesiyle uluslararası ve bölgesel sömürgeci güçlerin resmileştirdiği soykırım politikaları, inkar ve imhaya dayalı daha gizli bir biçimde yürütülürken, 21. yüzyılda gizlemeye de gerek duymaksızın çok açık ve çirkin yöntemlerle uygulanmaktadır. Bunun başını çeken, ortak belirlenen soykırım stratejisinin temel uygulayıcı, hem de canı gönülden uygulayıcı gücü TC devletidir. TC faşist devletin Kür'e uyguladığı soykırımın gerçekten de çok kendine has, özel yanları vardır. Özellikle de Rêber Apo'nun önderliğinde Kürdistan'da gelişen Özgürlük Hareketi'nin gelişimiyle birlikte, bu soykırım politikaları çok daha çetrefilli, sömürgeci, iradeyi kırıcı, hafızayı yok edici biçimde ve açıktan geliştirilmektedir. Gelişen özgür halk ve kadın iradesi kırılmayıp bilakis daha da dalanıp geliştikçe, yayıldıkça, buna karşı soykırım sistemi derinleştirilmekte, kısıncacı daraltılmaktadır. Hedef; büyük bir mücadele ile adeta yerin altından kazıp açığa çıkarıncasına gelişen Kürdistan ve özgürlüksever değerleri yok etmektir, silmektir, hiç olmamış gibi kılmaktır.

Esas hedefi ve amacı böyle olan soykırım politikaları, türlü biçimlerde, hem de insan aklının ve duygusunun almayaacağı türlü biçimlerde uygulanıyor. Bunun önemli bir yönü faşist sömürgeci şiddeti alabildiğine tırmandırmak, öldürmek, katletmek, tutuklamak, işkence yapmak, kendi topraklarından zorla göç ettirmektir. Zaten OHAL ve faşist anayasa ile bu hep yapıldı, günümüzde de şiddetin dozajı artırılarak yapılmaya devam edilmektedir. Diğer bir biçimi; Kürt halkının sürekli topraksızlaştırılması, yoksullaştırılması, kendi ekonomik gücünü geliştirmekten yoksun bırakılarak hep sömürgeci devlete muhtaç hale getirilmesi, Türkiye metropollerine sürüklenmesidir. Yine başka bir biçimi de; sosyal yaşamda yozlaşmayı, özellikle de kadınlarda ve gençlerde yozluğu, ahlaksızlığı, yolsuzluğu geliştirerek politik ve kültürel kimliğinden uzaklaştırmaktır. Dil ve kültürel asimilasyonun dışında ahlaki olarak da bir dejenerasyon yaratarak asimile etmektir.

Şimdi bu ahlaki dejenerasyon veya ahlaki asimilasyon boyutu, çok özel planlanmakta ve adım adım uygulanmaktadır. Bununla hemen görünür bir biçimde değil, korku iklimi oluşturulup yavaş yavaş toplumun ahlaki değerlerinin yok edilmesi hedeflenmektedir. Kuşkusuz soykırım politikalarının tümü bu hedef ve amacı taşır. Ancak uygulamanın bu biçiminin anlaşılmasına ve çözümlenmesine ciddi ihtiyaç vardır. Çünkü; toplumu can damarından yakalayarak yozlaştırma, direnmenin ana damarı olan ahlaki bozma ve adım adım dirençsizleştirme, çok özel bir biçimde planlanmaktadır. Bunun için özel savaş odalarında ciddi kafa yorulmaktadır. İşte Kürt halkının gelişmiş olduğu bir düzey var,

Kürdistan'da gerilla cenazeleri normal bir tarihi, normal bir hafızayı temsil etmemektedir; çok büyük direnmeyi, savaşmayı, cesareti, bilinci, kararlılığı, düşmana meydan okumayı ifade etmektedir. Bu nedenle özgürlük hafızasıdır. Türk soykırımcılığı işte bu özgürlük hafızasına düşmandır. Özellikle de gençler bu gerçeği çok iyi kavramalıdır. Şehitliklerimize ve şehitlerimize saldırı, bu anlamda PKK ile birlikte gelişen özgür toplumsallığı hırsız gibi çalma, yerle bir etme, hafızalardan silme amacını taşımaktadır.

toplumsal düzeyde açığa çıkmış özgürlük değerleri var. Ne yapılmalı da bu düzey yok edilmeli, toplum kendi öz değerlerinin karşısına geçirilmeli? Sessiz kalmasından başlayarak giderek bunu kabullenen ve sonra da unutan bir düzeye nasıl getirilmeli? Evet, soykırımcı devlet fiziki olarak saldırıp da Kürt halkının mücadelesini yok edemedikçe, daha kirli ve sinsi, karanlık yöntemlere başvurarak halkı kendi vicdanı ve ahlaki ile karşı karşıya getirmeye çalışmaktadır. Soykırımın bu uygulama biçimini çok iyi anlamalı ve mutlaka boşa çıkarmalıyız.

DAİŞ, Türk iktidar geleneğinin günümüze uyarlanmış halidir

Xerzan'da şehitliğimize girip gece yarısı gizlice 267 şehidimizin kemiklerini kaçırmaları, bu kemikleri İstanbul'a götürüp saklamaları, ailelerine vermemeleri, Kürdistan'ın birçok yerinde büyük bir özveri ve emekle şehitlerimiz için yapılmış şehitliklerimizi tahrip etmeleri, yine çoğunlukla kadın gerillalar, savaşçılar olmak üzere direnenlerin cenazelerini parçalamaları, çıplak hale getirmeleri, işte bu soykırım stratejisi ile daha iyi anlaşılabilir. Mücadele tarihimiz boyunca temel bir saldırı biçimi, gerilla cenazelerine karşı olmuştur. '90'lı yıllarda dağdaki gerillanın, özellikle de kadın gerillaların cenazeleri parçalanmış, işkence edilmiş, kadın kimliğini aşığılama amacıyla korkunç saldırılar gerçekleştirilmiştir. Bu vahşeti ve çirkinliği kendileri fotoğraflamışlar ancak açıktan basına, kamuoyuna o zamanlar vermemişlerdir, saklamaya çalışmışlardır. 2016 yılında Özyönetim Direnişi sürecinin başladığı süreçte, Şehid Ekin Van arkadaşın çıplak bedeni fotoğraflanmış ve kendileri tarafından da medyaya servis edilmiştir. Yine Özyönetim Direniş sürecinde kadın ve erkek direnişçilerin cenazelerine aynı biçimde yaklaşmışlardır. Saldırımlar, bu çirkin saldırılar da fotoğraflamış ya da kameraya çekmişler, sonra da medyaya servis ederek açıktan savunmuşlardır. Bir savaş ve insanlık suçunu kahramanlık olarak göstermek gibi bir alçaklığı sergilemekten zerre kadar utanmamışlardır. Ve en son TC sömürgeciliğinin Efrin işgaline karşı büyük bir cesaretle, kararlılıkla ve iradeyle

erinden biridir. DAİŞ de böyleydi. Aslında DAİŞ'in Türk faşist menşei olduğunu buradan bile ispat etmek mümkündür. DAİŞ, binlerce yılın Türk iktidar geleneğinin günümüze uyarlanmış halinden başka bir şey değildir. Nitekim ortaya çıkan büyük kadın kahramanlık ve fedai ruhunu, Barin arkadaşımızın cenazesine günümüzün Türk faşist tarzı olan DAİŞ tarzı ile saldırarak kirabileceklerini düşünmüşlerdir. Ancak hesap etmedikleri; Kürtlerin ve Kürt kadınlarının bu korku duvarını çoktan aşmış olduklarıdır. Ve yine namusu bedende gören, özellikle de kadın bedeninde gören klasik anlayışı paramparça etiketlerini görmemişler ya da görmek istememişlerdir.

savaşan YPJ savaşçısı Şehid Barin Kobanê'nin cenazesine de aynı vahşeti uygulamışlardır. Düşmanına karşı güçlü savaşan ve onu zorlayan YPJ savaşçılığını, Barin arkadaşın cenazesine saldırarak kendi geri anlayışlarına göre sözde cezalandırmak, hatta yok etmek istemişlerdir. Özellikle de Şehid Avesta Xabûr'un fedai eyleminin hemen ardından, O'nun yaratmış olduğu büyük etkiyi kırma, sindirme, korkutma amacıyla bu vahşi saldırıyı gerçekleştirmişlerdir.

Bu dönemin vahşi soykırım politikaları gizlenmeye bile gerek duyulmadan gerçekleştirilmektedir. Tüm kirliliği ile yer altından çıkarılıp medyada açıktan savunularak meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır. Korku yayarak fethetmek, Türk ordu ve devlet geleneğinin temel taktik-

cercek altına alarak çözümlenmek gerekir. Bunlar öyle sıradan, gelişigüzel olaylar, saldırılar değildir. Bilakis yeri, zamanı oldukça hesaplanmış ve uygulanmış saldırılardır. Bununla toplumun asli değerleri, kutsalları nasıl vuruluyor? Toplumun ahlakına, değerlerine bu büyük saygısızlık, hangi tarihi varoluş biçimini yok etmek için gerçekleştiriliyor? Toplumsallık, kutsallık ve saygı kavramlarını biraz daha açmaya, bunun ışığında ahlaki asimilasyonu, soykırımı anlatmaya çalışırsak; saygı kavramı, kutsallıktan yansıyan ya da kutsallığın izdüşümü olan bir kavramdır. İnsana saygı, topluma, toplumun kimliğine saygı, doğaya saygı, tarihe, kadına, erkeğe, çocuğa, yaşlıya saygı, kültüre, dile saygı. Yaşamın birçok alanına dair saygı duyulacak birçok husus belirtilebilir. Ancak burada saygı kavramını doğuran ana kavramın kutsallık olduğunu görmek çok önemlidir. Saygı, kutsallıktan bir damladır, ondan süzülüp gelmiş toplumsal ilişkilere, zihniyetlere sızmış yerleşmiş bir ilkedir. Hayatın en anlamlı ve en güzel ilkelerinden biridir. Gücünü kutsallıktan alan saygı, bulunduğu yerde anlam yaratır, sevgi yaratır, güzellik yaratır. Saygının olmadığı yerde ise anlamsızlık, sevgisizlik, çirkinlik, zulüm ve sömürü vardır.

Türk devletin Kürt düşmanlığı politikası, artık kendi sınırlarını aşarak Rojava Devrimi'ni tasfiye etme amacı ile Efrin işgaline kadar varmıştır. Kendi sınırlarının içinde, dışında, yanında Kürt iradesine asla tahammül edemeyen bir tutum içerisindedir ve bu düşmanlığını da en amansız yöntemlerle ortaya koymaktan çekinmemektedir. Dünyanın gözü önünde her türlü kirli ittifakı da gerçekleştirerek bunu yapmaktadır. Zaten dünya egemenleri de buna ortaklar.

Saygı ve kutsallık toplumun olmazsa olmazlarıdır

Özellikle Bakurê Kurdistan'da daha yoğun geliştirilen toplumun ahlaki değerlerine saldırıp iradeyi kırma, soykırıma tabi tutma politikalarını biraz daha

Toplumsallık, kutsallık ve saygı kavramlarını biraz daha açmaya, bunun ışığında ahlaki asimilasyonu, soykırımı anlatmaya çalışırsak; saygı kavramı, kutsallıktan yansıyan ya da kutsallığın izdüşümü olan bir kavramdır. İnsana saygı, topluma, toplumun kimliğine saygı, doğaya saygı, tarihe, kadına, erkeğe, çocuğa, yaşlıya saygı, kültüre, dile saygı. Yaşamın birçok alanına dair saygı duyulacak birçok husus belirtilebilir. Ancak burada saygı kavramını doğuran ana kavramın kutsallık olduğunu görmek çok önemlidir. Saygı, kutsallıktan bir damladır, ondan süzülüp gelmiş toplumsal ilişkilere, zihniyetlere sızmış yerleşmiş bir ilkedir. Hayatın en anlamlı ve en güzel ilkelerinden biridir. Gücünü kutsallıktan alan saygı, bulunduğu yerde anlam yaratır, sevgi yaratır, güzellik yaratır. Saygının olmadığı yerde ise anlamsızlık, sevgisizlik, çirkinlik, zulüm ve sömürü vardır.

Kutsallığı biraz daha açarsak; toplumun temel bir özelliği kutsallarının olmasıdır. Toplum kutsallık olmadan düşünmek mümkün değildir. İnsanlığın varoluşu esas olarak toplumsal karakterde olurken, toplumsallık da kutsallığın etrafında gelişmiş; maneviyat, insani değerleri kutsama, sevgi-saygı gibi en temel değerler bu biçimde kendini dışa vurmuştur. Dünyanın neresine gidersek gidelim, tarihin hangi dönemine bakarsak bakalım, bunu insan toplumlarının olduğu

her yerde çok net bir biçimde görüyoruz. İster dini inanç biçiminde olsun, isterse farklı inanış ve yaşam biçimlerinde olsun, toplum bir şekilde kendini böyle ifadelemiştir. Bu, toplumun toplum olmaktan kaynaklı olmazsa olmazı, vazgeçilmez bir ilkesidir.

İnsanın ilk insanlaşma sürecinin başından itibaren bu ilke var olmuştur. Arkeolojik kazılarda ortaya çıkan tarihi eserlere baktığımızda, on binlerce yıl önce insanların bir araya geldikleri, kutsal görüp etrafında toplandıkları kimi yapıtlar görürüz. Ki, bu yapıtlar o dönemin koşullarında olağanüstü bir emeği gerektirir. İnsanın sınırlı gücünü çok çok aşan ağırlıkta taşlar, çok uzak yerlerden getirilip mabetler inşa edilmiş, bu mabetlerin etrafında insanlar toplanmış ve ibadet etmişlerdir. Ve bu, toplumların genel maddi ve manevi üretim faaliyetleriyle birlikte toplumsal hafızayı oluşturmuş, toplumun kimlikleşmesinde çok belirleyici bir rol oynamıştır.

İbadetlere dikkat edersek, her türlü ibadetin kendisinde büyük bir itina, özen, titizlik, saygı, ölçü vardır. Büyük bir ilkeyle kutsama eylemi gerçekleşir ibadette. Çünkü; kutsallıkta toplum, toplum ilişkilerini birleştiren, kaynaştıran değerler bütünlüğü vardır. Burada asıl kutsanan, insanlığın yaşamına yol açan toplumsallığın kendisidir. İşte bunun toplumsal ilişkilere yansması, yaşamın her anına süzülüp gelmesi saygı kavramına denk düşer. Bu nedenle kutsallıkla saygıyı birbirleriyle bağlantılı ele almak, değerlendirmek çok ama çok önemlidir.

Kürdistan'da gerilla cenazeleri özgürlük hafızasıdır

Şimdi bunlar genel toplumsal değerler açısından birkaç hususun ortaya konulmasıdır. Peki Kürdistan'da uygulanan soykırım politikasıyla bunların nasıl bir ilişkisi olabilir? Kürdistan'da özellikle de PKK Hareketi'nin gelişimiyle birlikte dirilen, ayağa kalkan ve bugün büyük devrim yürüyüşünde öncülük eden Kürt halkının kutsalları nelerdir? PKK mücadelesi ile birlikte açığa çıkan hangi değerler, kendini bile inkar eden Kürt halkını böyle diriltti, ayaklandırdı ve sürekli yürütüyor? İşte bugün Efrîn'de tarihin en büyük destansı direnişine güç kaynağı nasıl oluyor? Bu güç nedir? Nereden geliyor?

Daha 1977 18 Mayıs'ında Haki Karer Yoldaş'la başlayan bir şehitler hakikati var. Réber Apo, ilk şehidimizin yaşadığı

günden başlayarak şehidin kutsallığını, bu kutsal değer etrafında kenetlenmeyi ve mutlaka şehide layık olmak için tarihi adımlar atmayı esas almış, şehidin anısına büyük gelişmeler yaratmanın tarzını, yöntemini, diyalektiğini geliştirmiştir. Kendini inkar eden Kürt, yani toplumsallığını yitirmiş Kürt, PKK etrafında yepyeni özgür bir toplumsallığı yeniden yaşamaya başlarken, bunu Réber Apo'nun ve şehitlerin etrafında kenetlenerek gerçekleştirmiştir. Şehitlerimiz bu anlamda Kürt toplumunun en büyük kutsalıdır. Bu kutsallık etrafında kendini yeniden yaratmıştır çünkü. Ve Kürtler, fırsatını buldukları ilk anda hemen şehitler için mezarlıklar inşa etmiş, bu kutsallığa saygısını böyle ortaya koymuştur. Bu şehit cenazelerini ziyaret etmek, dua okumak, çocuklarının kemiklerinin yakınında olduğunu bilmek, onunla etkileşime girmek, Kürt toplumu için bir ibadet gibidir. Şehitlerin kutsallığına saygı, kutsama böyle ifadesini buldu. Kürt toplumu, şehitlerine en güzel mezarlıklarını yaparken, sürekli ziyaret edip dua okurken, bir nevi kendi toplumsallığını da kutsamaktadır. Bu, büyük bir ahlaki, vicdani eylemdir. Bir varoluş biçimidir. Anlam yaratma ve anlamı sürekleştirme eylemidir. İbadet derken böyle anlamlandırmak önemlidir.

Evet, TC faşizmi şehit mezarlıklarına bir hırsız gibi girip, gece yarısı şehitlerimizin kemiklerini çalarken, aslında Kürt toplumunun kutsallığını, hafızasını, var olma biçimini çalmaya çalışmaktadır. Şehitlerimiz, Kürt toplumunun, ezilen insanlığın hafızasıdır. Kendilerince bu hafızayı ortadan kaldırmak, silmek, dirilen özgür Kürt iradesini yeniden öldürmek istemektedirler. Yoksa ölü, neden bir kez daha öldürülsün ki? Burada öldürülen istenen toplumun kendisidir. Toplumun ahlaki ve vicdani duruşu, eylemselliğidir. Dikkat edersek, DAİŞ de Ortadoğu genelinde gittiği her yerde önce mezarlara, tarihi eserlere saldırmıştır. Toplumun yaşayanlarından önce mezarlarına saldırmıştır. Bu, Türk faşizminin ve onun eseri DAİŞ'in uyguladığı temel bir tarzdır. Geçmiş, tarihi böylelikle yok edecek, toplumun bir araya geldiği kutsal değerleri etkisizleştirecek ve böylelikle de toplumsallığı yok edecek. Esas plan, strateji budur. Kürdistan'da gerilla cenazeleri normal bir tarihi, normal bir hafızayı temsil etmemektedir; çok büyük direnmeyi, savaşmayı, cesareti, bilinci, kararlılığı, düşmana meydan okumayı ifade etmektedir. Bu nedenle özgürlük hafızasıdır. Türk soykırımcılığı işte bu özgürlük hafızasına düşmandır. Öyle ki,

Kürt'ün dirisine de, ölüsüne de düşman olan bir soykırımcılıktır bu. Bunu çok iyi anlamalıyız. Özellikle de gençler bu gerçeği çok iyi kavramalıdır. Şehitliklerimiz ve şehitlerimize saldırı, bu anlamda PKK ile birlikte gelişen özgür toplumsallığı hırsız gibi çalma, yerle bir etme, hafızalardan silme amacını taşımaktadır.

Parçaladığı her kadın şehit cenazesine toplumsallığı öldürmeyi amaçlamaktadır

Yine şehit cenazelerine, özellikle de kadın direnişçilerin cenazelerine yapılan cinsiyetçilik üzerinden saldırılar, cenazelerin parçalanması da çok büyük bir düşmanlığı ifade etmektedir. Bir muharebe de güçler birbiri ile savaşır ve ölüp-öldürürler. Bu savaşın bir diyalektiğidir. Ancak ölen birinin cenazesini, organlarını parçalama, çıplak hale getirme, tecavüz etmek ne anlama gelir? Dikkat edersek burada verilen mesaj, geride kalanlardır. Bir korku atmosferi oluşturarak, geride kalanları tehdit etme, sindirme, korkutmadır. "Bakin siz de mücadele ederseniz böyle yaparız, cenazelerinizi parçalarız, tecavüz ederiz..." gibi bir mesaj vermektedir. Özellikle de Ortadoğu toplumlarının kadın boyutunda yaşadığı namus kültürünü de esas alarak kadın şehitlerimize bunu yapmaktadır. Tabii erkek arkadaşlarımıza da bunu yapıyorlar.

Toplumun kutsallarından bahsetmiştik, bu kutsallardan biri de kadın gerçeğidir. Bu da Kürt toplumunda PKK mücadelesinin gelişimiyle, Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin gelişimiyle birlikte yeniden dirilen bir hakikattir. Kürt toplumunun yeniden dirilişi, esasta kadın özgürlüğünü esas alan mücadele tarzı ile de çok yakından bağlantılıdır. Hatta temelidir. Özgür Kürt toplumu, özgürleşen Kürt kadını ile dirilmiş, ayağa kalkmış ve güçlenmiştir, güçlenmektedir. Türk faşizmi bu nedenle kadına yönelik çok daha özel bir savaş yürütmektedir. Gerek toplumdaki kadını yozluğa çekme, daha fazla sömürme, iradesizleştirme; gerekse de mücadele içindeki şehit kadın cenazelerine, yine zindanlarda mücadele eden kadın bedenlerine saldırma pratiklerini uygulamaktadır. Erkek egemenlikli cinsiyetçiliğin zirveleşmesi olan AKP-MHP iktidarı, tüm bunları bir devlet politikası olarak sistematik uygulamaktadır. Hangi biçimde olursa olsun, kadını kendi bedeni ile, bedensel farklılığı ile yeniden öldürmek istemektedir. Gözü

doymayan bir biçimde kadın katliamları gerçekleştirmektedir. Her öldürdüğü kadınla, her cenazesini parçaladığı, soyup çıplak hale getirdiği kadın şehit cenazesine aslında toplumsallığı, toplumun ahlakını, vicdanını öldürmeyi amaçlamaktadır. Her kutsalın darbelenmesi, toplumsallığın, va-

roluşun darbelenmesidir; özgürlük hafızasının yeniden kölelik hafızasına dönüştürülmesini amaçlar.

Daha da açılabilir ancak soykırımcı faşist sistemin ne yapmak istediği çok açıktır. Net olarak kutsallarımıza saldırarak bizi maddi ve manevi olarak yeniden ve yeniden öldürmek istiyor. Soykırımcı sistem kendi yaşamını, özgür Kürt'ün, özgür kadının ölümünde görüyor; sadece ölümünde değil parçalanmış, tahrip edilmiş, tecavüz edilmiş bir biçimde ölümünde görüyor. Toplumda geride kalıp yaşayanlara bir şok yaşatmak, şokları sürekleştirip toplumu buna alıştırmak ve nihayetinde bu şokla, zihinlerde canlanan özgürlük bilinci, umudu ve sistemini unutturmak istiyor. Kutsalların çignenmesini normalleştirmeye, herkesi buna alıştırmaya çalışıyor.

Kutsalın zayıfladığı, giderek yok edildiği yerde toplum da zayıflar ve yok olur. Yine insan ilişkilerinde saygı da zayıflar ve yok olur. Gerisi soyun kırımıdır, kimliğin yitimidir, özün yok oluşudur. Toplumun da, bireyin de silinmesidir. Özgürlük hafızasının kaybedilmesidir. Bunu kabul mu edeceğiz? Asla!

Faşizme karşı elimizden ne geliyorsa onu yapmalıyız

Öyleyse buna karşı mücadelenin ilk adımı, bu saldırıları asla kabul etmemek ve asla alışmamaktır. Alışan bir beyin ve yürek mücadele edemez. Normal görmek ölmektir, yok olmaktır. Önder Apo daha önce bir kurbağa örneği vermişti. Ateş üstünde kaynayan bir tencerenin içine atılan kurbağa, önce soğuk suyun içindedir, adım adım su ısınır kurbağa da adım adım ısınan suya alışır, su kaynamaya doğru giderken de kurbağa ölür. Alışmak, adım adım alışmak ölümdür. Bunu kimse unutmamalıdır.

Soykırımcılığın türlü saldırı biçimleri var demiştik. İşte tüm bunları görerek, her biçimine karşı nasıl bir mücadele taktiği yürütebiliriz, buna karşı örgütlülükler geliştirebiliriz, buna yoğunlaşmalı ve hayata geçirmeliyiz. Özellikle her toplumun kutsal olan cenazelere sahip çıkmak, buradan yola çıkarak bu soykırımcılığı teşhir etmek ve mücadeleyi yükseltmek çok önemli olmaktadır. Başta şehit aileleri bu konuda çok örgütlü olmalı, politikaları olmalıdır. Ve genel olarak Kürt toplumu da bu konuda sahiplenici, mücadeleyi güçlendirici bir yaklaşım içerisinde olmalıdır. Bundan daha meşru bir mücadele olabilir mi? Kızının veya oğlunun kemiklerinin nerede olduğunu bilmek, her anne babanın hakkıdır. Şehitlerinin nerede olduğunu bilmek, bir mezar sahibi olmak Kürt halkının en doğal hakkıdır. Sonuna kadar bu hakkın hesabı sorulmalıdır. Bir yandan bunu teşhir eden, sürekli gündemde tutan toplantılar, eğitimler serisi olmalı, sokaklarda, basında, her yerde bunun yüksek sesle dile getirilmesi olmalı, yine hukuki olarak da peşi asla bırakılmamalı, hesap sorulmalıdır.

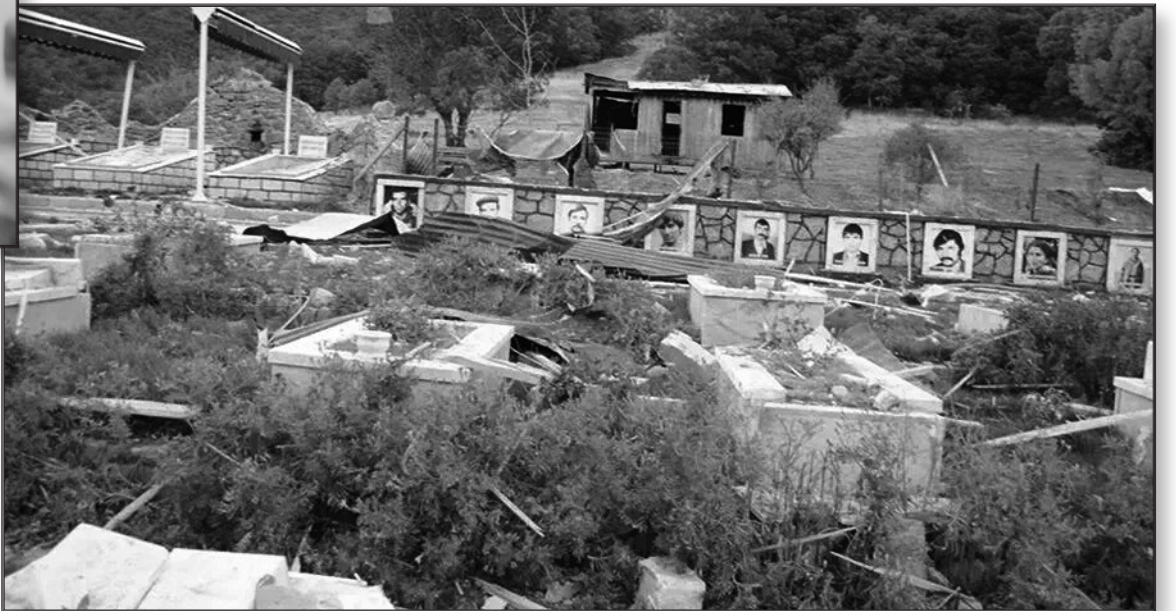
Kadın yoldaşlarımızın cenazelerine yönelik gelişen faşist erkek cinsiyetçisi saldırılara karşı da tüm toplum karşı çıkmalı, özellikle de kadınlar daha fazla karşı çıkmalıdır. Çünkü; her suskunlukla karşılama daha fazla kadının ölümü, toplumsallığın, ahlakın ve insanlığın ölümüdür. Tüm kadınlara nispet olsun diye böylesi çirkin saldırıları kadın bedenine karşı gerçekleştiriyorlar. O zaman hepimiz buna karşı mücadeleyi yükseltmeliyiz ki, buna son verilsin. Yine kavram olarak da kadın yoldaşlarımızın bedeninin 'teşhir' edilmesi kavramını doğru bulmuyoruz. Burada tamamen iradesi dışında, zorla çıplak hale getirilen kadın arkadaşımızın bedeni teşhir olmamaktadır. Asıl teşhir olan, insanlıktan soyunan, ahlaki ve vicdani olarak çıplak olan Türk faşist ordusu, sistemi, zihniyetidir. Asıl teşhir olan bu faşist sürülerdir. Bu nedenle kelime olarak teşhir kelimesini kullanırken, buna da dikkat edilmelidir. Direnen kadının cenazesi kutsaldır, bu kutsallığı parçalayan, çıplak hale getiren teşhir olmuştur. İşte bu vahşi faşist erkek sürülerini alabildiğine teşhir etmeliyiz. Özellikle de kadın hareketleri olarak bunu güçlü yapmalıyız. Dün hepimiz Ekin Van'dık, bugün de hepimiz Barîn Kobanê olmalıyız. Ekinler, Barînler, Avestalar çoğaldıkça bu rezil faşist sürüler de, soykırımcı politikalar da son bulacaktır, tarihin çöp sepetine atılacaktır. Bu nedenle tabii ki asıl olarak faşizme karşı mücadeleyi büyütmeliyiz, yaygınlaştırmalıyız. Hiçbir uygulamasını kabul etmemeliyiz. Elimizden ne geliyorsa onu yapmayı esas almalıyız. Ama hiçbir biçimde susmamalıyız. Eğitim, örgütlenme, mücadele, sokağa çıkma, teşhir etme, hukuki mücadele, özsavunma yapma, kendi sistemini inşa etme, faşizme karşı özsavunma birimlerini oluşturma gibi her türlü mücadele biçimlerini geliştirme, esas görevimiz olmaktadır.

Bugün özellikle de Efrîn'de eşi görülmemiş büyüklükte kahrmanca bir direniş yaşanırken ve bu direnişte kadın savaşçılardan, yetmiş yaşındaki analara, yedi yaşındaki kız çocuklarına kadar kadınlık büyük bir direniş halindeyken, kadınlar daha cesur ve daha eylemli olmalıdır. Efrîn'de kadınlar bize bu cesareti ve gücü veriyor. Burası bir toplumsal devrim mevzisiydi, yine kadın devrim mevzisiydi. Herkes, başta da kadınlar bu özgürlük mevzisini korumak için seferber olabilmelidir. Efrîn'de gelişen kadın özgürlük kimliği ve direnişi, Türk devletinin faşist ve eril kimliğini yenecek, başaracaktır.

Çağımızın bu büyük kutsallıklarına, şehitlerimize ancak başararak borcumuzu ödeyebiliriz. Onlar özgür bir yaşam, özgür bir toplum, özgür bir kadın ve özgür bir erkek için yaşamlarını verdiler. Tabii ki bu özgürlüğü inşa etmek ve zaferle taçlandırmak hepimizin esas görevidir. Onların kutsallığına saygı da ancak böyle yerini bulabilir.

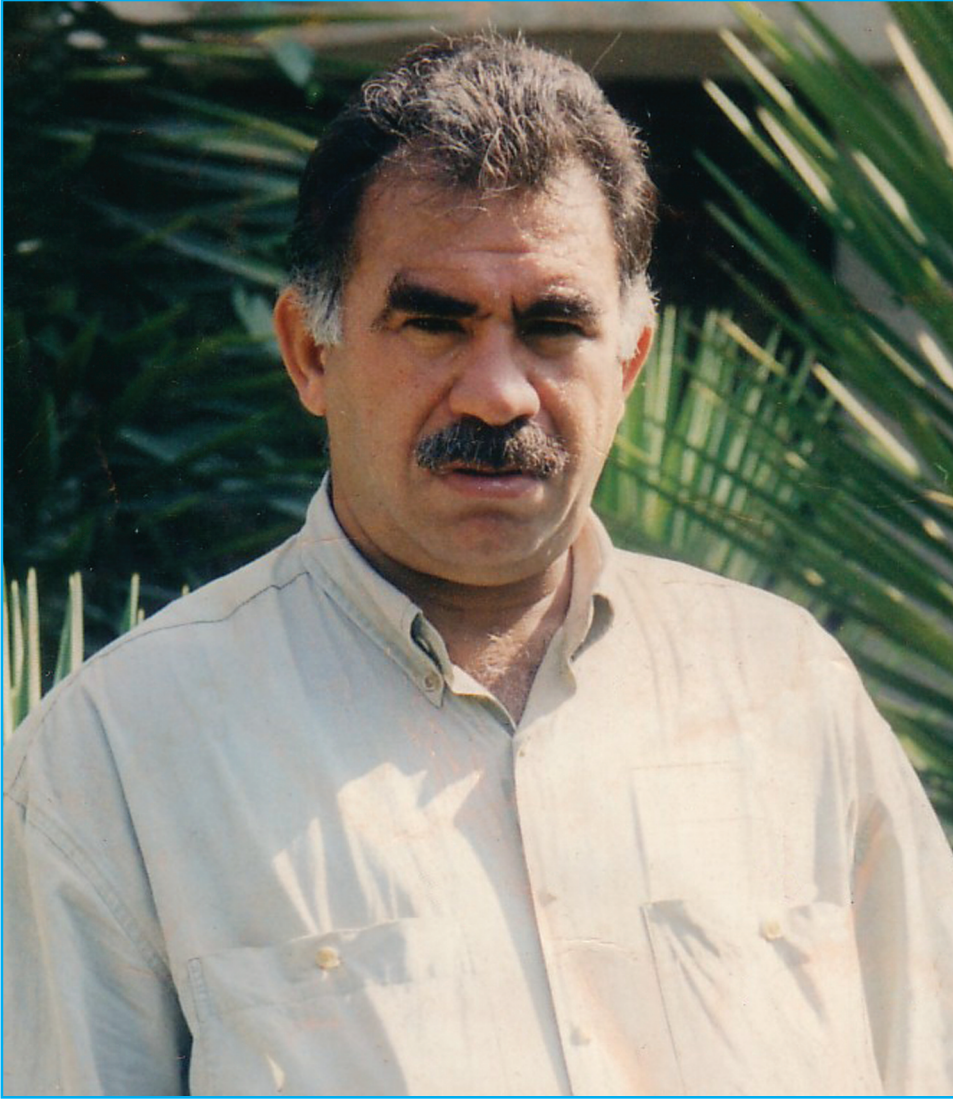

Dün hepimiz Ekin Van'dık, bugün de hepimiz Barîn Kobanê olmalıyız. Bu nedenle tabii ki asıl olarak faşizme karşı mücadeleyi büyütmeliyiz, yaygınlaştırmalıyız. Elimizden ne geliyorsa onu yapmayı esas almalıyız. Ama hiçbir biçimde susmamalıyız. Eğitim, örgütlenme, mücadele, sokağa çıkma, teşhir etme, hukuki mücadele, özsavunma yapma, kendi sistemini inşa etme, faşizme karşı özsavunma birimlerini oluşturma gibi her türlü mücadele biçimlerini geliştirme, esas görevimiz olmaktadır.

Önder Apo'nun 2 Temmuz 1990 tarihli çözümlemesinden derlenmiştir

Özel savaşa karşı devrimci savaşı dayatacağız

Tam örgütlü, önderlikli bir uygulamayı derinliğine ve genişliğine bütün halkımıza uygularsak, çok kısa bir süre içinde devrimci savaş, öncelikle kitlelerin psikolojisinde korkuyu, teslimiyeti yerle bir eder ve teslim olmuş kişiyi direnme noktası haline getirir. Cizre ve Nusaybin'de olduğu gibi, korku duvarlarını aşırır, damla damla yayılır. Biraz daha örgütlülük, biraz daha önderlik dayatması, halkımızın, sömürgeciliği iliklerine kadar korkutan bir güce dönüşmesine yol açar.

alınmasında, psikolojik savaş boyutu en çok uygulanan sistem olur.

Mustafa Kemal'in bütün mahareti; sınırlı da olsa Yunan kuvvetlerine, onun müttefiklerine ve daha çok da iç rakiplerine karşı bu özel savaş sistemini çok iyi geliştirebilmesidir. Daha başlangıçta, Anadolu'da, gerçek anti emperyalist, anti feodal bir temelde geliştirilmek istenilen ve eğer M. Kemal'in özel savaşı olmasaydı, rahatlıkla gelişebilecek olan ilerici çıkışlar özel savaş yöntemleriyle bastırılmaydı; günümüze doğru halk hareketlerinin gelişimi çok değişik olurdu. Tarih biraz daha derinliğine kavranıldığında, özellikle Cumhuriyet tarihinin kuruluş aşamasında görülecektir ki, M. Kemal'in komutanlığı öyle bağımsızlık savaşçılığı değildir. Anti emperyalizmi, anti feodallığı güdükleştirmede, işlemez kılmada, tam Osmanlı geleneğine yaraşır bir çıkar grubunun diktasını oluşturmada, adeta değişik bir hanedan geliştirmede kullandığı görülecektir.

Dikkat edilirse, M. Kemal, padişahın kendisine verdiği görevle müfettiş olarak Anadolu'ya çıkar. Anadolu'da halkçı hareketler, Mudafa-i Hukuk Cemiyetleri, komünist hareketler vardı. Güneydoğu'da Fransızlar'a karşı anti emperyalist hareketler başlamıştı ve Kürdistan'da da gelişme halindedir. M. Kemal bunları bastırmak için yola çıkar. Ordu müfettişliği görevi çok somuttur. Ama M. Kemal şunu görüyor; sultanlık tarihi, artık gerek dünya çapında, gerekse Anadolu'da yaşatılmayacak kadar çürümüş bir konumdur. Dolayısıyla onun adına onu savunmak; yenilgiyi peşinen kabul etmek demektir. Birinci saptaması budur. İkinci saptaması ise; eğer kendisini etkili olarak devlet kalıntılarına, asker ve sivil kişi ve kuruluşlara dayandırarak örgütlemeyse, Anadolu'daki halk hareketleri, Kürdistan'daki Kürt ve Ermeni hareketleri başarılı olabilir. Anadolu'da daha o zaman Bolşevizm istinadı gösteren, en azından demokratik bazı hareketler kendisini aşabilir. Dolayısıyla 'Emperyalizmle, Yunan'la, Rum'la, Ermeni'yle savaşıyorum' adı altında, Müslüman kitleyi, Kürtler'i, hatta komünistleri ve demokratları aldatması mümkündür. Halk savaşı biçimleri olan gerilla kuruluşlarını, 'sonuç almazlar' diye, daha 1920'lerin başında tasfiye ederek, el altından emperyalizmle uzlaşmak için bütün gücünü gösterebilir; yine 'anti emperyalistim' adı altında, Bolşevikler'i aldatabilir. Bütün bunları göz önüne getirdiğimizde, yapılmakta olanın dört başı mamur bir özel savaş uygulaması olduğu görülmektedir.

Kaba bir işgalciliğin Anadolu'da tutmayacağı açıktır. Uzun vadede tehlikeli olan; gelişebilecek halk hareketleriydi, komünistlerin de açık olarak yer aldığı milli hareketlerdi. Bu hareketlere karşı daha çok savaşılmıştır. O halde, asıl olan Mustafa Kemal'in emperyalist işgale karşı savaştığı değil; toplumsal ulusal muhalefete karşı savaştığıdır. Türk halkında alabildiğine gelişen demokratik muhalefete, Kürtler'in, Ermeniler'in ve diğer azınlıkların ulusal istemlerine karşı bir savaşı geliştirdiği gerçeğidir. Örtbas edilen de

budur. Cumhuriyet tarihinin örtbas ettiği ve işin esas yönünün bu olduğu, bunun da bir özel savaş yöntemi olduğu açıktır. Yani halk hareketlerine karşı hiç savaş yürütmemiş gibi her şeyin üstü örtülmüştür.

Kürdistan'da yürütülen savaş Hitler'in yürüttüğü topyekun imha savaşına benziyor

Özel savaş kendini en çok da Kürdistan'daki tenkil hareketlerinde ele vermiştir. Bastırmadan imhaya kadar, Kürdistan'da yürütülen savaş, savaş adı altında, Hitler'in yürüttüğü topyekun imha savaşına benziyor. Elinde silah olanlara karşı yürütülen bir savaş değildir; bütün halka karşı yürütülen bir savaştır ve kitleyi imha karakterindedir. Dolayısıyla özel savaş kategorisine girer. Bir yandan acımasız olarak bastırırken, daha çok da bunun korkusunu, yani psikolojik boyutunu örgütüyor.

Özel savaşta en çok darbe yiyen ve günümüzde tamamen boşaltılan yöreleri değerlendirdiğimizde göreceğiz ki; tenkil, imha ve bastırma birlikte, öyle bir psikolojik korku yayılmıştır ki, saflarımıza kadar savrulan ve bir daha kendine gelemeyen kişilikler bile söz konusudur. Cumhuriyet tarihi boyunca Kürdistan'da geliştirilen uygulamalar, tamamen özel savaş uygulamalarıdır. Terör, sindirme ve özellikle göçertme psikolojik savaşla tımandırılmıştır.

Kemalistler'in, Kürdistan'ı imha seferberliğinde kültürel çelişkileri ve bunların sınıf temsilciliğini birbirlerine karşı nasıl kullandığını çok iyi biliyoruz. Hatta günümüzde bile etkileri oldukça fazladır ve toplumsal ulusal birlikteliği oldukça parçalamıştır. Özellikle Kürdistan'ın önemli bir bölümü kapsamlı bir Türkleştirmeyle birlikte, sürgüne tabi tutularak, tasfiye edilmiştir. Halklar adına olumlu değerler ortaya çıkacak olursa, tam bir özel savaş uygulaması dayattığı ve psikolojik terörü oldukça tımandırıldığı açıktır.

Kaba görünümüyle özel savaş; devrimci savaşımıza karşı geliştirilen sahte dinsel tarikatlar, korucu ve aşiret teşkilatlanması vb şekillerde geliştirilirken, burada daha çok üzerinde durmamız gereken, onun psikolojik sonuçları ve oluşan kişiliğin durumudur.

Ana hatlarıyla değindiğimiz, kısaca tarihsel temeline ve özelliklerine baktığımız özel savaş, günümüzde daha yoğun olarak yürütülmektedir. Aslında bir yandan Kemalizm'in okul sistemi, diğer yandan ekonomik çökertme yöntemleri; kişiliği oluşturmanın temelleridir. Okullarda, bütünüyle ulusal toplumsal değer yargılarından boşaltma, kendi tarihi değerlerinden uzaklaştırma söz konusudur. Onun yerine Kemalizm'in çarpıtmaları, "Kemalist ilkelere ve devrimler" (Atatürk ilkeleri ve inkılap tarihi) adı altında, toplumu baştan çıkarma ilkelere egemen kılınıyor. İnsanlar vatansızlaştırılıyor, anti demokratlaştırılıyor. Bunları sonuna kadar empoze ediyorlar. Sonuçta kar-

Özel savaşın içinde bulunduğu durum ve son olarak bize dayattığı politikalar ve özel savaşın psikolojik boyutu karşısında gerek öncülük düzeyinde, gerekse halk ayaklanmaları düzeyinde yaşanan yetmezlikleri ele almak ve çözümlenmek büyük önem taşıyor.

Bugüne kadar bizim sınırlı çabalarımız dışında, devrimci güçlerin konunun muazzam cahilli olduğunu belirtmek gerekiyor. Brakalım konunun bilincinde olmayı, çoğu objektif olarak özel savaşın propaganda kolu durumuna düşüyorlar. Maalesef özel savaşta polis ve istihbarat biriminin, solu işlemez kılmada, genelde muhalif güçleri işlevsiz kılmada çok usta olduğunu söylemek ve esasta bu temelde yönettiğini belirtmek fazla abartılı bir yaklaşım değildir.

Türk sisteminde, özellikle de Anadolu'da, Selçuklu ve Osmanlılarla birlikte gelişen merkezi feodal despotik sistemlerde denilebilir ki, devlet yaşamı bütünüyle özel savaş yaşamından ibarettir. Anadolu'da yoğunlaşan Türk gücünün, özellikle egemen sınıfların devletleşmesinde en çok geliştirilen savaş şekli; özel savaştır. Yeniçeriler kuruluşunun gelişimi, bu konuda örnektir. Yedi yaşından itibaren, çeşitli halklardan derlenen Hristiyan çocukları, öyle süzgeçlerden geçiriliyorlar ki, sultanlığın merkezi gücü haline getiriyorlar. Yine Osmanlı devletini yükseltmede ve yaşatmada yüzyıllarca süren en gerici, tutucu bir savaş gücü olduğuna biliyoruz. Bunu daha çok da sindirici etkisini halen yaşayan halkların korkularından anlamaktayız. Öyle bir terör ve korku yaymışlar ki, Balkan halkları, Anadolu halkları, bugün bile Türk barbarlığı deyince o dehşeti akla getirmektedirler. 'Vurun kellesini' sloganıyla, bir çırpıda istediklerini vurabilirler ve bu büyük bir dehşet salarlar. Başlı başına büyük bir psikolojik etki söz konusudur.

Burada karşımıza çıkan diğer bir olgu; Osmanlı sultanları kendi içinde öyle bir terör geliştiriyorlar ki, iktidar için gerektiğinde bütün kardeşler boğdurulabilmektedir. Ve bu normal görülmektedir. Bu büyük bir terör anlamına geliyor ve iktidarın yaşatılmasında neye dayanılmak istendiğini veya dayandığını açıkça gösteriyor.

Halklara ve kendi içinde olası iktidar ögelerine karşı öyle dehşetli terör uygulanıyor ki, yüzyıllardır methedilen Osmanlı sistemi yürürlükte kalabiliyor. Hem halklar içinde hem de kendi içinde alternatiflerini yok etme, bu sistemin en belirgin özelliği olmaktadır.

Bu temelde yaratılan sahte bir Osmanlılık vardır. Sivil ve askeri kullardan veya çıkar grubundan oluşmuş bir gruhun, evrensel çapta bir terörist şebeke olarak, 'sultanlık' adı etrafında, her türlü cinayeti, talanı ve ahlaksızlığı sınırsız geliştirirken, ne iyi bir millet ne de yeni ve ilerici bir sınıf ortaya çıkarmaları söz konusudur. Bilakis, en kendini bilmez, en üretimden kopuk, en çapulcu, en canî, en eli kanlı ve insani hiçbir değerle alakası olmayan bir şebeke türüyor. Bu öyle bir kuvvet meydana getiriyor ki, hiçbir halka, hatta ilerici olma anlamında hiçbir sınıfa veya harekete nefes alma imkanı bırakmıyor. Demokratik gelişmeye, kültürel bir gelişmeye bile fırsat vermiyor. Sanatsal, ekonomik ve sosyal gelişmeyi tanımıyor. Anladığı tek şey; 'Vurun kellesini, alın ganimeți.' Bu temelde yükselen bir rejim, devlet ve ordu, tam anlamıyla özel savaş kategorisine girer.

Türk egemen sisteminin yürüttüğü özel savaşta psikolojik boyut da çok köklüdür.

TC özel savaş sistemini olduğu gibi Osmanlı'dan devralmıştır

Denilebilir ki, temelde değer gaspetme, bu özel savaş sistemine dayanmaktadır. Kitlelerin boyun eğdirilmesi, karşıt grupların oluşmaması, her türlü gelişmeden alıkonulma ve psikolojik etki çok önemli bir yer arzeder. Bu sistemi Türkiye Cumhuriyeti, Mustafa Kemal eliyle, olduğu gibi Osmanlı'dan devralmıştır. Cumhuriyet, adı değiştirilmiş, maskelenmiş Osmanlı kurumdur; Cumhuriyet'e temel teşkil eden devlet kalıntısı Osmanlı'dır. İdeoloji, politika ve uygulama tamamen Osmanlı'dan miras alınmıştır. Bizzat hayata geçirenler, Osmanlı paşaları ve bürokrattırlar. Dolayısıyla Cumhuriyet'in oluşumundaki savaş mantığında, özel savaş büyük rol oynar. Daha sonra toplumun denetim altına

Devletlerarası Komplo'nun amacı Kürt soykırımını tamamlamaktı

Önder Apo, Avrupa'ya giderken Kürt sorununun demokratik çözümü için bir fırsat sunarken, bir anlamda tarihsel olarak işledikleri suçları düzeltmeleri için onlara fırsat vermeyi de öngörüyordu. Fakat o sistem bu sorumluluğu gösteremedi. Gücü, inisiyatifi, iddiayı gösteremedi. Her türlü insan hakları, demokrasi sözlerinin, söylemlerinin birer boş laf olduğu, aslında kendilerinin maddi dünyalarını güçlendirmek için yürüttükleri sömürünün üstünü örten bir asma yaprağı olarak rol oynadığını ortaya koydu.

Duran Kalkan

Tarihi 15 Şubat Devletlerarası Komplosu'nun ve Komplo'ya karşı Özgürlük Direnişi'nin 20. yılına giriyoruz. 19 yıldır İmralı İşkence Sistemi içerisinde gerçekten de tarihin en büyük özgürlük duruşu, özgür insan direnişi gerçekleşti. Tarihte benzer olaylar var, derisi yüzülen özgürlük önderleri var. Kuyulara atılan özgür yaşam arayışları var. İmralı İşkence Sistemi'nin de bunların devamı ve son halkası olduğu tartışma götürmez bir gerçekliktir.

Önder Apo, 15 Şubat'ı, "Kürt Soykırım Günü" olarak tanımladı. Böyle bir günde hem düşman gerçeğini, soykırım gerçeğini, inkar ve imha gerçeğini doğru, yeterli, derinlikli anlama ihtiyacı her zamankinden fazla var hem de bu saldırılara karşı özgür yaşamda ısrar eden, yaşamı var eden her türlü zorluğu yenen büyük direniş gerçeğini, ruhunu, bilincini, iradesini, iddiasını, direncini doğru ve yeterli anlama ihtiyacı vardır.

15 Şubat Devletlerarası Komplosu'nu gerçekleştirenler, "Bu iş bitti" demişlerdi. Düşmanlar, "Bu işi bitirdik" diye bayram ederken, toplum büyük bir öfke, tepki içindeydi, yas ve karamsarlık içerisindeydi. Şimdi komplonun bu 20. yılına girerken durumun bunun tersi olduğunu görüyoruz. Çok açık bir biçimde çıplak gözle görülebilen bir gerçektir. Komplocular kaygı, telaş, karamsarlık içindedir. Kürt halkı, yurtseverleri, dostları, demokratik güçler büyük bir coşku ve heyecan içindedir. Gelecek arayışları, tutkuları, çabaları

bilinç ve inançları her zamankinden çok daha güçlüdür. Dünyanın dört bir yanında, tüm Kürdistan'da Devletlerarası Komplo'ya karşı başta gençler ve kadınlar olmak üzere tüm halkları etkileyen bir özgürlük coşkusunun, heyecanının temsilciliğini yapıyorlar. Mücadele halindeler ve büyük cesaret ve fedakarlıkla her türlü bedeli göğüsleyerek tarihin en büyük özgürlük yürüyüşünü gerçekleştiriyorlar.

Bu mücadele ile 19 yılda nelerin olduğunu, 19 yıllık İmralı direnişinin nelere yol açtığını, nereden nereye bir dönüşümü, gelişmeyi sağladığını gösteren açık bir durumdur. Komplo gerçekleştiğinde, komployu değerlendirenler bize hareket olarak 6 ay ömür biçiyorlardı. 15 Şubat Komplosu'nu gerçekleştirenlerin hükmü böyleydi. Yaşama; komplocuların gözüyle, bilinciyle bakanların anlama durumları böyleydi. Fakat şimdi 19 yıl geçti, komploya umut bağlayan, komplo çizgisinde varlık arayan birçok güç yok olup gitti. Fakat Önder Apo, düşüncesiyle, eylemiyle dimdik ayakta.

Önder Apo özgürlüğün yolunu aydınlatan evrensel bir Önderliktir

PKK değil tasfiye olmak, en büyük teorik-pratik gelişimini bu 19 yılda yaşadı. Kürdistan'ın dört bir yanı özgürlük devrimine kalkar hale geldi. Bugün Kürdistan Özgürlük Devrimi, DAİŞ-AKP-MHP faşizmine karşı mücadelenin öncüsü olarak, Demokratik Ortadoğu

Devrimi'ni yürüten, özgür insanlığa büyük coşku, heyecan veren, yol gösteren, öncülük eden bir konum kazandı. Altı ayda PKK'nin biteceğini, dolayısıyla Kürt halkının son özgürlük umudunun ve iradesinin de söneceğini sananlar kendileri yok olup gittiler ya da büyük çıkmazlar içerisine girdiler. Gelişme sağlayan, var olan ise PKK oldu. Önder Apo'nun düşünceleri ve eylemi oldu. Kürt halkının varlık ve özgürlük mücadelesi oldu. Önder Apo, 'Üçüncü Önderlik Doğuşu' böyle zorlu bir mücadele içerisinde gerçekleştirerek, Kürdistan'dan bütün dünyayı aydınlatan, tüm ezilenlere, başta kadınlar ve gençler olmak üzere, özgürlüğün ve kurtuluşun yolunu aydınlatan evrensel bir Önderlik haline geldi.

Bu 19 yılda büyük acılar ve zorluklar yaşandı, ağır bedeller ödendi. Tarihin en büyük kahramanlıkları gerçekleşti. Toplum durmadı, dinlenmedi, varını yığını komploya karşı varlık ve özgürlük mücadelesine adadı. Tarihin en uzun süreli durmayan, dinmeyen, özgürlük yürüyüşünü gerçekleştirdi. Dikkat edilirse hiçbirisi boşa gitmedi. Hepsisi özgür yaşam inancını, iradesini, özgürlük arayışını, tutkusunu daha fazla geliştirdi, güçlendirdi. Bütün insanlığa daha çok yaydı. Gerçekten de Önder Apo'nun ifade ettiği gibi en büyük kanun olan Özgür Yaşam Kanunu'nu iktidarcı devletçi sistemlerin her türlü köreltmesine ve bastırmasına karşı yeniden temel yaşam kanunu olarak diriltti, canlandırdı. Özgür yaşam arayışını, günümüz insanının en güçlü erdemi haline yeniden getirdi.

Kapitalist modernitenin her türlü köreltici, ayartıcı, maddi yaşam tutkularıyla köleleştirici çabalarına ve medya üzerinden geliştirdiği ağır bombardımanına karşı Kürdistan'dan gelişen Özgürlük Mücadelesi, en büyük değerler özgürlük olduğunu, en büyük hakikatin özgür yaşam gerçeği olduğunu, dolayısıyla insanlığın vazgeçilmez mücadelesinin özgürlük mücadelesi olduğunu bir kez daha ve çok güçlü bir biçimde geliştirip insanlığın önüne koydu. İnsanlığı yeniden düşünmeye, araştırmaya, kendini yeniden yaratmaya yöneltecek kadar büyük bir gücü, etkinliği ortaya çıkardı.

Bugün bunu dünyanın dört bir yanında DAİŞ faşizmine karşı geliştirilen mücadelenin yarattığı heyecanda görüyoruz. Büyük Efrin Direnişi'nin oluşturduğu, ortaya çıkardığı etkiye görüyoruz. Yine 1 Kasım Dünya Kobanê Günü'nde çok yaygın ve etkili bir biçimde gördük. Bugün Cizir'den Sür'a, Nisêbin'den Gewer'e, Efrin'e, Başûr'a, Rojhilat'a kadar tüm Kürdistan'a yayılan büyük bir özgürlük direnişinde görüyoruz.

15 Şubat Komplosu'yla Kürt soykırımının başarıya gideceğini sananlar, bugün tam olmazsa da yanıldıklarını her zamankinden daha fazla anlamış durumdadırlar. Üçüncü Dünya Savaşı adı altında Ortadoğu'da yaşanan savaş gerçeğinin birçok boyutu bize bunu gösteriyor. Savaş içerisinde olan birçok gücün duruşu, tutumu, izlediği politikalar bu gerçekliği önemli ölçüde ortaya koyuyor.

Evet, 15 Şubat Komplosu'na karşı 19 yıllık tarihi İmralı direnişinin Kürdis-

tan'da ortaya çıkardığı gelişmeler ve dünyayı etkileme düzeyi kesinlikle böyle oldu. Komployla birlikte Kürt soykırımının başarıya gideceğini sananlar, ya büyük çöküşler yaşadılar ya da derin çözümsüzlük ve çıkmaz içinde debelenip duruyorlar. Komployla birlikte artık Kürt varlığının ve özgür yaşam arayışının ortadan kalkacağını sananların aksine, şimdi yeni dünya arayışının temelinde özgür yaşam gerçeği var ve bunun da merkezi Kürdistan oluyor.

Kürdistan'da toplumsal ekolojiye ve kadın özgürlüğüne dayalı gelişen Demokratik Özerklik, Demokratik Konfederalizm, Demokratik Toplum mücadelesi bütün insanlığa gerçek yaşamın ne olduğunu açık bir biçimde gösteriyor. Gerçekten de bu oldukça etkileyici bir durumdur. Tarihi bir gelişmedir.

Önder Apo savunmalarında, "Kapitalist modernitenin insanı insan olmaktan çıkartan ve bitiren gerçeğine karşı, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi özgür yaşam tutkusunu, demokratik toplum çizgisinde kadın özgürlüğüne bağlı olarak net bir biçimde ortaya çıkarmıştır" dedi. Hakikat; özgür Kürt varlığı, özgür yaşam gerçeği olmuştur. Özgür yaşam arayışı insanın tarihten beri gelen temel arayışı olarak bugüne de damgasını vuran bir gerçeklik haline yeniden gelmiştir.

Komplocu zihniyetin maskesi düşürülerek suçüstü yakalanmıştır

Mevcut gelişmeler, bundan sonraki mücadelenin durumu ne olursa olsun etkisi yüzlerce yıla yayılacak kadar güçlü bir yapı kazanmıştır. Öyle artık altı ayda, altı yılla bitirilecek bir gelişme olmaktan kendisini güçlü bir biçimde çıkartmıştır. Hiç kimse artık Özgürlük Mücadelesi'ne öyle bir hüküm biçemez. Nitekim 15 Şubat Komplosu'nu düzenleyen, örgütleyip yürüten güçler bunun artık mümkün olmadığını çok büyük oranda kabul etmiş durumdadır. Daha somut, daha gerçekçi bir tutum, düşünce arayışı içerisine girmeye yöneliyorlar. Geride gerçekten de çok hasıtalıklı, ırkçı, şoven, milliyetçi savaşçı ve soykırımcı faşist zihniyet kalıyor. Yüzyıldır insanlığın başına bela olmuş faşizm, bugün Kürdistan'daki mücadeleyle adeta suçüstü yakalanmış, kısırılmış bir konumdadır. Tüm maskeleri düşürülmüş, gerçek yüzü açığa çıkarılmış haldedir.

Buradan ölümünü görüyor ve bu durumu değiştirmek için Kürdistan'daki soykırım saldırılarını daha fazla arttırarak dünya gerçeğine kendini hakim kılmak istiyor. Adeta histerik saldırılar yapıyor, çığlıklar atıyor. İnsan kanıyla beslenen vampirler gibi, kan emiciler gibi savaş çığlıkları atıyor. Saldırıları yürütüyor, katliamlar gerçekleştiriyor.

20. yüzyılın son çeyreğinde Önder Apo'nun çıkışı, PKK'nin kuruluşu ve 15 Ağustos Gerilla Atılımı'nın gerçekleştirilmesi önemli gelişmeleri de beraberinde getirdi. Bakur'da yaratılan gelişmelerin Kürdistan'ın diğer parçalarını da etkisi altına almaya başladığı bir süreçte, faşist zihniyet ve siyaset ciddi bir yıkılma tehlikesiyle yüz yüze gelebileceğini gördü. İşte o zaman, Devletlerarası Komplo dediğimiz saldırı ortaya çıkartıldı.

Onunla beslenerek ayakta kalmaya çalışıyor. Bu temelde ayakta kalabileceğini sanıyor. Fakat kendisi, geleceğini böyle bir soykırımda ve katliamda görebilir ama sanıları boştur. Artık eskisi kadar güçlü olmak bir yana, gerçekten de yıkımın eşliğindedir. Dünyadan ve insanlıktan tecrit olmuş durumundadır. Beyni yıkanmış böyle kan emici ruhla doldurulmuş bir saldırgan topluluk dışında herkesten tecrit olmuş bir durumu yaşıyor.

Önder Apo, herkes için kurtuluş yolunu gösterdi

Bugün AKP-MHP yönetimi altında ortaya çıkartılan topluluk duruşu kesinlikle bunu ifade ediyor. Böyle ölümlen beslenen, kandan beslenen, kan emmek için çığlık atan bir konuma getirilmiş bulunuyor. Böyle bir topluluk, komployu sürdürmeye çalışıyor. Vahşidirler, saldırganlardır, katliamcıdır. Öfkeyle her tarafa saldırmaya, herkese hakaret ediyorlar. Adeta bir çığlık almeti yaşıyorlar. Çünkü; artık kendileri de sonlarını görmüş durumdadır. Nasıl bir çıkmaz ve çözümsüzlük içinde olduklarını görüyorlar. Artık bu gidişin bir çöküş olacağını kendileri de çok iyi biliyor. Tabii yüzyıldır işledikleri büyük insanlık suçu var. Sorgulanacaklar, yargılanacaklar, hesap vermek zorunda kalacaklar. Onun verdiği dehşet ve korkuyla şimdi her tarafa, herkese saldırmaya çalışıyorlar. Böyle bir saldırganlıkla ayakta kalabileceklerini sanıyorlar. Bu sefer boştur.

19 sene önce 15 Şubat Komplosu'nu ortaya çıkartan zihniyet ve siyaset ki; bu Kürt karşıtıydı, Kürt'ü inkar ve imhayı öngörüyordu. Sömürgeci ve soykırımcıydı. Bu zihniyet ve siyaset şimdi her türlü maskesi düşürülerek suçüstü yakalanmış durumdadır. Tüm insanlıktan tecrit edilmiş, gerçek yüzünün ne olduğu herkese gösterilmiş durumdadır. Bunun için de büyük bir korku ve telaş içinde saldırmaya. İçine düştüğü yalnızlığı gidermek ve bu temelde ayakta kalmak için her şeyini ortaya koyuyor, pazarlıyor, satıyor. Kürdistan'da her türlü saldırıyı, katliamı, terörü uyguluyor. Fakat bütün

bu oyunların sonuna gelinmiştir. Faşizmin gerçek yüzü açığa çıkmıştır.

20. yüzyılın ortalarında Almanya'da, İtalya'da, Ortadoğu'da, Asya'da, Amerika'da faşist diktatörlükler olarak tanımlanan, zihniyet ve siyaset olarak üzerlerine gidip yıkılan bütün diktatörlüklerin esas özünün nerede olduğu, nereden başlayıp neyi temsil ettiği şimdi daha iyi açığa çıkıyor. Bütün bunların aslında küçük birer pratik olduğu, gerçeğin ise yüzyıldır Ortadoğu'da 'Türk milliyetçiliği' adı altında geliştirilen bir zihniyet ve siyaset tarafından temsil edildiği daha net açığa çıkmış bulunuyor. Aslında faşizmin tanımı da yeniden daha açık, net yapılabilir durumdadır. Faşist gerçeklik, zihniyet ve siyaset olarak daha iyi görülebilir durumdadır. İnsanlığın bu yüzyıllık faşist zihniyet ve siyaset belasından kurtarılması için çok önemli bir noktaya gelinmiş bulunmaktadır. Bugün geldiğimiz nokta bu çerçevededir.

Dolayısıyla herkes biraz daha gerçeği görür hale geldi. 20. yüzyılın birçok yanlışlığı açığa çıkartılıp düzeltilmiş, giderildi. Kürdistan'daki varlık ve özgürlük mücadelesi taşların yeniden doğru dizilmesini getirdi. Gerçekleri daha net açığa çıkardı, bütün yanlışları ve yanlışlıklarını bir bir ortadan kaldırdı. O nedenle artık ne kadar çalınca bağırıp çağırırsalar da faşist şefler Tayyip Erdoğan ve Devlet Bahçeli, sadece bağırtılarıyla kendi korkularını yenmeye çalışabilirler. Onun dışında kimseyi korkutuyorlar, aldatamıyorlar, yanıltamıyorlar, hiç kimsenin üzerinde etkinlik kuramıyorlar. Tersine herkes bu saldırganlığın neyi ifade ettiğini, nasıl bir insanlık düşmanı ve karşıtlığı olduğunu görüyor ve anlıyor.

Önder Apo; bu kadar baskıya, zulme, haksızlığa rağmen herkes için kurtuluş yolunu gösterdi. Sadece ezilenler, sömürülenler için değil; ezenler ve sömürenlerin, içinde buldukları konumdan kurtulmaları için hem şans verdi hem de aydınlatıcı oldu hem de fırsat sunarak içinde buldukları yanlışlardan kurtulmalarını sağlatmaya çalıştı. Bu kadar açık ağır zulüm uygulamalarına rağmen, bu zulme en çok uğrayan kişi olarak, 'Kendi zulümlerinde boğulsunlar'

demedi. Aslında onlara da çıkış ve kurtuluş yolunu gösterdi. İçinde buldukları kötülüklerden çıkabilmeleri için yardımcı olmaya çalıştı. Bu konuda yıllara dayalı büyük bir sabırla insanüstü bir çaba içinde oldu.

Birçok insan gerçeğinin anlamadığı hatta acze düştüğü, rahatsızlık belirttiği durumlara rağmen Önder Apo, büyük bir sabır ve iradeyle böyle bir değişimin gerçekleşmesi için en büyük çabayı harcadı. Fakat bu çabalara değer vermeyenler zalimlerin kendileri oldu. Önder Apo'nun tutumunu, gösterdiği çabaları bir zayıflık olarak değerlendirdiler. Oradan yararlanarak zulümlerini daha fazla artırabileceklerini sandılar. O kurtarıcı gerçeklik üzerinde hesap yapmaya, oyun oynamaya, ona dayanarak kendi zulüm sistemlerini daha fazla geliştirmenin yol yöntemlerini arayıp bulmaya çalıştılar. Çıkamazdan kendilerini kurtarma sürecine girmediler, tersine daha fazla batağa saplanmak, zulüm makinalarını daha fazla inceltmek, derinleştirmek ve dolayısıyla zulmü daha çok artırarak kendilerini yaşatabileceklerini sandılar.

Gerçekten de TC sistemi, AKP gerçekliği bunu ifade ediyor. Kendini kurnaz, Önderlik gerçeğimizi, Kürt halkının duruşunu, Özgürlük Hareketimizi ise oyuna getirilebilecek düzeyde sandılar. Yanıldıkları ortadadır. Bu konuda da Önderlik, Parti ve halk duruşumuz rahattır. Bir insani hareket olarak zalimler karşısında bile nasıl davranılması gerektiği konusunda en zengin bir davranış göstermenin rahatlığı içerisindeydiler. Kendisini değiştirmek, düzeltmek isteyenler için her türlü fırsatı, imkanı hem de en ağır zulme karşı sunmuşlardır. Fakat buna girmeyen zalimlerin kendileri oldu. Şimdi kendi tercihlerinde ve yaptıklarında boğuluyorlar. Dolayısıyla, hiç kimseye söyleyebilecekleri bir şeyleri yoktur. Bu çöküşte Önder Apo ve hareketimizin sorumluluğu yoktur. Böyle olmaması için o kadar çaba harcadı fakat bunu kendileri tercih ettiler. O halde kendi tercihleri içinde boğulacaklar, yok olacaklar. Bunun başka türlü sonuçlanması mümkün değildir.

Evet, insan düşünen bir varlıktır. Düşünce, doğruları bulmaya vesile ol-

duğu gibi yanlışlığa da açık bir olaydır. Dolayısıyla insanlar yanılabilir. Bütün yanlışlığı payına rağmen bir insanlık gerçeği de vardır. Buradan doğan bütün zulme, baskıya, teröre, katliama rağmen, gerçekten bir insanlık duruşu, insanlık gerçeği de vardır. Bu kötülüklerle birlikte büyük güzellikleri, erdemi içeren bir duruş söz konusudur. Bu da tartışmasız bir gerçekliktir. Bu bakımdan insanlık en olumsuz ortamlarda, zorluklar altında da doğru yolu bulmak, özgür yaşamı yaratma iradesini gösterebiliyor.

Nitekim şimdi de içine girilen süreç böyle bir süreç oluyor. Kürdistan'da gelişen Özgürlük Mücadelesi insanlığı yeniden bir çıkışa çağırıyor. Kötülüklerden, küfürden, haramdan uzaklaşan; doğruya, toplumsallığa, paylaşımaya, dayanışmaya ulaşan bir yürüyüşü gerçekleştiriyor. Gerçekten de cehaletten, kötülüklerden; doğruluğa, güzelliğe, iyiliğe çıkış yapıyor. Tarih içerisindeki yürüyüşün bir benzeri şimdi burada oluyor. Bu temelde insanlık doğruları bulacaktır. Bu, acıların da olsa, kayıpların da olsa, ağır bedeller de ödese, doğruyu bulacak bir güce sahiptir. Hem özgür birey olarak hem de toplumsal bir gerçeklik olarak böyle bir karakteri vardır. İnsanlığın başka çaresi de yoktur. Var olabilmesi, yaşayabilmesi, bir tür olarak ayakta kalabilmesi, böyle çıkışlar yapabilmeye bağlıdır. Tarih bize bunu öğretiyor. İnsanlık yürüyüşü böyle olmuştur. Bugün de yaşadığımız tarihle uyumludur. İnsanlığın, çok zor ve tehlikeli bir ortamda da olsa çıkış yapma gücüne sahip olduğunu bize bir kere daha gösteriyor.

Önder Apo böyle bir çıkışın ruhu, duygusu, düşüncesi, davranışı oluyor; öncülüğünü ve önderliğini yapıyor. Böyle bir çıkışı bütün insanlığa gösteriyor. Bunu önleyebilmek için şimdiye kadar sömürgeci, soykırımcı zihniyet ve siyasetin yaptığı bütün saldırıları boşa çıkartarak en uzun süreli bir Önderliksel yürüyüşü gerçekleştirmiş bulunuyor. Bu artık bir somut gerçekliktir. Bunu kimse yok sayamaz, ortadan kaldıramaz, değiştiremez. Dolayısıyla tarihin bu kesitinde insanlığa yön veren bir gerçeklik olmayı sağlamış durumdadır.

Küresel kapitalist sistem Kürt toplumsallığını yok etmek isteyen bir sistemdir

Devletlerarası Komplo saldırısının, Birinci Dünya Savaşı içerisinde ortaya çıkartılan Kürdistan'ı bölme, Kürt toplumunu yok sayma ve yok etme zihniyet ve siyasetinin en son planlı ve örgütlü saldırısı olduğunu biliyoruz. Buna, 'inkar ve imha sistemi', 'sömürgeci ve soykırımcı sistem' de diyoruz. 5 bin yıllık iktidarcı-devletçi sistem, Kürt toplumsallığını yok etmek, özgür Kürt varlığını ortadan kaldırmak için tarih içerisinde sayısız işgal ve istila saldırısı geliştirdi. Zulüm ve katliam uyguladı. Bunu hem Kürtlere karşı hem de başka özgür topluluklara karşı yaptı. Bütün bunlar tarihsel olarak bilinen bir gerçektir.

Ancak bugün "Kürt Sorunu" olarak tanımladığımız, anlamaya çalıştığımız sorunun, Birinci Dünya Savaşı içinde ve sonrasında çeşitli çıkar ilişkileri, tartışmaları, pazarlıkları sonucunda ortaya çıkartılan bir zihniyet ve siyaset olduğunu biliyoruz. Bunu "Soykırımcılık" olarak tanımlıyoruz. Bu zihniyetin oluşumunda kuşkusuz kapitalist-empyralist güçlerin payı oldu. Onlar arasındaki çıkar mücadelesi, Ortadoğu'yu egemenlik altında tutan Osmanlı merkezli sistemi içerisinde odaklandı ve orada bu faşist soykırımcı zihniyet oluşturuldu.

İttihat ve Terakki Cemiyeti adıyla iktidar yapılan gücün, Birinci Dünya

Savaşı içerisinde ulaştığı sonucun bu olduğunu da biliyoruz. Buradan Türk milliyetçiliği diye bir düşünce oluşturuldu. Bu da devlet ulus çizgisinde onlarca dilin, kültürün, ulusal varlığın yok edilerek devlet zoruyla yeni bir büyük ulus yaratılması zihniyeti ve siyaseti olarak ortaya çıktı. Ermeni Soykırımı, Rum katliamları, Asuri-Süryani Soykırımı, Kürt Soykırımı bu biçimde gündeme geldi. Halklar karşısında soykırım olarak hayat bulurken, daha çok küçülmüş, azalmış dil ve kültürlerin tümüyle asimile edilerek, devlet uyrukluluğunda, devlet vatandaşlığında yeni bir millet yaratılmaya çalışıldı. Aslında tarihsel olarak var olan Türklük de, bu biçimde bir soykırımdan geçirildi. Türkmen geleneği, Türkmen toplumsallığı da asimile edilerek, soykırımdan geçirilerek her şeyini devletin yarattığı, devlete bağlı bir Türk milleti, Türk milliyetçiliğini ortaya çıkardı.

"Kürt Sorunu" böyle bir sistemin yarattığı sorundur. Burada esas olan ulus devlet milliyetçiliğidir. Bu en bariz biçimde kendini Türk milliyetçiliğinde ortaya koyuyor ama Ortadoğu'ya yöneltilen, ihraç edilen ulus devlet milliyetçiliğinin hepsi aynısını ifade etti. Fars milliyetçiliği de, Arap milliyetçiliği de, hatta bazı dönemlerde geliştirmek istedikleri Kürt milliyetçiliğine de o özü vermeye çalıştılar. Esas hastalıklı durum buradadır. Toplumsallığın çeşitli kabile, aşiret, aile, yöre, dil ve kültürlerde olan bir toplumsallığı yeniden ulusal toplumsallık içerisinde eritme yerine; Türk milliyetçiliği, devlet egemenliğine dayanarak bütün bunları tek bir dil ve kültürel potada eritip ortaya yeni bir millet çıkartmayı öngören bir zihniyet ve siyaset oldu.

Soykırımcılık, faşist ve ırkçı bir zihniyet yapılanması bu temelde Türkiye'de açığa çıkartıldı. İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin yönetimi bunun zemini oldu. Fakat bunu sadece Osmanlı sistemi ortaya çıkarmadı, aslında dünyada iktidarcı ve devletçi sistemin son modernitesi olan kapitalist modernitenin kendi iç çelişki ve çatışmaları ortaya çıkardı. Kapitalist modernite, Ortadoğu'da egemenlik kurup, küresel hegemon bir güç haline gelişini, böyle bir Türk ulus devlet milliyetçiliğinin ortaya çıkartılmasıyla sağlandı. Yine bölgede kapitalizmin küresel hegemonik bir sistem haline gelmesi Kürt'ün inkar ve imhasına dayandı. Dolayısıyla öyle sadece Türkiye'ye, Ortadoğu'ya özgü bir durum da değildir. Küresel bir sistemdir. Bu sistem, söz konusu zihniyet ve siyaseti ortaya çıkardı ve Ortadoğu'ya da bunu dayattı.

Yüzyıldır bu zihniyet ve siyaset hüküm sürüyor. Sayısız katliam yaptılar, halkları tehcir ettiler. Demografik değişiklikler yaparak, asimilasyonu her boyutta uyguladılar. Türkiye Cumhuriyeti devleti olarak şekillendirilen bu yapıyı Ortadoğu'da birçok güç, devlet örnek aldı. İran devleti, Şahlık ve arkasından İslam devrimi bunu örnek almaya çalıştı. Arabistan'da geliştirilen devletçiler bunu örnek almaya çalıştılar.

İngiltere ve daha sonra ABD öncülüğündeki küresel kapitalist sistem bunun arkasında oldu. Aslında, "Ona karşı mücadele ediyorum" diyen güçler de arkasında oldu. Örneğin, Ekim Devrimi'nin yarattığı sistem de bir yerde buna dayandı ve arkasında oldu. Dolayısıyla bu soykırım zihniyet ve siyasetine karşı çıkacağına, onun destekleyen ve arkasında olan bir yapı kazandı. Reel sosyalizmin en büyük iç çelişki, zayıflığı bu noktadaydı. Sosyalist iktidardan uzaklaşarak, devletçi hegemonyaya dönüşmesi de buradan kaynaklandı. Aslında reel sosyalizmi çöküşe de, bu durum götürdü. Bunların

hepsi tarihsel olarak 20. yüzyılda yaşadığımız gerçeklikler oluyor.

Devletlerarası Komplo böyle bir sistemin en son planlı, örgütlü, saldırısı oluyor. Bu sistem, öncesinden de saldırdı. Kürt'ü yok sayan, yok etmek isteyen bir sistemdi. Başka yerlerde de söz konusu ulus devletler benzer soykırımcı zihniyet ve siyaset uyguladılar. Kürdistan'da ise Kürt varlığı ve özgürlüğü adına ortaya ne çıktıysa bu zihniyet ve siyaset saldırdı. Katliamlar yaptı, idam sehpaları kurdu, Bakur'da, Rojhilat'ta, Başûr'da ağır katliamlar yaptı. Tehcirler yaptı, toplumu sürdürdü, demografyayı değiştirdi. Değişik alanlardan insanları getirerek Kürdistan'a yerleştirmeye çalıştı, dahası asimilasyonu en ileri düzeyde uyguladı. Kürt varlığını, dil, kültür, tarih olarak yasaklayıp Kürt toplumunu Türkleştirmeyi esas alan çok yönlü bir saldırı yürüttü. Planlı örgütlü bir saldırı oldu.

Komplo, Washington'da planlandı

20. yüzyılın son çeyreğinde Önder Apo'nun çıkışı, PKK'nin kuruluşu ve 15 Ağustos Gerilla Atılımı'nın gerçekleştirilmesi önemli gelişmeleri de beraberinde getirdi. Bakur'da yaratılan gelişmelerin Kürdistan'ın diğer parçalarını da etkisi altına almaya başladığı bir süreçte, faşist zihniyet ve siyaset ciddi bir yıkılma tehlikesiyle yüz yüze gelebileceğini gördü. İşte o zaman, Devletlerarası Komplo dediğimiz saldırı ortaya çıkarıldı.

Amacı; Kürt varlığını ve özgürlüğünü öngören gelişmeleri yok etmek, ortadan kaldırmaktı. Duygu, düşünce, örgüt, eylem olarak bütün bunları geliştiren gerçeklik Önder Apo gerçekliği idi. Dolayısıyla Önder Apo'yu imha etmeyi hedefledi. Önder Apo'nun düşüncesinin örgüte ve eyleme dönüştüğü alan PKK'ydı. PKK'yi tasfiye etmek istedi. Devletlerarası Komplo dediğimiz saldırının amacı aslında Kürt Soykırımı'nı tamamlamaktı, sonuca götürmektir. Bu da Kürt'ü inkar ve imha sisteminin yeni bir saldırısı olma özelliğini taşıyordu.

Bu noktada amaçlarına ulaşmaya çalışan güçleri ve o güçlerin gelişim şeklini biliyor ve anlıyoruz. Amaçlarının Kürt Soykırımı'nı tamamlamak olduğu ortadadır. Onun için de Kürt varlığını ve özgürlüğünü geliştiren, Kürt halkını yeniden eğitip birleştiren, yeni bir yaşama çeken parti öncülüğünün, gerillanın ezilmesi, yok edilmesi gerekiyordu. PKK'nin tasfiyesi gerekiyordu. PKK'yi tasfiye etmek için de uzun süre, 1985'ten itibaren Parti ve gerillaya karşı çok yoğun saldırılar yaptılar. Bunu Bakurê Kurdistan'da yaptılar, Ortadoğu genelinde yaptılar, küresel düzeyde yaptılar. Başarılı olamadılar. Ne kadar saldırıp katliam yaptılarsa gerillayı ezemediler. PKK'yi tasfiye edemediler. Önder Apo'nun varlığının her şeyi yeniden yaratmaya muktedir olduğunu gördükten sonra saldırının bütün oklarını Önder Apo'ya yönelttiler. PKK'yi tasfiye etmek için Önder Apo'nun imhasını gerekli gördüler.

Bunun sonucunda Devletlerarası Komplo'yla Önder Apo'nun imhasına dayanarak PKK'yi tasfiye etmeyi, PKK'nin tasfiyesine dayanarak da Kürt Soykırımı'nı tamamlamayı hedefleyen bir stratejik planlama dahilinde saldırıya geçtiler. Kuşkusuz bunu yapan, Kürt'ü inkar ve imha etmek isteyen zihniyet ve siyasetini ortaya çıkartan, Kürdistan'ı bölen, Kürt Soykırımı'nı öngören güçlerdi. Küresel kapitalist modernite sistemiydi. Sistem adına ona öncülük edenler bu kararı aldılar, planlamayı geliştirdiler, pratiğini uyguladılar. ABD, İngiltere, İsrail öncülüğü çok barizdir. Komplo, Was-

ington'da planlandı. Bill Clinton yönetimi tarafından uygulamaya konuldu. Artık bunlar belgelerle açık ve sabittir.

Bu öncülük, ulus devlet sistemi içerisinde herkesi kullandı. Hafız Esad yönetimini ağır baskı altına aldılar, TC'yi bir saldırı gücü olarak ona karşı kullandılar. Mısır'ı, Hüsnü Mübarek yönetimini Hafız Esad'ı ikna etmede kullandılar. İran'ı sürekli bir tehdit olarak ayakta tuttular. Sonuçta, 9 Ekim 1998 Komplosu'nu ortaya çıkardılar. Yunanistan'ı sözde dost, davetkar hale getirerek bir planı uygulamaya koydular. Sömürgeci soykırımcı sistem ihtiyaç duyduğu herkesi kendi konumuna göre bu komploda kullandı. Herkesin bir rolü oldu. ABD Dışişleri Bakanlığı doğrudan bu saldırıyı koordine etti. Kimisini baskı, tehdit olarak kullandı; kimisini ikna edici güç olarak kullandı. Kimisini davetkar dost olarak kullandı; kimisine karar aldırttı. 17 Eylül 1998 Washington Anlaşması gibi, Barzani ve Talabani'ye de kompunun düğmesine bastırdılar. Kürt işbirlikçiliğini de en açık bir biçimde bu saldırı kullandı.

Kürt toplumunda, PKK içindeki zayıflıklara dayandı. Önder Apo buna, "Yetersiz yoldaşığa dayanarak gerçekleşti" dedi. Yeterince örgüt olamama, gerillacılığı güçlü bir biçimde geliştirememeye, ortaya çıkan fırsat ve imkanları zamanında büyük devrimci zaferler temelinde kullanamama, böyle bir saldırıya zemin sundu.

Gerçekten de Yunanistan kötü kullanıldı. İçindeki çeşitli kesimleriyle birlikte devlet yönetimi de kullanıldı. Sözde

ne olabilirdi ki! Bunu baştan değerlendirmeliydik" dedi. Rusya yönetimi, para karşılığında bu kompunun en tehlikeli pratik uygulayıcısı oldu. Türkiye'den 'Mavi Akım Projesini' aldılar. Açık maddi para karşılığında satıldılar. Maddi pazarlıkla siyaseti yürütmeye kalktılar.

Almanya, Fransa gibi güçler, Kürt sorununun çözümünde inisiyatif almaktan korkarak Önder Apo'nun kendilerine sunduğu Demokratik Çözüm Projesi'ni reddederek komploya dahil oldular. Halbuki Kürt sorununu ortaya çıkararak kendilerini Kürt sorunu Birinci Dünya Savaşı içerisinde ortaya çıkardı. Bu savaş aslında bir Almanya-İngiltere savaşıydı. Dünyaya Almanya'nın mı, İngiltere'nin mi hakim olacağı savaşıydı. Sonuçta İngiltere hakim oldu ama Kürt sorununun ortaya çıkartılmasında, söz konusu hastalıklı Türk milliyetçiliğinin zihniyet ve siyaset bakımından geliştirilmesinde, Alman milliyetçiliğinin önemli bir rolü oldu. Bunlar aslında böyle bir faşist zihniyet ve siyasetin geliştirilmesinden sorumluydular.

Fransa, İngiltere'nin en yakın dostuydu. Ortadoğu'daki sistemi İngiltere, Fransa birlikte çizdiler; hem de haritayı cetvelle oluşturarak yaptılar. Buna rağmen Kürt sorunun çözümünde rol üstlenemediler. Sistemde, ABD'ye karşı rol üstlenecek bir inisiyatif gösteremediler. Demokrasilerinin altında yatan gerçekliğin ise maddi olarak kendilerini güçlendirme olduğu ortaya çıktı. Lenin buna, "Ticaret özgürlüğü adı altında dünyayı soyup soğana çevirdiler" dedi. Bunu Avrupa kapitalizmi yaptı. Öyle ki, bunu

hakları, demokrasi sözlerinin, söylemlerinin birer boş laf olduğu, aslında kendilerinin maddi dünyalarını güçlendirmek için yürüttükleri sömürünün üstünü örten bir asma yaprağı olarak rol oynadığını ortaya koydu.

Sonuç olarak; 15 Şubat Komplosu'nu ortaya çıkardı. Önder Apo'nun imhayı önlemesinin ardından, Tayyip Erdoğan yönetimini görevlendirdiler. İslam ümmetçiliğini, kardeşliğini öne sürerek, Kürt toplumunu etkileyerek, Önder Apo'yu halk tabanından yoksun kılmak istediler. Böylelikle bugün dünyanın başına bela olan Erdoğan rejimini ortaya çıkardılar. O da başarılı olamayınca topyekun özel savaş saldırganlığı 2005 Ağustos'undan itibaren yeniden gündeme kondu.

12-13 yıldır bu temelde, çok çeşitli biçimlerde saldırı yürütülüyor. Topyekun özel savaş saldırısı altında PKK yok edilmek, tasfiye edilmek isteniyor. Bu temelde bir saldırı yürütülüyor. Bu topyekun özel savaşın da çok boyutlu olduğunu, kaba baskı, terör, katliam, saldırıları yanında en ince saldırı biçimlerini, ekonomik olarak satın almayı, asimilasyonu, psikolojik savaş çok etkili bir biçimde kullandığını biliyoruz. Her türlü siyasi çözüm oyunlarından ezip yok etme, kök kazıma saldırılarına kadar hepsini Tayyip Erdoğan yönetimi geçtiğimiz 13 yıl içerisinde uygulamaya koydu. Başta güya buna karşıydı fakat giderek sistemle uzlaştı. Onu da satın aldılar, kazandılar, rol biçtiler. Nasıl Demirel'e 1990'lı yıllarda rol oynattılsa şimdi Tayyip Erdoğan kişiliğine aynı

luyor. Devletlerarası Komplo'ya karşı mücadele, bu faşist diktatörlüğün zihniyet ve siyasetine karşı mücadele oluyor. Öyle ki, artık gerçekten de Kürt varlığı ve özgürlüğüyle Türk faşist soykırımcı diktatörlük her bakımdan karşı karşıya gelmiş bulunuyor. Ya biri ya diğeri var olacak, öbürü olmayacaktır. Bu kesindir. Böyle bir varlık-yokluk mücadelesi en üst düzeyde, en keskin bir biçimde günümüzde Ortadoğu'nun her tarafında yaşanıyor. Sadece Türkiye sınırları içerisinde, Bakurê Kurdistan'da değil, tüm Kürdistan'da, Başûr'da, Rojava'da, Rojhilat'ta, bütün Ortadoğu'da hatta tüm dünyada yaşanıyor.

Aslında Üçüncü Dünya Savaşı bir yerde faşist sömürgeci-soykırımcı TC diktatörlüğü ile Kürt varlık ve özgürlük mücadelesi arasındaki bir savaşa indirgenmiş, kilitlemiş bulunuyor. Evet, küresel sermaye güçleriyle ulus devlet statükoculuğu arasında bir mücadele var. Mezhep çelişki ve çatışmaları var. Ortadoğu'da yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı içerisinde birçok çelişki ve çatışma rol oynuyor. Dünya savaşını esas olarak ortaya çıkartan çelişki; küresel sistemle bölgenin ulus devlet statükoculuğu arasındaki mücadeledir. Bütün bunları fiili olarak yönlendiren, etkileyen, birincil plana geçen ise faşist sömürgeci-soykırımcı TC diktatörlüğü ile Kürdistan Özgürlük Mücadelesi arasındaki çatışma oluyor. İdeolojik, politik olarak da böyledir. Günümüzde askeri olarak da böyledir. En son Kobanê Direnişi, DAİŞ faşizmine karşı Rojava ve Başûrê Kurdistan'daki mücadele

Ortadoğu'da yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı içerisinde birçok çelişki ve çatışma rol oynuyor. Dünya savaşını esas olarak ortaya çıkartan çelişki; küresel sistemle bölgenin ulus devlet statükoculuğu arasındaki mücadeledir.

Bütün bunları fiili olarak yönlendiren, etkileyen, birincil plana geçen ise faşist sömürgeci-soykırımcı

TC diktatörlüğü ile Kürdistan Özgürlük Mücadelesi arasındaki çatışma oluyor. İdeolojik, politik

olarak da böyledir. Günümüzde askeri olarak da böyledir. En son Kobanê Direnişi, DAİŞ faşizmine

karşı Rojava ve Başûrê Kurdistan'daki mücadele bunu bir düzeyde ortaya çıkartmıştı.

dost görünüp ama arkadan kuyu kazan oldu. Amerika bunu özellikle yaptı. NATO'nun güneydoğu kanadını sözde güçlendirecekti. Önder Apo'ya yönelik saldırıyı Yunanistan üzerinden yaparak Türk-Yunan çelişkesini çözüme götürerek, NATO'yu sağlamlaştıracaktı.

Rusya kötü kullanıldı; Boris Yeltsin yönetimi, reel sosyalizmi yerle bir eden yönetimdi. Önder Apo, "Kendi sistemini koruyamayanların bize verebilecekleri

yaparken işlediği suçları görüp onları giderme sorumluluğunu bile göstermeyen bir sistem olarak karşımıza çıktı.

Önder Apo, Avrupa'ya giderken Kürt sorununun demokratik çözümü için bir çözüm fırsat sunarken, bir anlamda tarihsel olarak işledikleri suçları düzeltmeleri için onlara fırsat vermedi de öngörüyordu. Fakat o sistem bu sorumluluğu gösteremedi. Gücü, inisiyatif, iddiayı gösteremedi. Her türlü insan

biçimde rol oynatıyorlar. Önünü açtılar, imkan, fırsat sundular. Gördüler ki gerçekten de diktatörlüğü açık, çok egoist bir kişiliktir. Çok bencil, kendisi için her şeyi yapmaya açık biridir. Böyle bir kişiliğe devlet imkanlarını sunarak, İttihat ve Terakki'yle başlayan faşist zihniyet ve siyaseti Erdoğan-Bahçeli diktatörlüğünde zirveye çıkardılar.

Bugün Devletlerarası Komplo böyle bir faşist diktatörlük tarafından yürütü-

bunu bir düzeyde ortaya çıkartmıştı.

Şimdi Efrin Direnişi'nde bunu çok daha somut ve net olarak görüyoruz. DAİŞ faşizmi ile Kürdistan Özgürlük Hareketi arasındaki mücadele biraz dolaylı olarak bu gerçekliği ortaya çıkartıyor. Şimdi Efrin savaşını bütün araçları ortadan kaldırarak esas güçleri karşı karşıya getirmiş durumdadır.

Jineoloji'yle kadın rönesansına doğru

Kadın bilincinin gelişme ve örgütlenme düzeyi, Demokratik Modernite ve Demokratik Sosyalizm'in esas kaynağını oluşturuyor. Jineoloji, gelişen bu bilinç ve örgütlenmeden aldığı güçle, kadın, toplum ve yaşam bilimini geliştirmeye adım atmış bulunuyor. Kadın kavram, kuram ve örgütlerinin oluşmasına önemli katkısı olan feminizmin ortaya çıkardığı düşünsel, politik ve eylemsel kazanımları sahiplenmekle birlikte, feminizmi de kapsayan ancak modernite sınırlarını düşünsel, yaşamsal ve politik anlamda aşamamasını eleştiren bir yaklaşımı esas alıyor.

Hêja Zerya

Jineoloji; kadın bilimi olarak kendini tanımlama ve bu tanımın gereklerini yerine getirme arayışı içinde çağın toplum ve yaşam bilimi olarak gelişiyor. Çağ olarak, devlet ve iktidar biriktiren uygarlık karşıtı, toplumsallık ve kadın değerlerini yaşatan demokratik uygarlık çağından bahsediyoruz. 21. yüzyılın kadın yüzü olduğu tespiti yürekte sahiplenen, varlık ve özgürlük gerekçesi yapan Kürdistan kadını, özgürlük mücadelesinde yol almasını, Jineoloji ile yeni bir boyuta taşıdı. İktidarcı pozitif bilimciliğe karşı Jineoloji, toplum bilimini özgür kadın zihni, bakışıyla gerçekleştirmeyi amaçlıyor. İlk kez Önder Apo'nun 2008 yılında Özgürlük Sosyolojisi Savunması'nda tanımlanan Jineoloji, özgürlük ve oluşum anı'nın bilimi, birikimi ve anlam dünyası olarak ifade edilebilir. Aydınlanan kadın gerçeğinin, tüm hakikati aydınlatacağından yola çıkıyor. En karanlıkta kalanın, en fazla çarpıtılanın, düşürülmek istenenin; aydınlanma, doğrultu kazanma, yücelme ve kendi olma arayışı ve bununla aydınlanan toplum, özgürlük ruhu ve bilincini ifade ediyor.

Özgür eş yaşamın ve demokratik uygarlığın bilimi olarak kendini tanımlayan ve gelişmekte olan Jineoloji, direniş kültüründe derinleştikçe, tarihten süzülen bir anlam bilimi olarak, varlık kazanıyor. Bu adımların başlangıcında olmasına rağmen, binlerce yıllık ana-tarıca kültürünün köklerine, yarım yüzyıla yaklaşan Kürdistan ve Kürt kadınının özgürlük mücadelesine, tüm kadınların direniş geleneğinin sentezine dayanıyor. Bu anlamda tarih bilinci, toplum bilinci, özgürlük ruhu ve bilinci Jineoloji'nin esas kaynağını oluşturuyor. Yazılmayan kadın tarihini, aydınlatma; devlete bağlanmış toplumu, toplumsal özüyle buluşturma; bütün köleliklerin, mülkiyet ilişkilerinin kaynağını kendinde ve kadın-erkek ilişkilerinde çözümlenerek, özgür eş yaşamı örmenin öz bilgisi, bilimi ve bakışı olma iddiasını taşıyor.

Kadın gerçeğini tanıma, kendini bilme, anlama ve gerçekleştirme arayışına dayanan Jineoloji, toplumsallığı tutsaklık, gerilik, bireyin kendini geliştirme önündeki esas engel olarak gösteren, liberalizmin çığırından çıkmış bireyciliğine karşı duruyor. Toplumsallığın özgürlük potansiyeli yüksek enerjisini, ahlaki ve politik özünü, etik ve estetik uyumunu yakalama, yaşama ve yaşatmanın özgür kişiliğini, zihniyet dünyasını oluşturmayı, zenginleştirmeyi amaçlıyor. Erkek egemenliğinin inşa bi-

çimlerini, kavram, kuram ve sistemini çözmeye; cinsiyetçi ideolojileri çözümlenme, mitolojiyi, dini, felsefeyi, bilimi kadın gözüyle ruhuyla ve bilimiyle yeniden yorumlamanın, tarihsel toplum bilincini esas alıyor. Kadın dünyası üzerinde yaratılan tahribatın, toplum ve doğa tahribatına dönüşmesini, bilimsel ve güncel yoruma kavuşturmanın bağlan-tılarını daha güçlü kurmanın yoğunlaş-maları, çabası içinde şekilleniyor.

Cinsiyetçi toplum inşasının kadının toplumsal yaşam alanlarından koparıl-larak gerçekleştirildiği temel bilincinden yola çıktığımızda hem bu alanlarda hem kadında hem toplumda yaratılan tahribatı görme ve gidermede Jineoloji temelli yaklaşım önem kazanıyor. Bugüne kadar değişik biçimlerde, çoğ-rafyalarda, parça parça açığa çıkarılmış bu gerçeğin, sentezini oluşturma, ileriye taşıma ve zihinsel aydınlanmaya, yenilenmeye, demokratik toplumsallığa yol açma temel bir görev olarak Jineo-loji'nin yoğunlaşma alanlarını somut-laştırıyor. Başta ekonomi, politika, de-mografya, etik-estetik olmak üzere, tari-h, ekoloji, sağlık, eğitim Jineoloji'nin temel yoğunlaşma, inceleme ve zihinsel dönüşüme yol açacağı alanları oluşturu-yor. Kadın emeği üzerine kurulu toplumsallığın esas alanları olan bu alanlar, bugün devletleştirilmiş, iktidaraştırılmış, erkek egemenliğinin inşa edildiği temel alanları oluşturuyor. Her alan başlı başına bir incelemeyi, kadının bu alan-lardan dışlanmasıyla yaşanan doğal ve toplumsal felaketlerin aydınlatılma-sını gerektiriyor. Kadının ekonomiden dışlanmasıyla günümüzde küreselleşen tekelciliğin, tüm değerleri yutan mad-diyatçılığın; politikadan dışlanmasıyla tahrip edilen özgür eş yaşamın; etik-estetik dünyanın ayrıştırılması ve bo-zulmasıyla kapitalist egemenliğe en çok kapı aralayan kölelik dünyalarının inşasının; toplumsallığı sürdürme bilgisine el konulmasıyla inşa edilen de-mografyanın cinselliği ve cinsiyetçiliği kışkırtan, besleyen, kadını tüketen ger-çeğinin; tarihten silinmek istenmesi ile tüm karanlık ve kötülüklerin kaynağına dönüştürülme zulmünün; eğitimden dış-lanması ile tüm toplumsal değerlere düşman bireyciliğin yükseltile temel değer haline getirilmesinin; sağlıktan dışlanması ile toplumsal krizin kayna-ğına dönüşen yapısal kanserojen has-talıkların; ekolojiden dışlanmasıyla doğal ve toplumsal yıkım ve felaketlerin irdelenmesi, bağlantılarının kurulması, çözülmesi ve aşılması için yeni kavram, kuram ve sistemlerle dönüşüme tabi

tutulması, kadın bilimi olarak Jineoloji'nin varlık gerekçesini oluşturuyor.

Kadın sistemi; erkek zihniyetinin demokratik dönüşümünde temel bir role sahip

Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesi'nde düşünsel anlamda alınan yol, toplumsal devrim içinde gerçekleşen kadın devrimi, kadının kendini tanıma, bilme, toplumsal cinsiyetçiliği aşma ve xwebûn (kendi olma) olma yolunda önemli aşamalardan geçti, önemli kazanımlara yol açtı. Başta Ortadoğu olmak üzere, dünya kadın mücadelesini etkiledi. Kadını erkekte ve erkek zihniyetinden koparmanın düşünsel, yaşamsal, politik, örgütsel ve eylemsel düzeyi geliştirdi. Özgün ve özerk örgütlenmelerle kadına dair yaşamsal kararların kadınlar tarafından alınması, toplumsal yaşamın her alanında kadınla ilgili konuların kadınlar tarafından değerlendirilerek planlamaya kavuşturulması, pratikleştirilmesi gerçekleşti. Özgür eş yaşamı geliştirmeye dönük adımlar, kendini örgütlü, iradeli, mücadelecilik kadını öncülüğünde atıldı. Kadının köleci bağları, dünyaları ve kişiliği aşmadığı her noktadan demokratik, özgür toplumsallığı geliştirmede engel oluşturduğu görüldü ve aşmanın ideolojik zemini 'kopuş teorisi', 'Kadın Kurtuluş İdeolojisi', 'cins mücadelesi', 'sonsuz boşanma' kuramları ile oluştu. Örgütsel zemini hem kadın zemininde hem genel toplumsal örgütlenmelerde, özgün örgütlenme ve kadın konfederal örgütlenmesiyle oluşturuldu. Politik boyutu, gücünü özerk örgütlenmelerden alan eşit temsiliyet ve eşbaşkanlık sistemi ile örüldü. Yaşamsal bütün alanlarda öz güç, öz irade, öz bilinçle toplumsal çalışmalarını yürütülmesinde kadın sistem ve yapılanmaları; erkeğin ve erkek zihniyetinin demokratik dönüşümünde temel bir role sahip. Bu anlamda kadın ordulaşması, partileşmesi, Demokratik Ulus boyutlarına göre temel yaşamsal alanlarda konfederal örgütlenme sistemi, bu öncülüğün güçlendirilmesi ve güveneye alınması anlamına geliyor.

Kadın bilincinin gelişme ve örgütlenme düzeyi, Demokratik Modernite ve Demokratik Sosyalizm'in esas kaynağını oluşturuyor. Jineoloji, gelişen bu bilinç ve örgütlenmeden aldığı güçle, kadın, toplum ve yaşam bilimini geliştirmeye adım atmış bulunuyor. Kadın kavram, kuram ve örgütlerinin oluşmasına önemli katkısı olan feminizmin

ortaya çıkardığı düşünsel, politik ve eylemsel kazanımları sahiplenmekle birlikte, feminizmi de kapsayan ancak modernite sınırlarını düşünsel, yaşamsal ve politik anlamda aşamamasını eleştiren bir yaklaşımı esas alıyor. Feminizmin kavramsal, kuramsal zenginliğinden yararlanmak, bu zenginliği radikal demokrasi ve demokratik modernitenin toplumsallığıyla, özgürlük perspektifiyle buluşturarak, liberalizmin tu-zaklarından kurtulmasına katkı sunmak istiyor. İki yüz yıllık Batı kadın mücadele ve düşünce birikiminin Doğu'nun doğal toplum ve kadın özgürlük geleneğiyle buluşmasından ortaya çıkan sentezle ahlaki ve politik toplumsallığın geliştirilmesine büyük bir katkı sunmak mümkündür. Bu anlamda oryantalist bakış açısını aşmak, çağın Doğu-Batı sentezini kadın öncülüğünde gerçekleştirmeye her düzeyde açık olmak ve demokratik uygarlığın rönesansına öncülük eden kadın aydınlanmasından güç almak önem taşıyor. Jineoloji, bu köprüyü kurmada ve dünyanın dört bir yanında kadın mücadelesinin biriktirdiği enerjiyi demokratik toplumsal bir güce, yaşama ve kızkardeşlik kültürüne dönüştürmede, stratejik bir yere ve öneme sahip.

Teorik anlamda yoğunlaşmalar pratikleşmeye dönük önemli açılımlara dönüştü

Bu anlamda Jineoloji, Doğu toplumsallığının, kadın kültürünün köklerine ulaştığı, yorumladığı, toplumsal dönüşümde etkili bir zihniyet devrimine yol açtığı oranda, Afrika'daki, Latin Amerika'daki doğal toplum ve kadın kültürüyle, yine Batı kadın mücadele değerleriyle buluşma, ortaklaşma ve ileri sentezlere ulaşmayı sağlayacak. On yıla yaklaşan çalışmalar sonucunda; tanım, amaç ve kapsamı somutlaşan Jineoloji, Kürt kadınlarının olduğu kadar, bütün dünya kadınlarının bilimidir. Kadın özgürlük değerlerinin, tarihinin bilimsel, toplumsal yorumu ve hakikatine ulaşmanın; çelişkinin ilk çıktığı yerde, Kürdistan ve Ortadoğu'da somutlaşmış olması tesadüfi değildir. Demokratik Modernite Paradigması ve Önder Apo'nun "İlk sınıf, ilk ve son sömürge ulus" tanımlamaları bu gerçeğe işaret etmekte, kadın kurtuluşu ile sınıflaşma, egemenlik ve sömürgecilikten kurtulmanın zihniyet çalışmaları esas çalışmalar olmaktadır. Erkek egemen zihniyette kopuş ve açılan her gedik, kadın kurtuluşu, aydınlanması ve toplumsallığın

esas kaynağına doğru adım adım ilerlemektedir. Jineoloji; ahlaki, politik, düşünsel, örgütsel ve eylemsel anlamda açılan bu gediğin, bilimsel bir toplumsallığa kavuşmasının çalışmalarına yoğunlaşmış durumda.

2011'li yıllardan bu yana, teorik anlamda yoğunlaşmalar pratikleşmeye dönük önemli açılımlara dönüştü. Pozitif bilimciliğin eleştirisi temelinde gelişen Jineoloji, mekanla sınırlandırılmış öğrenme ve bilme biçimlerini, bilimin toplumdaki ve kadından koparılacak iktidaraştırılmasını, devlet ve iktidarın yeniden kendini üretmenin temel kaynağına dönüştürülmesini aşma hedefiyle yola çıktı. Pozitif bilim laboratuvarları olarak tanımladığımız ilkokullardan, hatta anaokullarından başlayarak üniversite ve tüm eğitim-öğretim mekanlarının, iktidarı hizmetinde zihinler yarattığı bilinen bir gerçeklik. Ataerkillik, cinsiyetçilik, dincilik, milliyetçilikle donatılan liberal ideolojinin kuşattığı beyinlerin, kadın ve toplum lehine düşünce üretmesini beklememek gerekir, zaten mümkün de değildir. Bu anlamda Jineoloji'nin ilk örgütlenme ve çıkış mekanlarının özgürlük mekanları, dağlar olması önemlidir. Hakikatin özünün, ruhunun, düşüncesinin sarmaladığı, kölelik ve egemenlik dünyalarıyla mücadelenin günlük olarak yaşandığı, bu dünyalardan kopuşun en çetin mücadelesinin verildiği bu alanlar, kadının düşünsel ve yaşamsal özgürlük alanlarını sonsuz ve sınırsız kılmaktadır. Bütün duvarların, sınırların işlevsizleştiği, iktidar ve devletleşmiş ilişki, düşünme ve örgütlenme biçimleriyle somut mücadelenin adım adım ilerlediği, bireyin (kadın-erkek) kendini ideolojik, politik, bilimsel, etik-estetik değerler bütünlüğü içinde çoğalttığı, yeniden ve yeniden doğduğu xwebun olmanın en sade mekanları bir ağaç dibi, bir su kenarı, bir dağ başı, bir şikeft oluyor.

Düşünsel yoğunlaşmaların, akademi zeminlerinde yürütülen eğitimlerin, yaygın tartışma görüş ve önerilerin ışığında Jineoloji tartışmaları belli bir derinlik kazandı. 2011 yılından itibaren çalışmalar bir komite olarak örgütlense de bir akademi sistemi olarak yoğunlaşma, düşünsel üretime dönüştürmeyi esas alan çalışmalar yapıldı. Broşür, kitap çalışmaları, tarihsel toplum içinde kadın aydınlanmasına yol açacak en küçük bir bilgi, bir sözcük, bir söz biriktirmeye çalışıldı. Toplumsal bilginin, kadın bilgisinin yitirildiği zamanlara, mekanlara geriye doğru düşünsel yolculuklar yapıldı. Bu gasp zamanlarının şifreleri

çözülme, erkek egemen zihniyetin yapılanma aşamalarına karşı kadın direnişini bilimsel, toplumsal yoruma kavuşturmanın heyecan verici çalışmalarıyla varlık ve özgürlük alanları keşfedilmeye, çoğaltılmaya çalışıldı. Önderlik paradigması anlaşılmalı, yapılan tespitler derinleştirilmeye, toplumsal mücadele alanlarıyla buluşturulmaya çalışıldı. Kadın aydınlanmasına katkı sunan değerlendirmeleri Özgürlük Tezleri olarak, kölelik ve egemenlik inşalarını çözmeye ve aşmanın derlemeleri olarak kitaplaştırıldı. Özgürlük Ahlakında Kadın kitabıyla, özgürlük alanlarını yeniden tanımlayan, keşfeden kadının ahlaki duruşu ve demokratik toplu-

sistemini oluşturma, örgütlenme çalışmaları, kadın köyü çalışması, Şengal ve Rojava kadınına dönük sosyolojik araştırmalar yapıldı. DAİŞ gibi faşizmin kara yüzünü, erkek egemen zihniyetin cinsiyetçi, milliyetçi, dinci karakteri, vahşetiyle sentezleyen saldırganlığının nedenlerini, Rojava kadın devriminin tarihsel ve güncel gerçeğini çözümlenmeye dönük sosyolojik araştırmalar yapıldı. Aynı kökten beslenen, doğal toplum, inanç ve Star Ana kültürünü yüreğinin üstünde taşıyan Êzidi kadınlara dönük saldırganlığı çözümlenmek kadar, bu kültürün köklerine ve yaratıcı özüne, hala kadın ve toplumlara besleyen karakterine, gücüne ulaşmak, sırrı çözmek

tecavüz, boyun eğdirme, katliam, savaş yol ve yöntemlerini tarihsel kirli ittifaklarını tazeleyerek yinelediğini son olarak Efrîn'e dönük saldırganlıkta gördük. Toplumsal direngenliğin, kadın kahramanlığı ve devrimci direnişinin bu kirliliği, küresel egemenlik hesaplarını deşifre ettik. üç günde demir yığınlarının tarihi, toprağı, neolitik köyleri, kültürleri, halkları, kadınları ve çocuklarını ateşe veren, yerle bir etmek, yok etmek, ele geçirmek isteyen hesabın direnişle boşa çıkarıldığını, katliam hesabının zamana yayıldığını gördük. Bütün bunlar, Jineoloji'nin özsavunmadan, özgür eş yaşam arayışından, ikinci kadın devriminin etik-

aşan kadın ve halklar gerçeğinin anlam dünyasının çözümlenmesi, yeni anlamlar ve özgürlük dünyasıyla buluşturulmasında anlam bilimi Jineoloji'ye önemli bir rol düşüyor. Savaş ve yaşam gerçeği içinde, bu karşıt ve ikili gerçeği çözümlenme, daha hayati bir önem taşıyor. Jineolojik bakışla, bilme, değerlendirme, çözüm ve yaşam gücüne kavuşturma; yeni zihniyet dünyasının, Demokratik Sosyalizm'in özgürlük sosyolojisini oluşturuyor.

Eğitim ve örgütlenme çalışmalarının birlikte yürütülmesi, biriken enerjinin form kazanmasına hizmet etmektedir. Zihniyet çalışmaları ve akademi sistemini oluşturma çalışmaları, anlam ve yaşamın, duygu ve düşüncenin, düşünce ve eylemin buluşma çalışmaları olarak şekilleniyor. Kendini tanıma, bilme mekanları akademilerin tarihten günümüze özüne en uygun oluşum süreci gelişiyor.

Ortadoğu rönesansına kadın rönesansı ile öncülük ediliyor

Efrîn, Minbic, Dêrik'te oluşturulan, Kobanê'de oluşum hazırlıkları süren bu merkezler, toplumsal ve kadına dönük araştırmaların, çalışmaların yürütülmesini örgütleyiyor. Somut olarak, Rojava kadını sosyolojik araştırmasının bu merkezlere dayalı yürütülmesi bunun ilk örneğini oluşturuyor. Bu araştırma; doğal toplum kültürü, ana kadın kültürü, yaşayan neolitik değerlerin tespiti, devletli sistemin kadın ve topluma dönük uyguladığı tahripkar politikaların irdelenmesi, ikinci kadın devriminin kadında ve toplumsal yaşamda yarattığı dönüşüm ve geleceğe dönük özgür eş yaşamda kadının oynamak istediği rol ve nasıl bir yaşam kurgusuna sahip olduğunu ele alıyor. Onlarca köy ve 300'e yakın kadınla Cizîrê, Efrîn, Kobanê, Minbic'te Kürt, Arap, Asuri-Süryani kadınlarıyla yapılan görüşmeleri içeriyor. Bir sosyolojik analize dönüştürülecek bu çalışma ile hem belli yaşamsal tespitlere ulaşma hem yeni çalışmaları ve yaşamsal projeleri oluşturma alanlarını belirleme temelinde genel kadın örgütlenmesi Kongra Star'ın çalışmalarına katkı sunmayı amaçlıyor.

Jineoloji Akademisi'nin, kadının direniş geleneğinin erkek egemen sisteme karşı canlandığı, yeniden yaşam bulunduğu bu coğrafyada yer almasının ayrı bir anlamı var. Arîn Mîrkan'da somutlaşan fedailiğin, varlığını ve özgürlüğünü koruma refleksi ve iradesinin, özgür kadın ve toplumsallığının yaşamsal, zihinsel düzeyde gerçekleşme ihtiyacına dayanıyor. Rojava ve ikinci kadın devriminin Ortadoğu'ya açılan kapısı, ulaşan bilgisi, bilinci ve devrim ihtiyacının mekan olma iddiasını taşıyor. Kadına dayalı aydınlanmanın, heyecan verici çalışmalarının tartışıldığı, planlandığı, örgütlendiği ve yaşama geçirildiği mekanlar olmayı amaçlıyor. Ortadoğu rönesansına kadın rönesansı ile öncülük etmenin bilinci, devrimci iradesi ve mücadelecili ruhuna dayanıyor.

12-13 Ocak 2018 tarihinde gerçekleşen 1. Kuzey Suriye Jineoloji Konferansı, üç yıla dayanan çalışmalarını değerlendiren, temel stratejisini belirledi. Akademi sistemini bölgelerde araştırma merkezleri, yerelerde çalışma grupları ve birimleri oluşturarak örgütlenme, var olanları daha zengin çalışmalar yürütmesi ve sistemini oturtmasını kararlaştırdı. Yeni bir deneyim olması, bilim gibi iddialı bir alanda hem de modernite bilimciliğinin eleştirisi üzerine geliştirilen

Eğitim ve örgütlenme çalışmalarının birlikte yürütülmesi, biriken enerjinin form kazanmasına hizmet etmektedir. Zihniyet çalışmaları ve akademi sistemini oluşturma çalışmaları, anlam ve yaşamın, duygu ve düşüncenin, düşünce ve eylemin buluşma çalışmaları olarak şekilleniyor. Kendini tanıma, bilme mekanları akademilerin tarihten günümüze özüne en uygun oluşum süreci gelişiyor.

sallığın öncülüğüne götüren özgür yaşam ilkeleri irdelendi. Tarih, toplum, kadın, kültür, ahlak, politika, savunma, etik-estetik, ekonomi, demografya, sağlık, eğitim, ekoloji, özgür eş yaşam yoğunlaşmaları, özgürlük mekanı dağlar başta olmak üzere, Jineoloji'nin duyulduğu her yerde ve toplumsal alanda ilgi merkezi oldu.

1. Jineoloji Konferansı 2015 yılında gerçekleştirildi

2015 yılında özgürlük mekanları dağlarda gerçekleştirilen 1. Jineoloji Konferansı, yürüttüğü çalışmaları daha ileri bir aşamaya taşımanın önemli bir adımı oldu. Bu konferansta, çalışmanın kapsamı, alanları, akademi sistemine dayalı örgütlenme, bilim kurulları oluşturularak toplumsal bilgide derinleşmeyi, devrim ve kadın özgürlük bilincine, kültürüne katmayı esas alan önemli tartışmalar yapılarak, perspektif belirlendi. Jineoloji'yi tanımlama düzeyine derinlik kazandırdı, bilimsel çabaların nasıl toplumsallaşabileceğinin, elit bilgi ve bilimlerden kurtarılabilceğinin pratikleşme zemini oldu. Hakikatin toplumda ve kadında -tahrip edilmiş olsa da saklı olduğunun derin bilgisine inancını tarihsel, toplumsal, bilimsel verileriyle ortaya koydu, yeniden tazeledi. Jineoloji'ye Giriş kitabı bu tartışmalar ve konferans yoğunlaşmalarının sonucu tamamlandı. Geline aşamada, Jineoloji'nin önemli oranda bir tanıma, çerçeveye kavuştuğu, ulaşılan düzeyin toplumsallaşmasının önemi görüldü. Bilgiyi üretme değil, toplumsal hafızada taşınan kadın ve yaşam bilgisinin canlandırılması, yeniden özgür yaşamı kurmanın temeline dönüştürülmesi gerçeğini bir kez daha keşfetti.

Bu süreçten sonra yürüyen çalışmalar, Kürdistan'ın dört bir yanından Ortadoğu'ya, Latin Amerika'ya, Avrupa'ya değişik biçimlerde birbirini tamamlayan boyutlar kazandı. Jineoloji yoğunlaşmalarının derinleştiği dergi, kitap, yaygın, tercüme, site çalışmaları, toplumsal yaşam alanlarında yaygın eğitim ve tanıtım çalışmaları, atölyeler, seminerler, kürsü tartışmaları, paneller, araştırma merkezine dayalı akademi

önemli ve heyecanı dorukta yaşatan çalışmalarıdır. Deneye, kanıta, olguya, determinizme dayanan, kaba, düz, ruhsuz, paramparça edilmiş laboratuvar bilgisi yerine; toplumun, kadının, toprağın bağrında saklı, doğal, sezgileri, duygu yüklü, tamlik duygusu ve düşüncesinin kapisını aralayan bilginin farkını görmek önemli bir sonuçtu.

Toplum mühendisliğinin, reel sosyalizmin, kaba materyalizmin duygu ve düşüncelerimize ket vuran modernite hastalıkları olarak bizi ne kadar bizden, toplumsallığımızdan, kadınlığımızdan uzaklaştırdığının derin bilgisine yeniden ulaştık. Kapsamlı sosyolojik, bilimsel çözümlenmeler için, daha çok bilmek, öğrenmek, sadeleşerek toplumsallaşmak, kapitalist modernite bilimi ve bilgisinden uzaklaşmak gerektiğini öğrendik. "Toplum için ve toplum adına" yola çıkmanın, özünde toplumu küçümseyen devletçi ve iktidarcı bakış açısına tekabül ettiği, "Toplumsal gen ve hafıza" denilen gerçeğin özünü yeterince keşfedemeyen, toplumdan, kadından öğrenmenin nice devrimsel dönüşümleri gerektirdiğini görerek, reel sosyalizm adına yola çıkış biçiminin

estetik değerlerle halklar devrimi ve yaşamına öz ve biçim kazandırmasından uzak olamayacağını, bu toplumsallıkla buluşma, bu toplumsal çaba içinde yoğunlaşma ile şekilleneceğini gösteriyor.

Tarih canlı ve 'şimdi' dir

Bu yüzden de Jineoloji çalışmalarının derinlik kazandığı, yaygın eğitimlerle devrimin zihniyet ve kültürünü oluşturmaya hizmet ettiği alan Rojava ve Kuzey Suriye oldu. Bilinen doğrular, teorik bilgiler, kadın ve toplum bilgisine yeniden öğrülde, gerçeklik kazandı, esneklik kazandı. Kuru, yazılan sayfalarla sınırlı bilgi olmanın ötesine geçti. "Tarihin canlı ve şimdi olduğu" gerçeği, devrimde kanıtlandığı kadar, Jineolojik araştırma, çalışma ve toplumla, kadınla buluşma zeminlerinde yaşam buldu, kanıtlandı. Her bir karışı, her bir tepesi, köyü, şehri tarih, toplum ve kadın gerçeğinin izini taşıyan bu toprakların, bu kadar saldırıya maruz kalması anlaşılırdı. En çok korkulan, erkek iktidarı ve egemenliğinin üzerine basarak, çiğneyerek, ezerek yükseldiği neolitik değerlerin izlerinin silinememesi, yeniden toplum

yaşamın, duygu ve düşüncenin, düşünce ve eylemin buluşma çalışmaları olarak şekilleniyor. Kendini tanıma, bilme mekanları akademilerin tarihten günümüze özüne en uygun oluşum süreci gelişiyor. Tarihte gerçekleşenler, gerçeğin hep bir yanını hem de özünü oluşturan kadın yanını inkar ve ihmal üzerine gelişti. Jineoloji akademileşmeleri, Kürdistan'da ve dünyanın değişik yerlerinde, "Hakikat bütündür" tanımlamasına uygun yoğunlaşmalar, çalışmaları geliştirmenin merkezleri olarak, kadın ve toplum bilgisinin sıcak, duygulu, sevgili ve yaşam dolu mekanları olarak şekillenecek. Akademileşmenin somut çalışmaları, Kuzey Suriye deneyiminde somutlaştı. Kadın devrim ve kültürünün kapitalist modernite kültürü, bilimi ve yaşamına alternatif yaşam, düşünce ve bilim yerleri olarak pratikleşiyor. Yaşanan yerde, toplumun, kadının kendi çalışmasında, örgütlenmesinde, özgür eş yaşam mücadelesinde güncellediği ve yeniden ürettiği bilginin bilimsel değerinin görünür kılınması, paylaşılması, yorumlanması için esas çalışmalar, yaşanan yere dayanıyor. Yerel birimler, çalışma grupları ihtiyaç duyulan konu

Jineoloji çalışmaları, kadın mücadelesine ilgili tüm kesimler için çekim merkezi. Rojava'da yürütülen en önemli çalışmalardan biri de kadın devriminden, Kobanê Direnişi'nden etkilenecek gelen ve gelmeye devam eden enternasyonallere dönük çalışmalar. Jineoloji eğitim ve tartışmaları, Jineoloji eksenli düşünsel, bilimsel paylaşım ve bağların kurulmasına dönük enternasyonal çalışmaları giderek daha fazla önem kazanıyor.

de özünde toplum mühendisliği olduğu gerçeğiyle yeniden yeniden karşılaştık. Bu yönüyle devletçi sistem ve uygarlığın, hala tortu biçiminde bile kalsa, demokratik uygarlık değerlerine, kadın özgürlük değerlerine ne büyük kin beslediğini, yok etmek için her türlü vahşet,

ve kadın devrimine beşiklik etmesi, en büyük cezalandırmayı gerektiriyordu! Bu devrimin dalga dalga tüm kadınlara ve insanlığa yayılacağından duyulan korkuyu, devlet ve iktidar genlerini çözümlenmek kadar, her fırsat bulduğunda bu iktidarı tanımayan, anlamsızlaştıran,

ve alanlara göre, Jineoloji Araştırma Merkezleri'ne bağlı çalışmaları üstleniyor. Bu alanlar Jineoloji'nin temel alanları veya Demokratik Ulus'un boyutlarına dayanan örgütlenme alanları olarak, kadını ve toplumu ilgilendiren yaşam alanlarını içeriyor.

Jineoloji çalışmaları, pratikte yol ve yöntem bulmaya çalışıyor. Kapsamlı bir tarih ve toplum çözümlenmesine sahip bir Önderlik ve Özgürlük Hareketi'nden besleniyor olmak, en büyük avantajını oluşturuyor. Bu anlamda konferans; as-

Jineoloji Akademisi'nin, kadının direniş geleneğinin erkek egemen sisteme karşı canlandığı, yeniden yaşam bulduğu bu coğrafyada yer almasının ayrı bir anlamı var. Arîn Mîrkan'da somutlaşan fedailiğin, varlığını ve özgürlüğünü koruma refleksi ve iradesinin, özgür kadın ve toplumsallığının yaşamsal, zihinsel düzeyde gerçekleşme ihtiyacına dayanıyor. Rojava ve ikinci kadın devriminin Ortadoğu'ya açılan kapısı, ulaşan bilgisi, bilinci ve devrim ihtiyacının mekanı olma iddiasını taşıyor.

keri akademiler başta olmak üzere, Demokratik Ulus'un boyutlarına dönük oluşturulan temel akademilerde yoğun Jineoloji eğitimleriyle genel bir bilinç, Jineolojik bakış ve bilme tarzını kazanmada ulaşılan sonuçların önemini değerlendirdi. Genel bir tanıma ve anlama düzeyine ulaşan bu eğitimlerin daha sistemli kılınması, yoğunlaşan akademi sisteminden beslenmesi ve özgürlük sosyolojisinin inşasında, devrim kültürünün yaşamsallaşmasında daha etkili kılınmasının yollarına yoğunlaştı.

Özel mülkiyetçi zihniyete karşı Jinwar kadın köyü

Jineoloji'nin örgütlenmesinde ilklerin yaşandığı Rojava ve Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nda önemli bir deneyim de ilk kez açılan Rojava Üniversitesi'ne bağlı Jineoloji Fakültesi oldu. Modernitenin bilim merkezi üniversitelere alternatif olarak oluşturulan üniversite bünyesinde, kadın bilimiyle ilgili bir fakültenin oluşturulması, erkek egemen sistemin mabedlerini yerle bir edecek bir anlama sahip. Erkek egemen ideolojilerin, iktidar biliminin üretim merkezi üniversitelerin, kadın bilimiyle aydınlatılması, kadın ideoloji ve bilimine hizmet eden bir içeriğe kavuşması, önemli etkileri olacak bir başlangıcı içeriyor. Hakikatin sapırıldığı mekanlar, hakikatine ulaşma; yabancılaşma, bireyciliğin değil, kendini bilme-bulma ve toplumsallaşmanın mekanlarına dönüşüyor. Çalınan bilginin, bilimin sahibine teslim edildiği tartışmalar, yoğunlaşmalar yapıldığı, tezlerin hazırlandığı toplumsal üretim alanlarını oluşturuyor.

Yine Jinwar kadın köyü, Jineoloji'nin de içinde yer aldığı Kadın Hareketi Kongra Star'ın bir çalışması olarak, erkek egemen zihniyet, politika ve cinsiyetçi toplum dayatmalarının dışında, kadınlara ait özgür bir yaşam alanı olarak inşa ediliyor. Toplumu kötülüklerden koruyan, binlerce yıl geçmesine rağmen hala kadın izlerini taşıyan tarihi neolitik tepelerin doruklarında yerşermeye devam eden xerminin tohumlarından yapılan üzerliği, sembol seçerek tarihsel bağını tazelemiş durumda. Kerpiçten yapılan evler, tarım, bahçecilik, fırın, dikim ve hayvancılıkla doğal toplumu ve komünal ekonomisi etrafında demokratik, paylaşımcı yaşamını örgütleyecek. Kadını doğal sağlık bilgisi, şifacılıkla yeniden buluşturmayı amaçlayan Jinwar'da doğal tıp çalışmaları yürütülecek. Kadın bilgisi, bilincini geliştirmeye, tarihsel toplum kökleriyle bağını kurmaya, özgür toplumsallığını örgütlemeye, sürdürmeye dönük eğitim çalışmalarının sürdürüldüğü kadın akademisi, çocukların özgür gelişim mekanı olarak, çocuk evi, bahçesi, köyün yeşile doyan, ortak üretim tükettiği ekolojik bir yaşamı olacak. Erkek egemen zihniyetin en yoğunlaşmış biçimi olan süren savaşta eşini, yakınını kaybeden ka-

dınlar; böyle bir özgürlük mekanında kendini geliştirmek isteyen kadınlar, aynı zihniyetin ürettiği ailecilik ideolojisinin yönelimlerinden, etkilerinden kurtulmanın yeri olarak köyünü inşa edecek, çiçeklendirecek, yeşillendirecek, üretecek ve paylaşacak. Özel mülkiyetin olmayacağı bu yaşam yerinde, mülkiyetçilikten kaynağını alan duygu, düşünce ve yaşam alışkanlıklarıyla mücadele, kadın sevgisi ve toplumsallığını geliştirme önemli bir demokrasi konusu olacak.

Jineoloji çalışmaları, kadın mücadelesine ilgili tüm kesimler için çekim merkezi. Rojava'da yürütülen en önemli çalışmalardan biri de kadın devriminden, Kobanê Direnişi'nden etkilenerek gelen ve gelmeye devam eden enternasyonalere dönük çalışmalar. Jineoloji eğitim ve tartışmaları, Jineoloji eksenli düşünsel, bilimsel paylaşım ve bağların kurulmasına dönük enternasyonal çalışmalarını giderek daha fazla önem kazanıyor. Feminizmin geldiği aşama, çözüm üretmediği noktalarda yeni arayışlar, sorular ve cevaplara ilişkin, yönün Jineoloji'ye dönük olması anlaşılır bir durum. Bu ilgiyi doğru yöne çekmek,

Jineoloji tüm kadınlar tarafından büyük bir ilgiyle izleniyor

Jineoloji Konferansı, bu anlam dermasının coşkun olduğu bir tabloyu ortaya koydu. Demokratik Ulus zenginliğini yansıtan Arap, Kürt, Türkmen, Asuri-Süryani, Ermeni kadınlarının ilgisi ve katılımı kadar, Alman, İngiliz, İtalyan, Fransız kökenli enternasyonalist ruh ve duygunun bulunduğu kadın hakikatini özetleyen bir buluşma oldu. Devletçi sistemin milliyetçilik, dincilik gibi suni ilişkileri ve sınırlarıyla uzaklaştırdığı, düşman kılmak istediği Hıristiyan, Müslüman, Êzidi farklı inanç ve halklardan kadınlar, bu sınırları anlamsızlaştırdı. Ortak bir geçmişe, bugüne ve geleceğe sahip olduklarını dillerinde, şarkılarında, katılımlarında ve yaşam projelerinde ortaya koydular.

Rojava kadar, dünyanın farklı yerlerinde, devlet ve iktidarı reddeden sistem karşıtı hareketlerin, bireylerin, toplumsal mücadele örgütlenmelerinin

Erkek zihniyet dünyasının oluşturduğu kavram ve kuramları sorgulama, kadın mücadele değerlerini anlamlandırma, yeni kavram ve kuramlara ulaşma, kadın özgürlük dünyası ve özgür eş yaşam alanını anlamlandıracak tarihsel, toplumsal çözümler yapma önem kazanıyor. Kadın özgürlük dünyası kadar, erkek dünyasını da egemenlik tuzaklarından kurtarma ve demokratik özgürlükçü dönüşümüne öncülük yapma ihtiyacı öne çıkıyor.

kadın mücadelesinin, feminizmin kazanımlarını sahiplenmek, kaba, retçi yaklaşımları aşarak, ortak paydalarda buluşan düşünsel, yaşamsal mücadele ağları, alanları yaratmak önemli. Bu köprüyü kurmada Jineoloji önemli bir misyona sahip. Toplumsal ve düşüncel çalışmalarda kadının kendini gerçekleştirme düzeyi, toplumsallaşan gücünü nasıl bir düşünsel, bilimsel, toplumsal üretimden, mücadeleden aldığı, önemli bir merak konusu. Bireyciliğin sınırsız saldırganlığı, tüketiciliği altında, tortu biçiminde de kalsa, devrim mekanı ve kadın devrimine taşıyan, ulaştırıcı öz çok önemli. Bu yabancılaşma düzeyini, kadın sevgisini, emeğini, yaşama ve özgürlük değerlerine bağlılığını gördükçe, toplumsallığa koşan, merakla, mütevazı bir öğrenme duygusuyla yeni bir kişiliğe doğru yol almanın ilginç ve anlamlı hikayeleriyle örülü devrim ortamı. Bu anlamı yorumlama, derinleştirme ve yaşamı zenginleştirme, mücadele alanlarına dönüştürmenin bilme ve bilinç çabalarıyla Jineolojik buluşmalar yaşanıyor.

Jineoloji'ye ilgi duyması doğal bir sonuçtur. Birey ve toplumsal değerler adına tüketiciliğin son sınırında seyreden kadın ve toplum, kendi gerçeğine dönme ihtiyacı duymaktadır. Düşünce dünyalarında yeni ufuklar arayan, modernitenin kirlettiği bilgi ve bilme biçimlerini aşmak, kendine özgür düşünce ve yaşam alanları oluşturmak isteyen herkesin, her topluluğun, toplumun ve kadının yaşam bulduğu ve güç verdiği bir bilim Jineoloji.

Özgürlük mekanları dağ başları, vadi boyları, su kenarlarında gerçekleşen Jineoloji yoğunlaşmaları, başta devrimci mücadele içinde kendini yaratma peşinde olan kadınlar olmak üzere, feministler, demokratik, sol, sosyalist, anarşist, ekolojist, kültürel mücadele içindeki tüm kadınlar tarafından büyük bir ilgiyle izleniyor. Emekleme ve kendini oluşturma aşamasında olmasına rağmen; moral ve düşünce kaynağına, suni sınırları aşarak zengin buluşmalara, bu buluşmalardan yeni sentezlere ulaşma yollarını açıyor.

Kadın ve erkeği kapsayan özgürlük sosyolojisinin temellerini daha ciddi araştırma ihtiyacı var

Başta Kürdistan ve Ortadoğu olmak üzere, dünyanın değişik coğrafyalarından kadınların, kendini tanıma, bilme, tarihsel ve toplumsal gerçeğine ilgi duyma arayışı, Jineoloji'nin yoğunlaşma alanlarını genişletiyor. Erkek zihniyet dünyasının oluşturduğu kavram ve kuramları sorgulama, kadın mücadele değerlerini anlamlandırma, yeni kavram ve kuramlara ulaşma, kadın özgürlük dünyası ve özgür eş yaşam alanını anlamlandıracak tarihsel, toplumsal çözümler yapma önem kazanıyor. Kadın özgürlük dünyası kadar, erkek dünyasını da egemenlik tuzaklarından kurtarma ve demokratik özgürlükçü dönüşümüne öncülük yapma ihtiyacı öne çıkıyor. Kadın kadar erkeğin de belki daha da fazla özgürleşme sorununu yaşadığı ve bu sorunun yeterince farkında olmamanın yarattığı tahribat-

lara dikkat çekme ve çözümlenme önem taşıyor. Yürütülen Jineoloji eğitimleri ve tartışmaları içinde, erkeğin zılam-zalim-zulümle özdeş ele alınmasından, bu gerçeğe karşı devrimci başkaldırı içinde olan erkeğin yiğitlik ve toplumsallık ölçülerinin aydınlatılmasına geçilmesi gerektiği yaygınca dile getiriliyor. Bu anlamda, kadın ve erkeği kapsayan özgürlük sosyolojisinin temellerini daha ciddi araştırma, çalışmalarla güçlendirme ihtiyacı var. Mitoloji, din, felsefe ve bilim kadın bakışı açısı ile yeniden yeniden irdelenmesi, buralarda formüle edilen egemenlik-kölelik ilişkilerinin, özne-nesne dünyasının çözümlenmesi ve aşılmasına dönük yol ve yöntemleri zenginleştirmeye katkı sunma amacı var. Bu boyutuyla toplum ve kadın bilgisini işleyen, görünür kılan çalışmaların yönünü doğru belirleme, öncelikleri tespit etme yoğunlaşmalarıyla iç içe düşünsel ve örgütsel çalışmalar birlikte yürütülüyor.

Bunun için farkındalık yaratma, yaygın bilinçlendirme çalışmaları yürütme, kadın ve toplumsal aydınlanmaya hizmet edecek düşünsel üretimde bulunma ve paylaşma adımları atılmış durumda. Toplumda ve kadında saklı gerçeğin büyüleyici bilgisine ulaşma, bu bilgiyi yaşam kaynağına dönüştürme, zihniyet dünyalarının özgürlüğe dayalı inşasında anlamlandırma, en kutsal çalışmalar anlamına geliyor. Bu çalışmaların yürütülmesi kapsamlı bir akademik örgütlenmeden, disiplinli çalışmadan ve düşünsel üretimden geçiyor. Jineoloji akademilerini yaygın örgütlemek, bu akademilerin araştırma merkezleri temelli örgütlenmelerini yaygınlaştırmak, çalışma gruplarıyla yaygın inceleme, araştırma çalışmaları yapmak önem taşıyor. Bu anlamda akademi sistemiyle Jineoloji'nin temellerini sağlam atma, kısa, orta ve uzun vadeli stratejik planlamalara giderek sistemini, örgütlenmesini tamamlamayı hedefleyen bir

Devrimci militan eğitimi

Önderlik ve Parti doğrularını öğrenmeyi ifade ediyor

Duran Kalkan

Eğitimi sadece bilgi edinme olarak tanımlamıyoruz. Eğitim tanımımız onunla sınırlı değildir. Bilgi edinme bir bölümdür. Genelde eğitim iki bölüm halinde değerlendiriliyor. Bir; öğrenim bölümüdür. İki; terbiye olarak tanımlanıyor. Bilebildiğimiz kadarıyla 'öğrenim' eğitimden sayılıyor. Bazen 'eğitim ve öğrenim' de deniliyor. Tam özdeş değildir. 'Öğrenim' bir bölümü olabilir. Bilgi edinmedir. Yaşama ve programlanan hususlara dair bilgi biriktirmek, bilgi edinmektir. Öğrenimden kasıt budur.

Birçok alanda eğitimi daha fazla 'terbiye' ile özdeşleştirerek tanımlayanlar da var. Terbiye, davranış kazanmaktır. Ahlak ve kültürle, ideolojik ilke ve ölçülerle bağlantılıdır. Nasıl hareket edilip edilmeyeceği, nasıl yaşanıp yaşanmayacağı konusunda davranış ve ölçü kazanmaktır. Terbiye eden gücün, kurumun davranış ilkelere, ölçülerini edinmektir. Onun dışındaki davranış ölçülerinden uzaklaşmak, onlara bir sınır koymaktır. 'Terbiye' derken kast edilen budur.

Bizim eğitimlerimizin de bunlarla ifade edilebilecek yanları var. Parti'nin bilgi birikimi, zihniyeti nasıl oluyor? Esas olarak Önderlik çalışmalarını, çabasıyla oluyor. Hareketin beyin ve zihniyet gücü oluyor.

Peki zihniyet nasıl oluyor? Kuşkusuz doğuştan gelmiyor. Doğuştan potansiyel olarak genlerde işletilmeye hazır veriler olarak geliyor. Onların işlevsellik kazanması, yaşam içerisinde gerçekleşiyor. Organizma büyüdükçe, büyüdüğü ortamın özelliklerine göre zihniyet düzeyi oluyor. Yaşamı öğrenme, anlama, bilme durumu gelişiyor. İçinde bulunduğu yaşam ortamının gereklerine göre oluyor. Hangi ortamdaysa, o ortam ne tür yaşam özelliklerinin gelişmesini gerekli kılıyorsa ona göre bir zihniyet ve bilgi oluşumu gelişiyor.

Önder Apo, "Toplumsal gerçeklikler, inşa edilmiş gerçekliklerdir" dedi. Toplumsal gerçeklikler içerisinde en önde inşa edilmiş gerçeklik, zihniyet gerçekliğidir. Böylece bir zihniyet oluşumu gerçekleşiyor. Düşünce gücümüz, bilgi birikimimiz oluyor. Doğru-yanlış, çirkin-güzel ayrımı yapıyoruz ve ret-kabul ölçülerimiz oluyor. Böylelikle bir ideolojik boyut kazanıyoruz. Yaşama doğru-yanlış biçiminde bakan, yaşamda ayırım yapan bir bilinç düzeyi ediniyoruz. Anlama düzeyimiz, zekamızın işlerliği, bilinç edinmemiz sonucunda zihniyet dünyamız gelişiyor. Neredeysek, nasıl bir ortamdaysak, bulunduğumuz ortam bizden neler istiyorsa, kuşkusuz onlar gelişiyor.

Bu anlamda bireyin zihniyet oluşumunda içinde büyüdüğü ortamın belirleyici etkisi var. Aile ortamında büyüyorsa aile ortamının etkisi var. Kreşte, yuvada büyüyorsa o ortamın etkisi var. Sokağın etkisi var. İçinde hareket ettiği ortamın, okulların etkisi var. Zaten küçük yaşta eğitime, okullara alınma, daha küçük yaşta çocukları okullarda toplamanın amacı zihniyet oluşturmaktır. Okulları kuranlar, kendi istedikleri gibi bir zihniyet oluşsun, kendi doğrularını esas alan zihniyetli insanlar ortaya çıksın diye, okul-

- Devrimci militan eğitiminde neleri öngörüyoruz? Öğrenim bölümü var. Birincisi; Önderlik ve Parti doğrularını okuyup incelemeyi, öğrenmeyi ifade ediyor. İkincisi; bu zamana kadar öğrendiklerimizin Parti ve Önderlik gerçekleriyle uyumlayan, onlarla örtüşmeyen yanlarını atmamızı, onları yok etmemizi içeriyor. Öğrenme; bir bilgi edinme boyutludur, bir de mücadele boyutludur. Parti ve Önderlik doğrularıyla çelişen, onlara göre yanlış olan bilgileri atmayla ilgilidir. Bu da bir mücadele işidir. ●

lar kurarak eğitim yapıyorlar. Sokak o düzeyde etkiliyor. Ailenin temel amacı; çocuğun hayırlı bir çocuk olması, ailenin ilke ve ölçülerine geleneklerine göre yaşayan bir zihniyet kazanması için çaba harcıyarak eğitmek oluyor.

Demek ki, zihniyet oluşumu sürekli. Fakat, çocukluk ve gençlik çağları bu konuda çok daha yoğun olan dönemlerdir. "Yedisinde neyse yetmişinde de odur" denir. Belki tam olarak öyle değil, değişim var fakat yedi yaşındaki zihniyet oluşum hızı ve yoğunluğuyla, yetmişindeki aynı değildir. Yedi yaşında, gençlik yaşında öğrenme düzeyi, bilgi edinme, zihniyet oluşturma düzeyi çok daha yoğun ve güçlüdür. Yaşama açılıyor, bilinç bunun için açıktır. Algılama, anlama, öğrenme gücü bu süreçlerde daha yoğun ve daha hızlı oluyor. Sonraki yaşlarda zayıflıyor. Olmuyor değil, ama aynı hızda değildir, zayıflıyor.

Devrimci militan eğitiminde neleri öngörüyoruz?

Zihin küçük yaşta taze ve açıktır. Verilen bilincin edinilmesinde beyinde bir sorun yoktur. Ama ileriki yaşlarda edinilmiş bilinçler, oluşmuş zihniyet kalıpları var. Onların yerine yenilerini koyabilmek için yer açmak lazım. Yer açmak, yoğunluktan dolayı zor oluyor. Var olanları değiştirmeyi gerektiriyor. Çünkü, birisini değiştirip yenisini edi-

neceksin, bu zordur, hızı azdır. Ama ham bir beyinde zihniyet oluşturmak çok daha kolay hızlı ve yoğun oluyor.

Terbiye edinme de benzerdir. Terbiyeyi zihniyet oluşumundan kopuk ele almamak gerekiyor. Davranışlar, nihayetinde anlayışlarla bağlantılıdır. Bir kişi neyi doğru görür anlırsa, ona göre davranır. Yapılması gerekenleri, yapılması gerekenleri ona göre ayırır. Dolayısıyla bunlar birbirleriyle bağlantılıdır.

Devrimci militan eğitiminde neleri öngörüyoruz? Öğrenim bölümü var. Birincisi; Önderlik ve Parti doğrularını okuyup incelemeyi, tartışmayı, öğrenmeyi ifade ediyor. İkincisi; bu zamana kadar öğrendiklerimizin Parti ve Önderlik gerçekleriyle uyumlayan, onlarla örtüşmeyen yanlarını atmamızı, onları yok etmemizi içeriyor. Öğrenme; bir bilgi edinme boyutludur, bir de mücadele boyutludur. Parti ve Önderlik doğrularıyla çelişen, onlara göre yanlış olan bilgileri atmayla ilgilidir. Bu da bir mücadele işidir. Bir yandan bilgi edinmek için çalışmak, diğer yandan Parti ve Önderlik doğrularıyla çelişen beynimizdeki bilgileri zihniyet kalıplarını yıkmak ve atmak için de mücadele etmek gibi bir durumu ifade ediyor.

Esas olarak eğitimlerimizin önemli bir boyutu budur. Diğer yandan sadece bununla sınırlı değildir. Terbiye edinme bölümünün de kapsıyor. Bizde davranış kazanma, tarz, üslup, tempo kazanma olarak ortaya çıkıyor. Eğitimlerimizin önemli bir yanı Önderlik tarzı, üslubu

oluyor. Temposunu öğrenme, edinme ona göre bir davranış kazanma, kişilik oluşturmaya ifade ediyor.

Diğer yandan istek uyandırmayı, coşku, moral, heyecan kazanmayı, devrimci görev ve sorumluluklara bir zorakilik değil de istekle, moralle, coşkuyla yürümeyi, yönelmeyi, onları gerçekleştirmeyi, bu temelde ele almayı ifade ediyor. Bu da amacı, hedefi anlamak ve öğrenmek kadar; amacın doğruluğuna, iyiliğine, güzelliğine, onuz olunamayacağına derinden inanmayla da bağlantılı bir durumdur. İnanç oluşturma, kendini amaca kilitlemiş hale getirmeye bağlantılı bir durumdur. Moral, coşku, istek oluşturmak buradan oluyor. Sadece amacı bilmek yetmiyor, amacı tek yaşam gerekçesi yapabilmekle de bağlantılı bir durumdur. Öyle olmazsa memurvari zoraki iş yapan yaklaşımlar, tutumlar, tavırlar, duruşlar ortaya çıkabiliyor. Bir kişi amacı tek yaşam gerekçesi yaparsa, onun dışında bir yaşam görmezse, sistemin kendisinde inşa ettiği alışkanlıkları ve yaşamı reddederse o zaman istek, coşku, moral düzeyi ortaya çıkıyor. Bir angarya, bir başkasına iş yapma değil, doğru gördüğü yaşamı yaşanabilir gördüğünü gerçekleştirme tutumu, duruşu, çabası ortaya çıkıyor. O da kişinin görev ve sorumluluklarına yaklaşımını, onları gerçekleştirmeye üzere yönelimini, tarzını, üslubunu, temposunu şekillendiriyor ve etkiliyor.

Eğitimlerimizin temel amacı kişilik devrimini gerçekleştirmektir

Kişi amaçla bağlı hale gelemezse, angarya bir iş gibi, memur gibi 'söylensin yapalım, söyleneni yaparım' yaklaşımı ortaya çıkıyor. Amaç bağlılığı güçlü olursa, orada artık emir-talimat aslında ne-zedinin kendisi oluyor. Ne yapacağını, nerede nasıl yapacağını kişi kendisi belirliyor. Sorumluluk duyuyor, dolayısıyla bir anda bir yerde ne yapmak, nasıl yapmak gerektiğini, devrim için ne tür imkan ve fırsatların var olduğunu, onları nasıl bir planlama ve örgütlülükle hayata geçirebileceğini artık kişi kendisi tespit edebiliyor. İstekle, çaba harcıyarak yapıyor, işin içinde ve somut ortamda olduğu için daha doğru, daha erken ve hızlı yapıyor. O durumda devrimci görevler yerinde zamanında başarılı hale geliyor. Diğerleri memur tarzıdır. Talimat ve emirlerle yürüme tarzı ise, dar, erteleme, zoraki iş yapma tarzını ortaya çıkartıyor. Bir yerde aslında yapıyor görünmek oluyor. Başarıya olmazsa olmaz düzeyinde kenetlenmek değil de, 'başarı olursa da olur, olmazsa da olur' onun için önemli olan iş yapıyor olmak, devrimci görev ve sorumlulukların içinde olmak, yaparı olmak oluyor.

Demek ki, eğitimden kastımız, görev ve sorumlulukları bilen, başarıya inanan, coşkuyla, moralle, istekle onları yerine getirmeye hazır olan insan yetiştir-

mehtir. Bunun bilincini, zihniyetini ve tarzını, üslubunu, davranışını oluşturmak. Böylece kişilik gelişimi, kişilik oluşumunu sağlatmaktadır. Zihniyetteki oluşmalara, bilgi birikimi ya da değişimine, üslup değişikliklerine, davranışları şekillendirmeye, anlayış ve davranışta kişilikte değişiklik-yenilik yaratmaya "Kişilik devrimi" diyoruz. Eğitimlerimizin temel amacı kişilik devrimini gerçekleştirmektir. Dar ve yüzeysel değildir, kapsamlı ve derinlidir. Kişilik devrimi düzeyinde eğitimi ele alma durumunu ifade ediyor.

"Önderlik gerçeği pratiğe dönüştüğünde tarz, üslup tempo olur"

"Önderlik gerçeği pratiğe dönüştüğünde tarz, üslup, tempo olur." Önderlik gerçeği, zihniyet ve kişilik devriminin esası, belirleyici ve öncelikli yanındır. Bir de tarz, üslup, davranış devrimidir. Değişim yapmak, tutum ve davranışlarda değişiklikler ortaya çıkartmakta bunun önemli bir yanı oluyor. Önder Apo buna, "Tarz, üslup ve tempo kazanmak" dedi. Zihniyetin ölçüldüğü yer, tarz üslup ve tempodur. Zihniyetin ne olduğunu, nasıl oluştuğunu, insanların beynini inceleyerek bilemiyoruz. Konuşmalarıyla ya da yazdıklarıyla da ölçemiyoruz. Çünkü, söylenenler ve yazılanlar uygulamaya dönüşmezse kişinin gerçeğini ifade etmiyor. Bilgi olarak biliyor ama ona inanıp inanmadığını ifade etmiyor.

O halde zihniyetin ve bilincin ölçüldüğü yer pratiktir, uygulama alanıdır. Başka bir yerde görülmemelidir. Pratiğe dönüşen neyse, inandığımız doğrular ret-kabul ölçülerimiz, bilincimiz, zihniyet durumumuz da odur. "Zihniyetim farklı, davranışlarım ve pratiğim farklı oluyor" denilemez. Bu yanlış bir görüştür. Öyle bir gerçeklik yoktur. Demek ki, esas olan pratiktir, ne kadar ve nasıl pratikleşiyorsa, bilinç ve zihniyet düzeyimiz de odur. Söylenen ve yazılanlar değildir, uygulamaya konanlardır. Onun için zihniyet durumumuzun ne olduğunu ortaya koyan tek ölçü uygulama alanı yani pratik alanıdır. O da tarz, üslup ve tempo olarak ortaya çıkıyor. Zihniyet pratiğe dönüştüğünde tarz, üslup, tempo oluyor. Önder Apo, "Önderlik gerçeği pratiğe dönüştüğünde tarz, üslup, tempo olur" dedi. Dolayısıyla uygulama alanları bunlardır. Yaşamda, çalışmadaki tarzımız, üslubumuz, tempomuz nasılsa, bunların sonuç alıcılığı ne düzeyde ortaya çıkıyorsa aslında zihniyet gerçeğimiz bundan oluşuyor.

Ölçü pratiktir, dolayısıyla bilginin pratikten çıkma ve pratiğe dönüşme yanı da önemlidir. Zihniyet oluşturmak için, bilgi edinmeyi, öğrenmeyi neyin üzerinden kurmalıyız? Nasıl bilgiler edinmeliyiz? Bu da bizim acımızdan önemli bir husustur. Bütün devrimlerin sorunu oluyor. Yaşamı en çok savaşla geçen Mao, bir devrim pratiği olarak "Doğru bilgi nereden gelir?" diye soruyor. Bilginin, zihniyetinin ne olduğunun ölçüldüğü yer pratik olduğu gibi, doğru bilgi edinmede de pratiğin analizi, derslerinin çıkartılması temel bir bilgi kaynağı olarak ortaya çıkıyor.

Pratik tek bilgi kaynağı mıdır? Değildir. Önceki zamanların pratiğinin bilgiye dönüştürülmüş hali de bizim için bilgidir, buna "Kitabi bilgi" deniliyor. Kitaplardan yaşanmış pratik deneyimlerin anlatımlarından öğrenme, bilgi edinme de var. Bir bilgi kaynağı orasıdır. Onun da özünde aslında daha önceki süreçlerde başkaları tarafından yaşanmış pratiklerin bilgiye dönüştür-

rülmesi vardır. Yine pratik var ama başkalarının, başka zamanların pratiği var. O bir hazır bilgi haline getirilmiş oluyor. Kitaplardan okunup incelenerek öğreniliyor. Dahası esas bilgi pratikten geliyor. Pratiğin analizi, derslerinin çıkartılması, insanın bilgi edinmesinin en temel hazinesi oluyor.

Kendimizi nasıl eğitmeliyiz?

"Kendimizi nasıl eğitmeliyiz?" sorusunu cevap aramak gerekiyor. Bu temelde eğitim yöntemleri üzerinde durabiliriz. Eğitimi bir ihtiyaç olarak görmek, kendini eğitmek için bir istek ve başlangıç oluşturmayı getirir ama doğru yol ve yöntem bulunamazsa, insan 'kendimi eğitecem' diye çaba harcarsa da fazla sonuç alamayabilir. O nedenle eğitimi ihtiyaç olarak görmek, kendimizi eğitmemiz gerektiğine inanmak lazım. Bu şarttır, bunsuz olmaz.

Yaşama ve mücadeleye karşı hazırlıklı olabilmemiz, yaşamda ve mücadelede başarılı olabilmemiz için, kendimizi eğitmemiz şarttır. Kendimizi eğitebilmemiz için de eğitim ihtiyacımızın olduğunu kabul etmemiz kesinlikle gereklidir. Fakat böyle bir şart yalnız başına bir sonuç değil, bir başlangıçtır. Bir istek ve ihtiyaç belirtisidir. Ama pratikte nasıl gerçekleşecek, bir sonuç haline nasıl gelecek, dolayısıyla kendimizi nasıl eğitmeliyiz? Bu da fazlasıyla ihtiyaç duyduğumuz bir durumdur. Hiç kimse, "Böyle bir sorun yok, bu bizim için bir sorun olmaktan çıkmıştır" diyemez.

Eğitime hep dıştan bekleme yaklaşımı var. Oysa kişi kendisini eğitebilir. Fakat öyle değil de, "Parti bizi eğitsin, yönetim bizi eğitsin, yoldaşlar bizi eğitsin" biçiminde hep dıştan bekleme var. Kendi eğitiminden kendini sorumlu görmeme var. Kendini, kendisi eğitecekmiş yaklaşımı içinde olmama var. Bu iktidarcı-devletçi zihniyetten kaynaklanıyor. İktidarcı-devletçi sistemlere göre durum böyledir. Sistemlerin sahibi vardır, doğruları belirleyenler ve temsil edenler vardır. Dolayısıyla öğretmenleri vardır. Doğruları bilenler, temsil edenler var, onlar öğretirler, eğitirler! Onun dışındakiler, verilenleri anlamak, almak ve ona göre davranmak zorundadırlar. Bu iktidarcı-devletçi sistemin eğitim mantığıdır. O, anlaşılır bir durumdur.

Aynı şey bizim safarımızda da yaşanıyor. Bizde de çok fazla ortaya çıkıyor. Kendi eğitimini yürütmeme, kendini eğitiminden sorumlu görmeme, kendini eğitime katmama, eğitimde çaba harcamama yaklaşımları fazlasıyla görülmüyor. Bunun altında iktidarcı-devletçi sistemin zihniyet kalıpları var. Onun kesinlikle kırılması lazım.

PKK militanı kendisini eğitmeden sorumlu görmelidir

PKK gerçeğinin bu çerçevede doğru ele alınması, anlaşılması lazım. Bir defa doğru yaklaşım ve doğru katılmak gerekiyor. Herkes kendisini eğitmeden sorumlu görmelidir. Parti imkan sunar, fırsat oluşturur, gerisi bireyin kendi katılımdır, kendi kendisini eğit-

● **Bütün mücadelelerin en büyüğünün ideolojik mücadele olduğunu Önderlik her zaman söyledi. Bütün büyük düşünce sahipleri söylüyorlar. Dinlerde de böyledir. "Cihad-ı Ekber" deniyor. Bilmeliyiz ki, dışta, cephe, siyasi-askeri alanda düşmana karşı mücadele yürütüp onu yenebilme ölçümüz, o düşman özelliklerinin içimizdeki etkilerine karşı ideolojik-örgütsel mücadele yürütmemize ve burada başarılı olmamıza bağlıdır. Ne kadar ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesi yürütürsek o kadar askeri-siyasi mücadele yürütebiliriz. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesinde, iç mücadelede ne kadar başarılı olursak, dışta düşmana karşı mücadelede de o kadar başarılı oluruz.** ●

mesidir. Ama arkadaşlar neredeyse "Hiç zahmet göstermeden, zorlanmadan, çaba harcamadan her şeyi bileyim, Parti'yi, Önderliği en iyi bilen olayım, başarılı uygulayan olayım" diyor. Öyle bir beklenti içerisinde olma durumları da yaşanabiliyor.

Bu biçimde kimse kimseyi eğitemez. Biri birisine öyle yapmaya çalışsa da, alacak olan diğeridir, ret ederse alamaz. Alması, anlaması için yine de çaba harcaması lazım. Kendini yorması, organlarını çalıştırması gereklidir. O açıdan PKK eğitimi, iktidarcı-devletçi sistemin eğitimleri gibi değildir. PKK eğitiminde öğretmen, öğrenci ayrımı yoktur. Herkes hem öğretmendir, hem öğrencidir. Hem kendini eğitmekle hem de yoldaşını eğitmekle görevli ve sorumludur. Bir özgürlük hareketi böyle eğitim yapar. Özgür birey eğitimi böyle olur.

Bizde doğru anlayış kesinlikle budur. Gerisi bireyin kendisine kalıyor. Kişinin çabasına, katılımına, kendini eğitebilmek, zihniyet ve vicdan devrimini, kişilik devrimini geliştirebilmek için kendi kendisini araştırıp inceleyerek, sorgulayarak, yoğunlaşarak, sınıf ve cins mücadelesini kendi içinde derinliğine geliştirerek, kendini değişime dönüştürme uğratmasına kalıyor. Bir defa eğitime her şeyden önce yaklaşım kesinlikle böyle olmalıdır.

Konuyla ilgili diğer bir husus ise; eğitimi sadece teorik bilgilenme olarak ele almak lazım. İki kaynak gereklidir. Bir; hazır bilgileri, doğruları edinme özümseme çabasıdır. Bu da kitaplardan, tartışmalardan öğrenme yaklaşımıdır. İki; yaşamdan sonuçlar çıkarmaktır. Dolayısıyla yaşamı, devrimci pratiğin derslerini eğitime dönüştürebilmektir. Bunun için de yaşama sürekli eleştirel-özelleştirel, sorgulayıcı yaklaşım gerekiyor. Onu Önderlik çizgisi temelinde analiz edip

derslerini çıkartmalıyız ki, o temelde doğru bilgileri edinebileyim.

Herkes için eğitim yöntemleri, kendisini nasıl eğiteceği hususları aynı değildir. Yeni olan, genç olanlar için Önderlik doğrularını, teorisini, felsefesini öğrenmek için çalışmaktır. Öğrenme boyutu daha çok öndedir. Bu demek değildir ki özümseme olmayacak, kişilik değişimi, devrimi yapılması için iç mücadele yürütülmeyecektir. Hayır, düzenden edindiği alışkanlıklar var. Kişilik değişimi ve kişilik devriminin yapılması için iç mücadele yürütülmelidir. Düzenden edinilmiş alışkanlıklar var. Oradan aldığı kişilik özellikleriyle gelme oluyor. O kişiliğin değiştirilmesi gereklidir. Bunun için Önderlik gerçeğini, felsefesini, ideolojik-örgütsel ilke ve ölçülerini doğru anlamak, özümsemek, benimsemek için çalışmak lazımdır. Sadece öğrenmek yetmiyor, özümsemek ve benimsemek de gerekiyor. Doğru olarak görmek ve bunlar temelinde düzenden aldığı kişilik özelliklerine karşı mücadele etmesi lazım. Eğitimi bir değişim-dönüşüm mücadelesi olarak görmek gerekiyor.

Parti içerisinde bir dönem kalmış, 'eski' denen arkadaş yapısı için durum biraz daha farklıdır. Kuşkusuz onlar için de eğitimin öğrenme boyutu vardır. Fakat bu öğrenme boyutu hiç bilmiyor, sıfırdan başlayarak yeni öğrenme değildir, doğru öğrenme olmuyor. Çünkü, yanlış ve yanılılı öğrenmeler var. Doğru öğrenmeye ihtiyaç var. Doğru öğrenmeden kasit, bilgi edinmek kadar özümseme ve benimseme oluyor. Doğru öğrenememek, bir ölçüde yeterince benimsememe anlamına geliyor. Düzenden aldığı doğruları aşmamak, onlardan tam kopmamak, en ilerisi düzenle Önderliği kendi içinde uzlaştırmaya çalışmak oluyor. Böylesi doğru öğrenmek lazım. Buna kesinlikle ihtiyaç vardır. Öğrenmedeki yanılığın aşılması lazım.

Eski alışkanlıkları aşmak yeni bir şeyi öğrenmekten daha zordur

Eski anlayış ve alışkanlıkları aşmak, kendini değiştirmek, yeni bir şeyi öğrenmekten daha zordur. Hiç daktilo kullanmayı bilmeyenler, on parmak

● **Önderlik; ideoloji ve yaşam tarzı demektir. Yaşam ilke ve ölçüleri demektir. Önderlik nasıl yaşıyorsa, yaşam ilke ve ölçüleri neyse ideolojisi odur. O zaman Önderlik ideolojisine göre olacaksak, Önderliğin yaşam ilke ve ölçülerine göre olmamız lazım. Bunlarda kendimizi değiştirmemiz gerekiyor. Önderliğin yaşam ilkesine bakacağız. Nasıl yaşıyor, nasıl çalışıyor, yaşam tarzı, yönetim tarzı, ilişki tarzı nedir? Tüm bunları inceleyeceğiz, bunları esas alacağız. Bununla çelişen özelliklerimizi mücadele yürüterek değiştireceğiz.** ●

zı yazmayı daha hızlı öğreniyorlarmış. İki parmak kullanmayı bilenler, on parmak kullanmayı çok zorlanarak ve çok daha geç öğreniyorlar. Neden? On parmak kullanmayı öğrenebilmek için önce iki parmak kullanmayı unutmaları gerekiyor. Onu unutturacak bir mücadele, ardından da on parmağı öğretecek bir mücadele hem daha zorlu oluyor, hem de daha fazla zaman alıyor. Şimdi değişim-dönüşüm ve yenilikler karşısında eskiye göre şekillenmiş olan anlayışları gidermek, alışkanlıkları aşmak, yeniyi öğrenmek gibi iki işlemi gerektiriyor. Yeniler, yeni katılıyor. Yeni olan ile yüz yüzedir. Sadece onu öğreniyor. O daha kolaydır. Öbürü daha fazla bir iç mücadele gerektiriyor. Eskiye aşma, yeniyi edinme mücadelesi oluyor.

Kendimizi eğitimde Önderliği öğrenme, anlama, özümseme, doğru anlama boyutu var. Eğitim, zihniyet ve davranış yanlışlarımıza, tersliklerimize, çizgi dışlıklarımıza karşı mücadele anlamına geliyor. Eğitimi, büyüğü bir mücadele olarak görmezsek, kendimizi değişime-dönüşüme uğratamayız. Var olan zihniyet kalıplarımızı, alışkanlıklarımızı, davranışlarımızı eleştirel-özelleştirel bir sorgulamadan geçirmesek, onlara karşı amansız bir iç mücadeleyi, ideolojik mücadeleyi, sınıf ve cins mücadelesini geliştirmesek, 24 saat kendi içimizde mücadelecilerimiz olmasak kendimizi değişime-dönüşüme uğratamayız, yenileyemeyiz, değiştiremeyiz, eğitemeyiz.

Var olanın üzerine bazı şeyleri yapmamaya çalışmak kesinlikle doğru bir eğitim tarzı değildir. Oradan Önderliği, Parti'yi doğru anlamak çıkmaz. Dolayısıyla da başarılı pratikleşme, uygulama gelişmez. Eskinin üzerini cilalamayacağız. Düzenden aldıklarımız üzerine monte yapma, yama yapma, cila yapma olmamalıdır. Tam tersine onları yıkmaya, yeniyi koymaya mücadelesi olmalıdır. Bu da büyük bir mücadele işidir. Eğitimin gerçekten de en yoğun bir iç mücadele olduğu konusunda ikna olmamız gerekiyor. Buna ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesi diyoruz.

Mücadelelerin en büyüğü, ideolojik mücadeledir

Bütün mücadelelerin en büyüğünün ideolojik mücadele olduğunu Önderlik her zaman söyledi. Bütün büyük düşünce sahipleri söylüyorlar. Dinlerde de böyledir. "Cihad-ı Ekber" deniyor. Nefs mücadelesi, ideolojik mücadele, iç mücadele bütün mücadelelerin en büyüğüdür. Dışta düşmana karşı mücadele edebilmek için, içte düşmana karşı mücadele edip onu geriletmek gerekiyor. Bilmeliyiz ki, dışta, cephe, siyasi-askeri alanda düşmana karşı mücadele yürütüp onu yenebilme ölçümüz, o düşman özelliklerinin içimizdeki etkilerine karşı ideolojik-örgütsel mücadele yürütmemize ve burada başarılı olmamıza bağlıdır. Ne kadar ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesi yürütürsek o kadar askeri-siyasi mücadele yürütebiliriz. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesinde, iç mücadelede ne kadar başarılı olursak, dışta düşmana karşı mücadelede de o kadar doğru yaparız ve başarılı oluruz.

Belirleyici olan dış mücadele değil, belirleyici olan ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesidir. İç mücadeleyi dış mücadele yönlendirmiyor, tersine dış mücadele başarılı olmakla iç mücadele yönlendiriyor. O nedenle ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesini önemsemeliyiz, esas almamız lazım. Devrimci militanlaşmanı esas olarak görmeliyiz. Devrimci görevleri başarmanın ana

halkası olarak görmeliyiz. "İdeolojik-örgütsel mücadele beni ilgilendirmez, başkasınıdır" diyemeyiz. Ya da "Ben ideolojik-örgütsel mücadele yürütmem, sınıf ve cins mücadelesi yürütmem ama iyi savaşçı, iyi siyasetçi olurum" diyemeyiz. Peki ideolojik-örgütsel mücadele yürütmeden bunları nasıl yapacaksınız? Böyle söylemek gerçeğin sapıtılması olur. Öyle bir komutanlık ve siyasetçilik yoktur. Siyasi-askeri mücadelede o tarz başarı kesinlikle yoktur. Eğer siyasi-askeri alanda büyük hamleler yapamıyor, başarılı olamıyorsanız yaratıcı tarz, kazanımcı üslup geliştiremiyorsanız, zengin yöntemler kullanamıyorsanız, imkanları, fırsatları yerinde zamanında doğru değerlendiremiyorsanız, bu bizim ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesindeki zayıflığımızdan kaynaklanıyor.

Önderlik gerçeği ideolojik-örgütsel mücadeleyi emrediyor

"Öncülük yetersizliği, eğitim yetersizliğinden dolayı bu olmuyor" diyoruz. Öncünün yetersizliği demek, iç mücadelenin zayıflığı demektir. Eğitim yetersizliği, ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesini yürütmedeki zayıflık, başarısızlık demektir. Başka şeylerle ölçülemez. O halde ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinin önemini kabul etmemiz ve kavramamız gerekiyor. Esas almamız gerekiyor. Önderlik gerçeği, Önderlik çizgisi bunu emrediyor. Bu kadar tekrar, eski alışkanlıklarda kalma, tutuculuk, darlık, pratikte başarılı olamama, devrimci görev ve sorumlulukların gereğini başarıyla yapamama, imkan ve fırsatları yerinde, zamanında yeterince değerlendirememeye durumları ideolojik-örgütsel mücadele vermekten kaynağını alıyor.

Böyle bir mücadelenin temel yöntemi, dolayısıyla kendimizi eğitmenin temel yöntemi açısından da iki hususu belirtebiliriz. Bir; eleştiri-özeleştirmenin önemi ve anlamıdır. İç mücadelenin, ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinin esas yöntemi eleştiri ve özeleştirmedir. O halde eleştiri-özeleştirmeyi doğru ele almak ve yeterince kullanmak lazım. Bundan korkmamak ve kaçmamak gerekiyor. Eleştiri-özeleştirmeyi amaçlarından koparmamak gerekiyor. Eleştiri-özeleştirmeyi pratikten ders çıkartmanın ve kendi pratiğimiz üzerinden kendimizi eğitmenin temel yöntemidir. Onu kullanamazsak kendimizi eğitemeyiz. Onun için de, "Eleştiri-özeleştirmeyi örgüt istiyor, zorunluyum o nedenle yapıyorum" denilmemelidir. Doğruyu görmenin, göreve hazır olmanın, yaşamda ve devrimci pratikte başarılı olmanın yegane yöntemi eleştiri-özeleştirmeyi ders çıkartmaktır. 24 saatin her anında söylediklerini, yaptıklarını eleştirel-özeleştirel süzgeçten geçirmek temel yöntem olmalıdır. Önder Apo, "Günde 40 defa karar vermek lazım" diyordu. Bu, eleştirel-özeleştirel sorgulama yapmak demektir. Önderlik, "Hiç olmazsa akşam yastığa kafanızı koyunca bir düşünün, ben bugün ne söyledim ne yaptım? Amacıma uygunluğu neydi? Ne kadar doğruydum, ne kadar yanlış? Ne kadar gelişme yarattı, ne kadar yaratmadı? Ne kadar yaptı, ne kadar yıktı?" biçiminde yoğunlaşmak gerektiğini belirtiyor. Böyle bir ders çıkartma olmalıdır.

Eleştiri-özeleştirmeyi zayıflığı düzenden yeterince kopmamayı ifade ediyor

Eleştiri-özeleştirmeyi zayıflığı nereden kaynaklanıyor? Düzenden yeterince kopmamaktan, Önderlik çizgisini ye-

terince özümsemekten ve benimsemekten kaynaklanıyor. Başka yerden kaynaklanıyor. Önderlik ölçülerini, ilkelerini, felsefesini ve ideolojisini yeterince özümseyen, benimseyen bir kişi düzeni müthiş eleştirir. İktidarcı-devletçi sistemi, erkek egemen düzeni, kapitalist modernite rejimini, onun bütün ölçülerini, özelliklerini, felsefik, ideolojik tarz boyutlarını eleştirir. Bu bağlamda müthiş eleştirel olur. Ne kadar eleştirel? Düzen eleştirimiz ne kadardır? Hiç yoktur diyemeyiz. Gerilla bu işin en keskin yürütülen alanı oluyor. Gerillaya katıldığımızı göre bir reddedişimiz vardır. Bir eleştiri düzeyimiz vardır. Hiç yok değildir. Fakat bu ne kadar içerikli, ne kadar anlamlı, ne kadar boyutludur? Neyi reddettiğimizi ne kadar biliyoruz? Bunun karşısında yerine neyi esas alıyoruz, koyuyoruz? Önderliği bu anlamda ne kadar özümseyiyoruz, benimseyiyoruz? Önderliğe katılımımız ne kadar doğru ve yeterlidir? Bu soruları gündeme getiriyor, bu soruları ortadan kaldırmıyor. Mevcut pratiğe baktığımızda bu sorular gündemdedir, önümüzdedir. Cevap bekleyen sorular olarak duruyorlar. Biz kesinlikle bu sorular çerçevesinde çözüm bulmakla yükümlüyüz. Bu nedenle Önderlik gerçeğini, ölçülerini, felsefik, ideolojik ölçülerini, zihniyetini doğru anlamak, özümsemek ve benimsemek lazım. Önderliğe amaç birliği temelinde katılım yapmak gereklidir. Önderlikle uzlaşma, sınırlı ve kısmi katılma olmaz. Önderlik bir bütündür, parçalanamaz.

Anlamak, özümsemek için elbette Önderliğin tarzını didik didik etmek lazım, Önder Apo da bunu istedi. Az bir doğruya Önderlikle bütünleşmede gelişme oluyor, ondan sonraki kendimize göre belirliyoruz. Onun için de düzen eleştirilerimiz bütünlüklü, kapsamlı, derinlikli değildir. Düzenden kopuşumuz köklü ve güçlü değildir. Kişiliğimizi yeniden inşa edişimiz bütünlüklü değildir. Bu orta yolcu kişilik, orta sınıf kişiliği biraz devrimi biraz düzeni yaşayan kişilik, devrim ve düzeni kendi içinde dengelemeye çalışan kişilik böyle ortaya çıkıyor. Orta yolculuk, orta sınıf maddi bir olgu değildir. Ortada böyle bir sınıf yoktur. Evet, ağa olmak, burjuva olmak belli bir maddiyat içerir. İşçi olmak, emekçi olmak, pro-

leter olmak belli bir maddiyat içerir. Maddi açıdan yoksulluğu ifade ediyor, öbürü maddi açıdan varlıklılığı içeriyor. Ama orta sınıfta böyle bir maddi varlık ya da yokluk yoktur. Ölçüsü o değildir. Orta sınıf ölçüsü zihinseldir, ideolojiktir. Orta yolcu duruş, zihniyet böyle ortaya çıkarıyor.

Kim orta sınıftır, kim değildir, onu maddi olarak ölçemeyiz, önceden belirleyemeyiz. Onu belirleyen maddi varlık değildir, zihniyet ve ideolojik duruşudur, yaşama yaklaşımlarıdır, yaşamda yer edişidir. Neye eğilim duyuyor, neyi istiyor, ne olmak istiyor, nelere karşıdır? Aslında o sınıfı bunlar ortaya çıkarıyor. Bizde kapitalist modernite düzeni ile devrimi uzlaştırmak olarak çıkarıyor. Buradan baktığımızda aslında sorun çok bilip, bilmeme sorunu olmuyor. Kuşkusuz bilme sorunu da var. Az bilme ve yanlış bilme var. Bilmeye yeterli hale gelmek ve doğru bilmeye ulaşmak lazım. Sorun bilme sorunu olmaktan çok, Önderliğe katılma ve ele alma sorunudur.

Eğitimi bilgi edinme olarak ele almak aşırı soyutlamaya götürür

Bu anlamda bir de pratik uygulamada sorunlarımız var. Tarz, üslup sorunları var. Amaç edinme ve amaç bağlılığına göre hareket etmede sorunlar var. Bu konuda da eğitimi çok soyut ele alan bir yaklaşım da vardır. Halbuki öyle bir yaklaşımın olmaması gerekiyor. Eğitimi somut ele almak gerekiyor. Sadece bazı bilgileri edinme olarak eğitimi ele alırsak bu aşırı soyutlamaya götürüyor. Bazı bilgileri edinmekle ve edinilen bilgileri konuşmakla eğitimi anlamına da gelmiyor.

Önder Apo'nun diğer insanlardan farkı, dolayısıyla PKK'nin diğer örgütlerden farkı esas olarak şöyle oldu: Düşündüğünü ve söylediklerini yapan, yaptığını düşünen ve söyleyen oldu. Söz ve eylem birliği, teori ve pratik birliği, düşünce ve iş birliği bütünlüğü yarattı. Söylediği bir tarafta, yaptığı başka bir tarafta olmadı. Onun için Önderlik, "Halk ne söylediklerine değil, ne yaptıklarına, nasıl yaşadıklarına bakarak onlara inandı. Söyledikleriyle, yaşamları uyumlu oldu, bir oldu bütün oldu" dedi. Böyle ele alırsak o zaman eğitimi somut olarak ele alacağız.

Kendini eğitme, değişime-dönüşüme uğratma somuttur.

Zihniyeti nasıl somutlaştıracağız? Zihniyet eğitimi, zihniyet devriminin somutluğunu nerede arayacağız? Her zihniyet bir bedene dönüşür, pratik olur. Onun ölçü yeri pratiktir. O halde pratiğe bakarak zihniyetin ne olduğunu anlayabilir, tanımlayabiliriz. Zihniyet değişimini pratik değişimle gerçekleştirebiliriz, tanımlayabiliriz. O halde pratik davranışla, tarz, üslup ve tempo ile zihniyet arasında kopmaz bağ var. Biz zihniyet devrimini, değişimini pratik tarz, üslup, tempo değişimi, kişilik davranış değişimi olarak ele alıp uygulamak durumundayız. Böyle olunca somuttur, pratiktir.

Eğitim somuttur, soyut değildir. Tarz, üslup, tempo, pratik davranış değişimidir. Böyle ele alacağız, kendimizi eğitmeyi böyle yürüteceğiz. Önderlik gerçeğini de bu somutlukta ele alacağız. Tarz, üslup ve tempo somutluğunda, pratik davranış somutluğunda ele alacağız. Önderlik ile uyumumuzu, birliğimizi, bütünlüğümüzü de bu pratik somutluk üzerinden ele alacağız. Dolayısıyla Önderlik eğitimi soyut bazı kavramları ezberleme değildir. Onların yaşamda pratik karşılığını görme, ona göre yapma olarak göreceğiz. Pratik davranışlarımızı değiştireceğiz.

Önderlik; ideoloji ve yaşam tarzı demektir

Önderlik; ideoloji ve yaşam tarzı demektir. Yaşam ilke ve ölçüleri demektir. Önderlik nasıl yaşıyorsa, yaşam ilke ve ölçüleri neyse ideolojisi odur. O zaman Önderlik ideolojisine göre olarsak, Önderliğin yaşam ilke ve ölçülerine göre olmamız lazım. Bunlarda somuttur. O somuta göre kendimizi değiştirmemiz gerekiyor. Önderliğin yaşam ilkesine bakacağız. Nasıl yaşıyor, nasıl çalışıyor, yaşam tarzı, yönetim tarzı, ilişki tarzı nedir? Tüm bunları inceleyeceğiz, bunları esas alacağız. Bununla çelişen özelliklerimizi mücadele yürüterek değiştireceğiz.

Üslubumuz farklıysa üslubumuzu düzelteceğiz. Yaşam tarzımız farklıysa onu düzelteceğiz. Yönetim tarzımızda farklılıklarımız varsa onu düzelteceğiz. Önderlikle somutta farklı olan, davranışta farklı ortaya çıkan neyimiz varsa onu bulup onu değiştirmek üzere ka-

rarlılık oluşturacağız. Kendimizle iç mücadele yürüteceğiz. Farklılığı ortadan kaldırıp Önderliğe ait olanı kişiliğimize yedireceğiz, özümseteceğiz. Aslında eğitim bu demektir. Önderliğin buna göre irdelenmesi, bütünlük içerisinde derinliğine anlaşılması, kişilik ölçü ve özelliklerine göre bu temelde mücadele edilmesi demektir.

Buradan ele aldığımızda eğitim çok somut oluyor. Düpedüz kişilik değişimi oluyor. Kişiliğimizde Önderlik ile çelişen yanlarımız ne ise onları ortaya çıkartıp onlara karşı mücadele etme işidir. Bu anlamda eğitim çok soyut ele alınıyor. Sadece bilgi edinme olarak ele alınıyor. Bilgi de kendine göre değerlendiriliyor. Somut yaşamdan koparılıyor. Soyut, bilgileri farklı, yaşam özellikleri farklı olan insanlar ortaya çıkıyor. PKK'nin herkesten farklı yanı; toplum etkileyciliği, çekiciliği, söz ve davranış bütünlüğüydü. Söz ve davranış parçalanması PKK'den uzaklaşma ve kopmayı ifade ediyor.

Doğru bilmek, Önderliğe inanmak, Önderliğin uygulayıcısı olmak Apocu militanlıktır. Doğru ve başarılı olmak, Apocu militanlıktır. Doğru ve başarının uygulayıcısı olmak demek; Önderlik felsefesine göre yaşamak, Önderliğin ideolojik-ilke ve ölçülerine göre kişilik kazanmak, yaşam ve mücadele tarzı edinmek demektir. Önderlik ile çelişen yanlarımız neyse, bunlara karşı mücadele yürütmeliyiz.

Bu bakımdan da Önderliği, Önderlikten öğrenmek, Önderlik eğitimi, Önderlik çizgisini, öğrenme ve benimseme temelinde yapmak, Önderlik ölçülerinin, ilkelerinin somutluğu içerisinde yapmak. Eğitime soyut, ezbere, bazı bilgileri edinme temelinde değil de, kişiliğini değiştirme-dönüştürme temelinde yaklaşmak. Bunu bir kişilik mücadelesi olarak görmek, somut, pratik davranış mücadelesi olarak görmek. Önderlik konuşuyor, nasıl davranıyor, beğeni ölçüleri, ret-kabul ölçüleri neler, nasıl yaşıyor, nasıl giyiniyor, neye doğru diyor-neye yanlış, neye güzel-neye çirkin, neye iyi-neye kötü diyor? Bunları bilerek Önderlik iyilerini, doğrularını, güzelliklerini esas alan, kendini onlarla donatan ve kişiliğini buna göre şekillendirmeye çalışan bir mücadele içerisinde olmak lazım. Önderlik çizgisinde kendini eğitmek buna deniyor. ■■■

● Zihniyetin ve bilincin ölçüldüğü yer pratiktir, uygulama alanıdır. Başka bir yerde görülmemelidir. Pratiğe dönüşen neyse, inandığımız doğrular ret-kabul ölçülerimiz, bilincimiz, zihniyet durumumuz da odur. 'Zihniyetim farklı, davranışlarım ve pratiğim farklı oluyor' denilemez. Bu yanlış bir görüşür. Öyle bir gerçeklik yoktur. Demek ki, esas olan pratiktir, ne kadar ve nasıl pratikleşiyorsa, bilinç ve zihniyet düzeyimiz de odur. Söylenen ve yazılanlar değildir, uygulamaya konanlardır. Onun için zihniyet durumumuzun ne olduğunu ortaya koyan tek ölçü uygulama alanı yani pratik alanıdır. O da tarz, üslup ve tempo olarak ortaya çıkarıyor. ●

AKP MHP faşizminin psikolojik savaşı fedai Efrîn direnişçiliği karşısında boşa çıkmıştır

Yalancının mumu yatsiya kadar yandığı ve gerçekler inatçı olduğu için belli zaman aralıkları içinde rakipsiz gibi görünen psikolojik savaş Efrîn savaşçılarının kahramanlığı ve Efrîn halkının yurtseverliği karşısında çaresiz kalmıştır. O nedenle de şimdi Türk medyası ve siyaseti üzerinden yürütülen özel savaşın başarısızlığı tartışılmaktadır. Yani tüm dünyanın gözleri önünde tüm kirli savaş araçlarıyla ve en eşitsiz koşullarda süren savaşta haklı olan, haktan ve demokrasiden yana olan direnişçiler kazanmıştır.

H. Yasin Doğan

21. yüzyılın belki de diğer yüzyıllardan temel farkı, medya üzerinden yürütülen, orada başlatılıp yine orada bitirilen savaş oyunları olacak gibi. Belki oyun demek kulağa hoş gelmeyebilir ama gerçeğin kendisinin olmadığı yerde sadece oyun olur. Oynanması gereken sahnelerin senaryosu her şeye damgasını vurur. İşte bugünün egemen medyası 21. yüzyılın başından itibaren bu senaryoların günlük ya da internet yoluyla anlık olarak yazıldığı-yayınlandığı ve hatta neredeyse uygulandığı bir özel savaş aracına ya da psikolojik harp alanına dönüşmüştür. Yani olmayı var, olanı yok saymak veya her gerçeği kalın bir sis perdesinin arkasındaki hayal gibi göstermek egemen medyanın temel uğraşı olmuştur. O uğraş ilk önce gerçeği katletmiştir. Sonra hayallere ipotek koymuştur. Ve en sonunda da insanlığın geleceğinde insanın olmayacağı inancını hakim kılmaya çalışmıştır. Yani 21. yüzyılın başından itibaren egemen medya, insanın kendisine olan inancını yok etme görevini üstlenmiştir.

Özellikle ABD'de İkiz Kuleler'in uçaklarla vurulması ile çok yoğunlaşmış olarak başlayan bu süreç, elbette tarihsel arka planı ile birlikte ele alındığında daha da anlaşılır olacaktır. Medya ile bağlantılı olarak ele alınan ve adına özel ya da psikolojik savaş da denilen bu savaş türünün belki de adından kaynaklı olarak tüm bağlantıları sıcak savaş ekseninde kurulmaktadır. Bu da yine bu savaş türünün amacına uygun olarak

yaratmış olduğu algıdan kaynaklanmaktadır. Yani psikolojik ya da özel savaşın sıcak savaşla ilişkisi yüzde ya da binde bir bile değilken, sıcak savaşla bağlantılı yaratılan bu algı aynı zamanda bu savaş türünün kendisini gözlerden uzak tutmaktadır. O nedenle özel ya da psikolojik savaşın veya tam anlamıyla algı operasyonu olan bu savaş türünün kısaca da olsa tarihçesine bakmak önemli olmaktadır. Ancak o zaman dün Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ve Önder Apo, bugün ise Efrîn işgal saldırısına karşı ortaya çıkan Çağın Direnişi üzerinden yapılmak istenen algı operasyonlarını daha iyi anlayabiliriz.

İnsanlık, sınıf-şehir-devlet üçgeni içinde kurulmuş olan devletçi uygarlık süreci içerisinde kendi doğal gelişimi dışında hegemonik bir toplumsal-siyasal inşa ile karşı karşıya kalmıştır. Bu inşa başta kadın olmak üzere doğa ve tüm insanlığı egemenlik altına alarak bugüne kadar sistematik olarak geliştirilmiştir. Maddi uygarlık alanında sonuçları daha net görülen bu insanın esas doğrultusunu zihinsel ya da manevi alanda sorgulamak, bugün yaşananları açığa çıkarmak açısından temel bir yöntem olmaktadır. Çünkü; bugün adına algı operasyonu dediğimiz her şey aynı zamanda zihinsel inşa çalışmasıdır. Sonuçları ise ya köleliğin devamını ya da özgürlüğün kazanılmasını doğrudan belirlemektedir. O nedenle de bugün önemli oranda medya üzerinden yürütülen psikolojik harp, kölelik ya da yabancılaştırmadaki derinleşme ve süreklilişmenin esas uygulaması olmaktadır.

Özel savaş esas olarak egemenliğin rızaya dayalı olarak sürdürülmesinin

alt yapısını döşemektedir. Yani sömürü, baskı, kölelik, diktatörlük, zulüm, katliam, yalan, hile, istismar, ahlaksızlık gibi hegemonik devletçi sisteme ait olan her şeyi gizlemek ve yine bu özellikleri kullanarak sistem karşıtlarını bunlarla suçlamaktır.

Tarihte ilk özel savaş zigguratlarda rahiplerin öncülüğünde yürütüldü

Klanlar, kabileler ve en son binlerce yıllık süre içinde aşiretler halinde yaşayan topluluklar eşit-özgür ilişki yoluyla sömürü, baskı tanımadan demokratik bir ortamda yaşamlarını sürdürmekte idiler. O nedenle gerçekleri tersyüz etme, yalan söyleme veya bir şeyleri istismar ederek yolsuzluk yapma gibi bir dertleri yoktu. Üretim ve tüketim süreçleri gücüne ve yeteneğine göre, "ihtiyacın kadar" ilkesi üzerinden tüm topluluk üyelerinin katılımı ve gözleri önünde gerçekleşiyordu. Yani hiçbir şey gizli kapaklı değildi. Tüm topluluk üyeleri sadece gıdaları ya da araçları değil, bilgiyi de eşit olarak paylaşıyordu. O nedenle sömürünün olmadığı yerde artık üründen kaynaklı zenginleşme veya bilgiye erişimden kaynaklı düşünsel tekelleşme yoktu. O nedenle esas olarak farklı çıkarların sonucu olarak ortaya çıkan özel-psikolojik savaşa dayalı manipülasyon da yoktu. Çünkü; sömürü yoktu, baskı yoktu ve sınırlı da olsa var olan bilgi üzerinde tekelleşme yoktu. Bilgiyi paylaşma esastı.

İnsanlığın bu uzun yolculuğu şehirdi, devletli ve sınıflı toplumların ortaya çıkışıyla birlikte sona erdi. Sadece

maddi varlıkların değil düşünsel değerlerin de bir grup tarafından ele geçirilmesi ve bu değerlerin yazı denilen sembollerle kalıcılıştırılması, başta matematik, geometri, astronomi olmak üzere çeşitli bilim dallarının gelişmesine bağlı olarak dünyanın bilinenlerinin daha da gizemli hale getirilerek bir güç gösterisine dönüştürülmesi geniş halk yığınları üzerinde yeni bir egemenliğin kurulması anlamına geliyordu. Devlet yetkinleştiğiçe ve kölelerin, ezilenlerin sayısı arttıkça yani şehir devletlerinden krallıklara oradan da imparatorluklara geçildikçe kaba baskıdan çok zihinsel inşa çalışmaları daha da yoğunlaşır hale geldi. Çünkü, kaba baskının da bir sınırı vardı. O sınırın aşılması daha fazla ölüm veya daha fazla direniş demektir. Doğal olarak da daha fazla köleye-çalışana ihtiyaç duyan iktidar sahipleri için işi bu noktaya getirmeden halleden araçların devreye sokulması bir zorunluluktur. Kaldı ki, ilk devletlerin kuruluşunda da bu yöntem yani insanların bir biçimde mevcut durumun kaçınılmaz olduğuna inandırılması esas alınarak rızanın imalatı gerçekleştirilmişti. Bu da inanç "kader", "yazgı" gibi kaçınılmazı ifade eden değerlendirmelerin kökeni oldu. Yani tarihin ilk algı operasyonunun sonucu olarak nerede ise etkisi 5 bin yıl süren bir güç olarak halen varlığını sürdüren bu sözcüklerin gücü ortaya çıktı.

Tarihte ilk özel savaş, zigguratlarda rahiplerin öncülüğünde yürütüldü. Zigguratın üst katındaki tanrılar belki de ilk özel savaş figürleri oldu. Zigguratlarda ortaya çıkarılan bilimsel geliş-

meler, rahiplerin gizemli gücü haline getirildi. Gökyüzünün dili çözüldükçe genel insanlık üzerindeki egemenlik daha da kolaylaştı. Ve mitolojiler biraz da halen etkin olan tanrıçalar dönemini kapatmanın özel savaş aygıtları olarak devreye konuldu. Çünkü; halen zayıf olan ve özgürlükçü-eşitlikçi insanlık okyanusunun sert dalgaları altında giderek aşınan ve çökme tehlikesi yaşayan devletçik adalarının böyle bir özel savaş aygıtına ihtiyacı vardı. Bu da gösteriyor ki, gerçekte güçsüz olanların ya da kaçınılmaz bir yenilgi sürecine girenlerin en temel savaş aygıtı olarak psikolojik savaş devreye girdi. İşte mitolojiler, yenilgiye mahkum bu devletçi egemenliğin, insanlığa karşı özel savaş ilanının da simgesi oldu. Sonra dinsel öğretiler, felsefi akımlar ve bilimcilikle derinleştirilerek bugüne ulaştırılan liberal öğretiler psikolojik savaşın sistemik paradigmasını oluşturdu. Başlangıçta belki el yordamıyla, adım adım geliştirilen özel savaş en son teknolojik gelişmeler eşliğinde daha da güçlenen liberal öğretilerle birlikte devasa sistematik bir güç gösterisi haline geldi.

Gerisi ise egemenliği güçlendirmek için ortaya çıkan her gelişmeyi bu mekanizmanın yani psikolojik savaşın parçası haline getirmek oldu. Okullar, üniversiteler, kağıt, matbaa, gazete, kitap, dergi, tıp, biyoloji, barut, top, her türlü silah, her türlü ulaşım aracı, camiler, havralar, kiliseler, sivil toplum örgütleri, sendikalar, akademisyenler, siyasetçiler, istihbaratçılar, din alimleri, sinema, sanatçılar, yazarlar, romanlar, hikayeler, mankenler, ressamlar, re-

simler, spor, sporcu, sex, kadın-erkek, kurgu, tasarım vb ne varsa gizem ka-
tan, korku hissi uyandıran, mevcut
olana kader dedirten, belirsizliği kam-
çılayan, şehvet uyandıran, bireyciliği
körükleleyen, tüketimi çoşturan, mülkiyeti
kutsayan, cinsellik üzerinden her tür-
den sapkınlığı özendiren ve bunların
hepsini metalaşmanın bir parçası ola-
rak pazara sunan ne varsa hepsi psi-
kolojik savaşın argümanları olarak
kullanılmaya başlandı.

Soğuk savaş yıllarında tüm savunma saldırı mekanizmaları içinde özel harp daireleri oluşturuldu

Bütün bu ve benzerlerinin daha so-
nuç alıcı olmasını sağlamak için, özel
savaş elemanları yetiştirildi. Bu ele-
manlar mesleklerle göre iş bölümüne
tabi tutuldu. Kimi yerde öğretim görevlisi,
kimi yerde bir gazeteci, sendikacı, kimi
yerde bir cami hocası, bir saldırı ya da
savunma uzmanı, avukat, yargıç, iş
insanı, bankacı, ekonomist, doktor, mü-
hendis, idareci, siyasetçi gibi daha da
artırılabilir mesleki alanlarda ko-
numlandırılarak toplumlar, yaşamın her
alanında bombardımana tabi tutuldu.
Bu bombardımanı direk yapanların ya-
nında güya toplumdaki yanaymış gibi
görünme görevi üslenen özel savaş
elemanları tarafından da toplumlar çok
sinsi biçimde bu savaşın hedefi haline
getirildi. Bununla da yetinilmeyip özel-
likle soğuk savaş yıllarıyla birlikte tüm
savunma-saldırı mekanizmaları içinde
özel harp daireleri oluşturuldu. Yani
sıcak savaş unsurları da psikolojik sa-
vaşa göre şekillendirilmeye başlandı.

Dünya küçülüp bir köye döndükçe
yani uydular üzerinden anlık bilgiye
erişim araçları geliştikçe özel savaş
araçları da daha incelikli ve bilinmesi,
farkedilmesi zor yöntemlerle zengin-
leştirildi. Artık anlık dezenferasyon
çağı başlamıştı. Yani yeni iletişim tek-
nolojisi ile ulaşılan veriler ya da bilgilerin
ne kadarının gerçek, doğru olduğu bi-
linemez hale geldi. Halen insanlar bi-
yolojik ihtiyaçları üzerinden varlığını
sürdüren maddi yaratıklardır ve halen
maddi dünyada yaşıyorlardı. Ama ile-
tişim teknolojisi neyin ne kadar doğru
ya da yanlış olduğunu, neyin ne kadar
sanal ya da gerçek olduğunu karıştıran
bir mixer yaratmıştı. İşte günümüzün
temel psikolojik savaş aracı bu iletişim
yoluyla devreye giren mixer olmuştu.
Belki de insanlık tarihinin hiçbir döne-
minde bu denli hakikat ve yalan kav-
gasına tanık olunmamıştır. İşte bu kav-
ganın temelinde gerçekleri karartan
sanal ya da yalanı hakim kılmayı esas
alan algı operasyonları gelmektedir.
Belki bu operasyonlar egemenler için
savaşmadan zafer ilan etmenin temel
yolu olmaktadır.

İşte bu nedenlerle insan artık çok
seçici olmak zorundadır. Bunun için
insan olmanın gereği olan düşünce ve
eylemlerin bilinci ile hareket etmelidir.
Ve yine insan algı operasyonlarını bu
denli etkin kılan araçların gerçekliğini
reddetmeden Sun Tzu'nun Savaş sa-
nati'nin, "Düşmanını yine düşmanın
silahı ile yenmek" öğretisini de akıldan
çıkarmadan düşmanı ile savaşmak zo-
rundadır.

Şimdi yirminci yüzyılda zirveye çı-
karak günümüze ulaşan özel savaşa
bir bakalım.

Yirminci yüzyıl, dünyanın yeniden
paylaşımı anlamında küresel emper-
yalist güçlerin kıyasıya bir savaşa tu-
tuşması ile başladı. Adına Birinci Dünya
Savaşı denilen bu paylaşım sonunda
o zamana kadar dünyanın önemli bir
bölümüne hükmeden bazı imparator-
luklar tarihin arşivine kaldırıldı. Prusya

İmparatorluğu, Osmanlı, Avusturya-
Macaristan İmparatorluğu, Rus Çarlığı
bunların belli başlıları idi.

Savaşta ortaya çıkan sonuca göre
Fransız Devrimi ile başlayan ulus dev-
letler dönemi yeni bir ivme kazanmıştı
ve artık yeryüzünün yönetilmesi birkaç
devlete kalmıştı. Bunlar modası ya da
çağı geçmiş feodal ya da yarı feodal
değil, finans kapitalin gerçek impara-
torları oluyordu. Bu nedenle de em-
peryalist güçler olarak tanımlanıyordu.
Bu aynı zamanda küresel boyutta si-
yasal, ekonomik, kültürel, askeri vb te-
kelleşme anlamına da geliyordu. Yani
artık dünyayı her alanda kendisini ege-
men kılan devasa tekeller yönetiyordu.
İnsanlık artık tek elden yönlendiriliyor,
yapılandırılıyor ya da yok ediliyordu.
Fakat bu dönemin de diğerleriyle ortak
bir özelliği vardı. İnsan zihnini yapılan-
dırmak. Böylece insanı yeni efendilerin
egemenliğine ve onun kalıcılığına ikna
etmek.

Gelişen teknoloji korku ve yalanın hizmetine konuldu

Çağa bu şekilde giriş yapılrken
diğer yandan da algılar üzerinden ka-
çınılmaz bir kader gibi gösterilen ege-
menliğe karşı oyun bozucu bir aktör
de sahneye çıkmıştı. Bu da SSCB
idi. Ve bu reelde ortaya çıkan sistem,
egemenlik altında olmanın bir kader
olmadığını iddia ediyordu. Belki de
bugün hangi nedenlerle, nasıl eleştiriyor
olursak olalım yirminci yüzyıla
böylesi bir gücün de damgasını vur-
ması insanlık için büyük bir şanstı.
Yani insanları propaganda, eğitim,
ajitasyon, korku, sanat, spor vb araç-
larla egemenliğe alıştırmak ya da bo-
yun eğdirmek isteyen güçlerin, ilk
önce SSCB'nin bariyerini aşması ge-
rekmekteydi. Doğal olarak bu iki temel
güç arasındaki mücadele insanlık için
ufuk açıcı sonuçları da beraberinde
getirdi. Çünkü; özel ya da psikolojik
savaşın yaratmak istediği umutsuzluk,
korku ve teslim alma çeperinde önemli
bir gedik açılmıştı.

O nedenle de farklı biçimlerde ta-
nımlanan ama esas olarak insanlığın
ortaya çıkan bu umudunu yitirmesini
hedefleyen yeni bir insanlık düşmanı
sistem icat edildi. Ulus devletçilikle
şahlanan milliyetçilik ideolojisi yani li-
beralizmin bu yeni faşist yüzü, psiko-
lojik savaşa alabildiğine hız verdi.
Çünkü; SSCB şahsında insanlık yeni
bir umut ışığına kavuşmuştu. Bu ışığın
karartılması için de zihinlerin karartıl-
ması gerekmekteydi. İşte faşizm o
zamana kadarki en etkili psikolojik sa-
vaş aygıtlarıyla devreye girdi. Belki
de özel savaşın sıcak savaşa da denli
iç içe tarif ediliyor olması da bu ka-
rartma operasyonu ile ilgili idi. Karart-
ma, karanlık düşüncelerin egemenli-
ğinin kurulması ile başladı. Karanlık
düşünceler yalan ve korku üzerine
inşa edildi. Gelişen teknoloji korku ve
yalanın hizmetine konuldu. İletişim
alanında ortaya çıkan gelişmeler radyo,
gazete, kitap, telsiz, telefon, afiş, bildiri,
dergi ve fotoğraf, sinema ve hatta
spor faşizmin zihniyet formatının geniş
halk yığınlarında karşılık bulmasına
hizmet etti. Bunlara savaş teknolojisi
bombalar ve her türden gelişmiş ateşli
silahların yarattığı korku dehşetleyle
zihinler yumuşatılarak yeni bir şekle
büründürülmek istendi. Almanya'da,
İtalya'da yüce-üstün ırk üzerinden yo-
ğrulan zihinlerle devasa güçleri savaş
sahasına süren faşizm, dünyada yeni
bir dehşet tablosu ortaya çıkardı.

Aslında bugün Ortadoğu'da ve tüm
İslam ülkelerinde devreye sokulan DAİŞ
de, Nazilerin ve kara gömleklilerin yeni
versiyonundan başka bir şey değildi.
Her ikisi de özel savaşın en yetkin
taktik ve teknolojilerle beslenerek uy-
gulanması idi. O nedenle; korku-dehşet
ve teslimiyet üçlüsü bu savaşın temel
aktörleri oldu. Naziler radyoları ne
kadar etkili kullandıysa DAİŞ de dijital
iletişimi o denli etkili kullandı. Naziler
dini ne kadar kullandıysa DAİŞ de
inancı o denli kullandı. Naziler milli-
yetçiliği ne kadar etkili kullanıp düşman
yaratmakta başarılı olduysa DAİŞ de

benzeri bir yolu denedi. Naziler ceha-
letten ne denli yararlanıp insanları ma-
nipüle ettiyse DAİŞ de benzeri bir yolu
tuttu. Sex-spor Nazilerin de DAİŞ'in
de temel argümanı oldu. Dehşet gö-
rüntüleri içinde bu özelliklerle geniş
kitlelere hitap eden bu iki özel savaş
figürü kısa sürede devasa güçlere dön-
üştü. O nedenle bir gecede Çekoslo-
vakyayı alan Naziler gibi DAİŞ de bir
gecede Müsil'i aralar Irak devletini ne-
redeyse felç etti. Burada esas olan
askeri değil savaş öncesi yaratılan psi-
kolojik ortam önemli olmaktadır.

Ve düşman tespiti çok önemlidir.
Nazilerin, Yahudileri ve komünistleri
seçmesi gibi; DAİŞ'in de Kürtleri, Al-
evileri ve demokrasi güçlerini hedef
seçmesi aynı yöntemlerin uygulandı-
ğını göstermektedir. İşte bu seçilen
hedeflerin kolayca devre dışı bırakıl-
ması için de psikolojik savaş birinci
ve temel silah olmuştur. Ve Naziler
gibi DAİŞ'de iletişim araçlarını etkili
bir şekilde kullanarak birçok yeri hiçbir
direnişle karşılaşmadan işgal etmiş
ya da ele geçirmiştir.

Bu durum elbette bu güçlerin psiko-
lojisini de bozmuştur. Kendileri için
sanki hep kazanma kadermiş, yenilgi
yokmuş gibi bir algı da yaratmıştır.
Doğal olarak da herhangi bir cepheye
ortaya çıkan yenilgi bir virüs gibi tüm
cephelere yayılmıştır. Nazilerin, Stalin-
grad Direnişi'yle çözülmesi gibi Kobanê
Zaferi de DAİŞ'i çözmüştür. Yani her
ikisinde de psikolojik savaş üzerinden
egemenliğini inşa edenlerin sonucunu
yine psikolojik yıkım belirlemiştir.

Özel savaş ya da psikolojik harekat türlerinin ortak noktaları

Özel savaş ya da psikolojik harekat
türleri günümüzde belki de farklı bir
anlatım ile ele alınmalıdır. Çünkü; bu
konu çok özel ve uzmanlık alanları
üzerinden kendisini ifade etmektedir.
Her konu ya da egemenlik alanı psi-
kolojik anlamda özel bir uğraşmayı ge-
rektirmektedir. Fakat hangi yöntem ve
araç hangi zaman-mekan koşullarında

uygulanmış olursa olsun ortak bir nok-
taları bulunmaktadır. Bunlar;

1- Özel savaş; özel mülkiyet ve sınıf
egemenliğine bağlı olarak kurulmuş
mekanizmaları zorunlu kılmaktadır.
Devlet bunun en başında yer almaktadı-
r.

2- Özel mülkün tekelleşmesine bağlı
olarak, bilginin de tekelleşmesi özel
savaşın temel koşullarından birisidir.

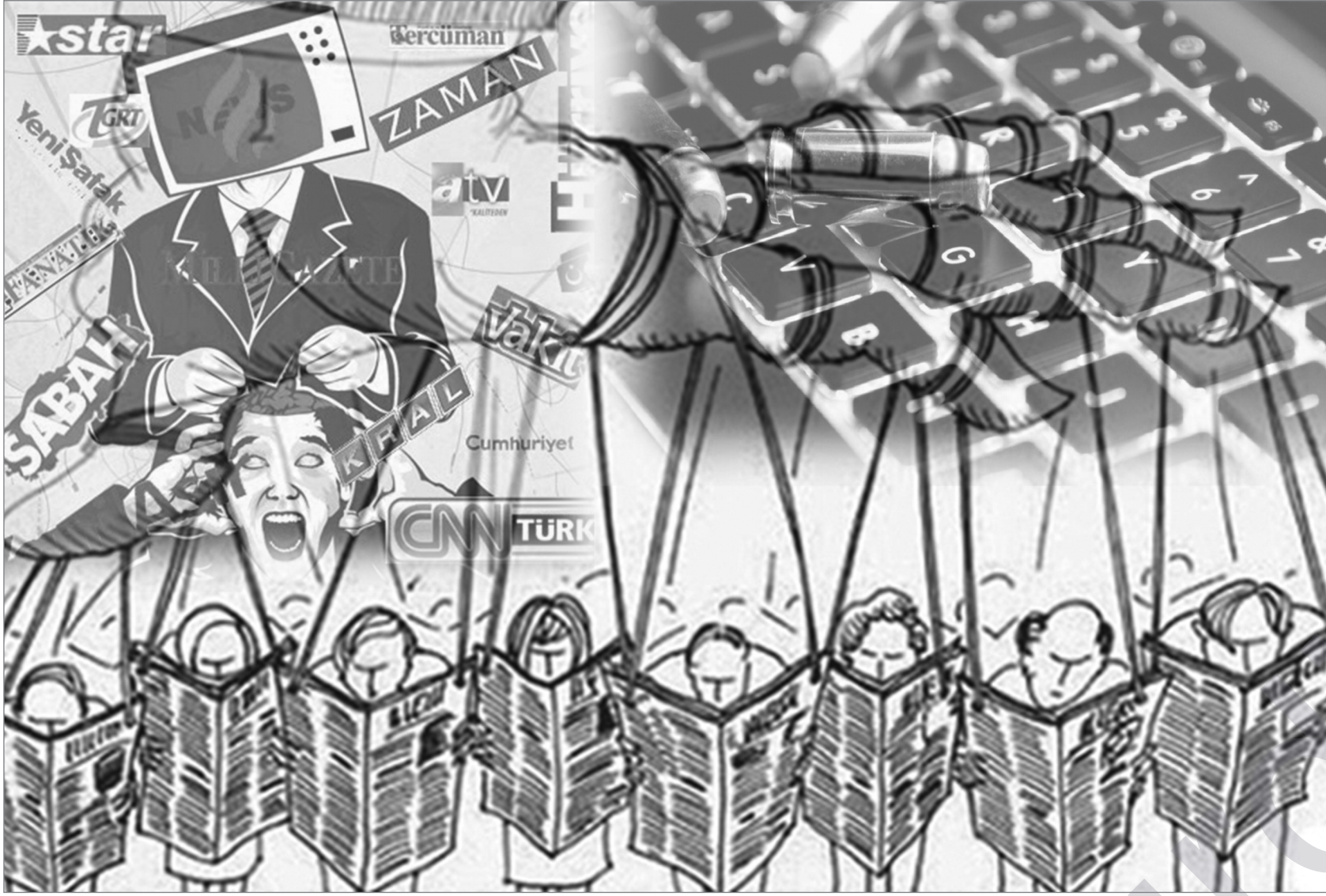
3- Devlet ya da egemenlik aygıtları
nın en görünen yanı zor aygıtlardır
ama egemenliğin sürekliliğinin temel
koşulu da zihinsel inşa çalışmasıdır.
O nedenle özel savaş esas olarak, zi-
hinleri işgal etme ve yapılandırma ope-
rasyonu olmaktadır.

4- Özel savaş ya da psikolojik ha-
rekat, bilinçsizlik ve belirsizlikten güç
alır. O nedenle bilgiye erişim kanallarının
belli kişi ya da kurumların tekelinde ol-
ması gerekmektedir. Günümüzde in-
ternet ve uydu yayıncılığı üzerinden
bilgiye erişim kanalları tüm kamuya
açılmış gibi görünmektedir. Kısa sürede
küresel bir iletişim kanalı üzerinden
her türlü bilgiye ulaşım mümkün ol-
maktadır. O zaman yeni dönemin özel
savaşında bilginin doğru ya da yanlış
mı olduğu karışıklığı önemli bir özel
savaş uygulaması olmaktadır. Kirli bil-
giler o denli ortalığa saçılmaktadır ki,
neyin doğru neyin yanlış olduğu karış-
tırılmaktadır. Bir de özel savaşın en
sonuç alıcı araçlarından biri olan gü-
venilir kişi ya da kurum kaynakları
algısı da devreye girdiğinde doğru ile
yanlış, gerçek ile hayal arasındaki çizgi
daha fazla belirsizleşmektedir.

5- Tarihin başından bu yana ideolo-
jik-kuramsal doktrinler özel savaşın te-
mel araçlarından biri olmuştur. Şimdi
de liberalizm her farklı mekan ve za-
manda büründüğü yeni şekli ile özel
savaşın beslendiği bir vaha olmuştur.
O nedenle özgürlükler, mülkiyet ve tü-
ketim üzerinden kurgulanmaktadır.
Buna göre haklı haksız belirlenmektedir.
Kalıcı olanla geçici olan ayrımı bu iki
esas üzerinden kurulmaktadır. Savaş,
savunma, güvenlik politikaları da buna
göre şekillenmektedir.

Belki de insanlık tarihinin hiçbir döneminde bu denli hakikat ve yalan kavgasına tanık olunmamıştır. İşte bu kavganın temelinde gerçekleri karartan sanal ya da yalanı hâkim kılmayı esas alan algı operasyonları gelmektedir. Belki bu operasyonlar egemenler için savaşmadan zafer ilan etmenin temel yolu olmaktadır. İşte bu nedenlerle insan artık çok seçici olmak zorundadır. Bunun için insan olmanın gereği olan düşünce ve eylemlerin bilinci ile hareket etmelidir.

Efrîn'e yönelik işgal planı birkaç saat ya da en fazla bir haftalık süre üzerine kurulmuştur. Ama bu olmayınca mevcut olan basına bile yeniden bir çeki düzen vermek için faşist Başbakan Binali Yıldırım yeni bir andıç fermanı çıkarmıştır. Bu ferman Nazilerin basına yaklaşımı ile aynı özellikleri taşımaktadır. Buna göre haberler, programlar, sosyal medya tek bir elden yönetilecektir. Bilgi tek elden servis edilecektir. Buna uymayanlar hain, savaş suçlusudur. Çünkü; devletin bekası söz konusudur.

6- Gelişen her teknoloji özel savaş besleyen unsurlara dönüşürken, istihbarat alanındaki her gelişme ve örgütlenme, basın-yayın anlamında yapılan her propaganda psikolojik hareketin olmazsa olmazı olarak önümüzde durmaktadır.

Bu maddeleri daha da artırmak mümkündür. Ama özellikle bölgemizde ortaya çıkan pratik gelişmeler ve Efrîn halkının meşru savunma ya da öz savunma savaşı çerçevesinde özel savaşı ele aldığımızda bu savaşı daha anlaşılır kılabiliriz.

Dünyanın şu an var olan tüm ulus devletleri gibi Türkiye Cumhuriyeti de bir özel savaş aygıtı olarak işlev görmektedir. Yani devletin varlığı bile tek başına bir özel savaş halidir. O nedenle, tüm ulus devletler gibi TC de teklif üzerinden kendisini var etmek istemektedir. Bunun için de devletin tüm kurumları ve onun destekçisi kurumlar çoklu toplumsal yapıyı bir tehdit ve bölünme göstergesi olarak göstermektedir. "Tek ulus, tek dil, tek vatan, tek devlet, tek söz, tek lider" Bu teklifleri daha da çoğaltabiliriz. Cumhuriyet zaten 80 yıldır bu teklifi yapı üzerinden bir zihniyet inşası yapmaya çalışmıştır. Okullar, camiler, filmler, romanlar, siyasetçiler, siyasi partiler, ordu, polis, hukuk, mahkemeler, sendikalar vb bu teklif paradigmaya göre çalışmıştır. Basın zaten yazılı, görsel, işitsel anlık olarak bunun böyle olduğunu doğrulamak için yayıncılık yapmıştır. Ama 1970'lerden sonra özellikle '68' olayları ile birlikte işler artık rahat gitmemeye başlamıştır. O nedenle açık şiddet eşliğinde psikolojik savaşa ağırlık verilmeye başlanmıştır. Darbeler, olağanüstü haller, işkenceler, faili meçhuller, zindanlar, toplu katliamlar neredeyse son elli yılın temel uygulamaları olmuştur. Özel harp kurumları hem de çok acımasız bir biçimde devreye sokulmuştur. Yani artık mevcut olana rıza göstermeyen top-

lum, şiddet ile rızaya hazır hale getirilmek istenmiştir.

Fakat bu politikalar da tutmamıştır. Okullar artık yetersiz kalmıştır. Çünkü; alternatif bilinçlenme mekanizmaları tüm alanlarda yaygınlaşmıştır. Basın alanında keza yine alternatif özgür basın, tüm çarpıtma, karartma ve dezenformasyon çalışmalarını önemli oranda boşa çıkartmıştır. Devrimci sınıf sendikaları ve "Başka bir dünya mümkün" diyen sivil toplum örgütleri mücadele sahnesine çıkmıştır. Dijital habercilik ve iletişim kanalları, sosyal medya örgütlenmeleri üzerinden tüm karartılmak istenen merkezleri önemli oranda aydınlatarak gizemin üstündeki örtüyü kaldırmıştır. Ve Anadolu-Mezopotamya coğrafyasının varolan etnik, kültürel ve inanç zenginliği tüm çıplaklığı ile ortaya çıkmayı başarmıştır. Yani gerçeğin mutlaka ortaya çıkma huyu bu alanda da kendisini göstermiştir. Tüm bunların kaynağında ise; "Örgütlenme, egemenlerin değil, esas olarak halkların hakkı ve görevidir" diyerek ortaya çıkan mücadele örgütleri olmuştur. İşte bunlardan birisi de bugün sadece Türkiye değil tüm Ortadoğu karanlığını aydınlatan Önder Apo ve Partimiz PKK olmuştur.

Ortadoğu'nun en donanımlı özel savaş devleti olan TC, işte bugün sadece Türkiye'de değil tüm bölgede sadece PKK değil tüm Apocu örgütlerle mücadelesinde yenilgiye mahkum olduğunu Efrîn savaşında bir kez daha görmek zorunda kalmıştır.

AKP-MHP iktidarı Kürtlerin yok edilmesi üzerinden bir politika uyguluyor

Şimdi Efrîn'de nasıl bir özel savaş yürütülüyor? Bugün Türkiye'de AKP-MHP faşist diktatörlüğü, TC'nin yeniden restorasyonu temelinde yeni bir sürecin içinde bölgenin 'oyun kurucu aktörü' rolünü üstlenmek istemektedir. Geç-

mişte 'oyun kuruculuk' rolünü üstlenmek isteyen Selçuklu Sultanı Alparslan, Osmanlı Sultanı Yavuz Sultan Selim ve en son Mustafa Kemal böylesi bir karar alırken, Kürtleri mutlaka hesaba katıp onlarla ittifak kurarken, şimdiki diktatör Tayyip Erdoğan ve faşist AKP-MHP iktidarı Kürtlerin yok edilmesi üzerinden bu politikayı uygulamaya çalışıyor. O nedenle özellikle de 7 Haziran 2015 seçimleri sonrası sadece PKK değil tüm Kürtleri terörize eden bir yayıncılık ve propaganda üzerinden Kürtleri ötekileştirerek, onların katlini Türk toplumu nezdinde meşru göstermeye çalışıyor. Kürtlere yönelik yapılan her saldırıda, işte bu terörist yaftasına uygun olarak bir gerekçe ortaya konuluyor. Cizir, Nisêbîn ve Sûr'da 'kanallar', 'tüneller' bahanesi gibi; belediyelerin işgal edilmesi ve siyasetçilerin tutuklanmasında 'terör örgütü üyesi, yandaş' vb suçlamalar yapılıyor. Yani burada kilit sözcük ya da kavram 'terör' oluyor. O nedenle de yıllardır olduğu gibi son yıllarda daha yoğun olarak 'bölücü terör örgütü' kavramı ile tarif edilen siyasal-kültürel soykırım saldırısına güya meşruluk kazandırılmış oluyor. 15 Temmuz sözde darbe girişimi sonrası bu kavramın yanına 'FETÖ' sözcüğü de eklenerek bu iki kavramın nitelendirildiği çevreler ortaklaştırılmış oluyor. Ve tüm medya organları bu iki kavrama dayalı olarak habercilik yapıyor. Ve soykırım saldırıları sadece siyasileri değil tüm kurum ve kuruluşlarıyla bütün bir halka yönelik olarak yapılıyor. Bu duruma karşı çıkanlar, soru soranlar, şaşkınlık yaşayanlar bu iki kavramla ilişkilendirilerek tutuklanıyor, işten atılıyor, hapse tıkiyor ya da sürekli gözetim altında yaşamı cehenneme çevriliyor. İşte hem de günlük yaşamın kanıksanmış uygulaması haline getirilen bu çok yoğun uygulamaların ta kendisi, özel savaş oluyor. Bu özel savaşın tüm unsurları daha önce görülmediği kadar açıktan

ortalığa saçılmış bulunuyor. En son Ajda Pekkan ve Hülya Koçyiğit örneğinde görüldüğü gibi.

Son üç yıla yakın süredir çok yoğunluklu süren bu savaşın içinde en göze çarpan noktalardan birisi de Kuzey Suriye ile ilgili olan gelişmeler olmaktadır. Faşist diktatör Tayyip Erdoğan ve avanesi, dünyanın gözünde bir efsane haline gelen YPG/YPJ'yi sürekli yine bu 'terör' kavramı gölgesinde PKK ile birlikte ele almaktadır. Kuzey Suriye yönetiminden bazı isimler ve Qendil arasında bağlantı kurmaktadır. Sürekli olarak 'terörist' kavramı etrafında zaman zaman FETÖ ile de ilişkilendirilen Kuzey Suriye Kanton Sistemi bir tehdit unsuru olarak gösterilmektedir. O topraklardan tek bir saldırı olmamasına rağmen bir tehdit olarak sunulmaktadır. Ve yıllardır bıkmadan usanmadan, siyasetçiler, diplomatlar, köşe yazarları, sanatçılar vb aynı şeyi tekrarlamaktadır. Bunu yapmayı karşı duruşu içinde olan ya da sadece seyredenler var oldukça özel savaşın başarılı olamayacağını gören faşist diktatörlük, sırasıyla tüm muhalif sesleri susturarak ülkede tek sesi hakim kılmaktadır. Birçok gazeteci, aydın, yazar, akademisyen hapselere atılırken bir kısmının da yurt dışına kaçması teşvik edilmektedir. Artık ülkede bir havuz medya vardır. Fazla konuşan kalmamıştır. Hep bir ağızdan "tekbir" sesleriyle Türkiye yeni bir yolculuğa çıkmaktadır. Sokaklar terörize edilmiştir. Biraz ses çıkaranlar tv ekranlarından bile tehdit edilmektedir.

Faşist ordu-çeteler Efrîn sınırında patinaj yapar hale gelmiştir

İşte bundan sonra HDP'nin de iyice etkisizleştirildiği, Kürtlerin Bakur'da sessizleştirildiği bir ortamda Kuzey Suriye ve kantonlar yeniden 'terör', 'tehdit' kavramları ile hedef gösterilmeye başlandı. Bu sefer bilinen kli-

şelerin yanına bir de DAİŞ eklenmiştir. Koro halinde başlayan bu savaş çığırkanlığı tüm Kürtleri hedefler hale gelmiştir. Yani öyle bir dünya yaratılmıştır ki, Türkiye'de mevcut faşist iktidarı artık dünyada tutacak hiçbir güç kalmamıştır. Faşist Erdoğan 'Yeni bölünmez Türkiye'nin ve yeni alınacak topraklarla büyüyecek olan Türkiye'nin yeni yeni Osmanlı'nın sultanı, halifesi' gibi gösterilmeye başlanmıştır. Yeni bir lider kültü yaratılarak başlayan algı operasyonları, artık Efrîn'i hedef göstermeye başlamıştır.

Yandaş ve havuz denilen medya üzerinden çöken ekonomi, yapılan kirli pazarlıklar, ülkenin satılığa çıkarılması hep başarı olarak gösterilmiştir. Geriye bu başarıları tehdit eden tek bir unsur kalmıştır: Kürtler.

Terör ve Kürtler böylece yan yana gelmiştir. 'Kürtler emperyalistlerin işbirlikçisi, Türkiye'yi bölmek istiyorlar' vb gibi propagandalar üzerinden hedef haline getirilmiştir. Ve bilinen sonuç ortaya çıkmıştır. Yani Efrîn'e yönelik işgal saldırısı.

Bütün bu saldırılar, bu algı operasyonları, birkaç saat ya da en fazla bir hafta sürmesi hesaplanan işgal planı üzerine kurulmuştur.

Ama bu olmayınca mevcut olan basına bile yeniden bir çeki düzen vermek için faşist Başbakan Binali Yıldırım yeni bir andıç fermanı çıkarmıştır. Bu ferman Nazilerin basına yaklaşımı ile aynı özellikleri taşımaktadır. Buna göre haberler, programlar, sosyal medya tek bir elden yönetilecektir. Bilgi tek elden servis edilecektir. Buna uymayanlar hain, savaş suçlusudur. Çünkü; devletin bekası söz konusudur.

Bir haftada beklenen olmadığı için devletin tüm 'seçkin' cinayet-katliam grupları (Cizir'de, Sûr'da Nisêbîn'de şehri yakıp yıkanlar ve insanları ateşlere atarak katledenler) ve teknik imkanlar Efrîn çeperlerine yığılmış, dünya adeta bu dengersiz savaşa seyirci hale getirilmiş durumda olmasına ve bir ayı çoktan aşmış olmasına rağmen faşist ordu ve çeteler sınır boylarında patinaj yapar hale gelmiştir.

Yalancının mumu yatıya kadar yandığı ve gerçekler inatçı olduğu için belli zaman aralıkları içinde rakipsiz gibi görünen psikolojik savaş, Efrîn savaşçılarının kahramanlığı ve Efrîn halkının yurtseverliği karşısında çaresiz kalmıştır. O nedenle de şimdi Türk medyası ve siyaseti üzerinden yürütülen özel savaşın başarısızlığı tartışılmaktadır. Yani Tüm dünyanın gözleri önünde tüm kirli savaş araçlarıyla ve en eşitsiz koşullarda süren savaşta haklı olan, haktan ve demokrasiden yana olan direnişçiler kazanmıştır. General Panfilov'un Moskova önderinde direnen bir grup savaşçısının ruhu Efrîn direnişçilerinde vücut bulmuştur. Devasa Pers orduları karşısında direnen bir avuç Atinalı savaşçının demokrasie olan inancı Efrînilerin manevi gücü olmuştur. O nedenle tarihin tüm kıyım silahları ve psikolojik savaş araçlarıyla saldıran faşist TC'ye karşı insanlık tarihinden ve Önderlik paradigmasından aldığı güçle, şehitlerinin anısına layık bir direniş sergilemiştir. Düşman bu savaşta ne Türkiye demokratik muhalefetini susturabilmiş ne de Efrîn'de bir arpa boyu yol alabilmiştir. Aksine her geçen direniş günü onu daha fazla çağa ve insanlıkla bütünleştirmiştir. Bu savaşla gazilik unvanı kazanarak mareşal mertebesine yükselmek isteyen Tayyip Erdoğan'ın ilk önce psikolojik olarak sağlığı bozulmuştur.

'Güneşimizi Karartamazsınız' şehitlerinden ateşten cümleler

Karanlık gecelerin aydınlığı Başkan Apo'ya,
Sizin 1999 yılında esaret altına alınışımızdan sonra her zaman böyle bir eylem gerçekleştirme kararı beynimde vardı. Ancak koşul ve şartların uygun olmayışı ve özellikle sizin böyle bir eylemi kabul etmeyeceğinizi düşündüğümünden ben de yaşam içerisinde dürüstlük ve bağlılığımı size ifade etmek için mücadele ettim. Bu eylemimi kabul etmeyip eleştireceksiniz. Ama ben ne yapayım Başkanım? Bazıları aşık olup el ele verip kaçıyorlar. Benimde aşık olmam bu şekildedir. Yüreğim siz olmadan, ülkenin çocuklarının yüzünde güllükükler olmadan buluzur bulmuyor. Bu kararımı böyle bir süreç ve zamanda sizden ayrı ve uzak geçen 8 yıl geciktirmiş olmamdan dolayı sizden özür diliyorum.
Son olarak görüşme hasretimi, sevgilerimi ve selamlarımı siz emsalsiz insana sunuyorum. Başkanım bunu hiç unutmayın, sizi çok özliyoruz, sizi çok özliyoruz.

Selam, saygı ve hasretimle
Viyan Soran
2 Şubat 2006

Başkanım,
Siz balçıkla sıvanmaya çalışılan bir Güneşsiniz. Ben de bu güneşin aydınlığını görmüş, ondan kopamayacağımı anlamış bir fedaiyim. Çünkü 21. yüzyılın sosyal mücadele çizgisini Apoculukla o kadar somutlaştırdınız ki, bu ulusal kurtuluş yolu insanlığa bir kez daha zincirlerinden başka kaybedecekleri bir şeyin olmadığını ispatladı. Bu, onları eyleme kaldırdı. Ben bu eylemimle düşmanın kişiliğimde ve dışarıda oluşturduğu tüm zincirleri kırıyorum, özgürleşiyorum. Bilincimde yaşadıklarımı hiçbir sınır tanımadan böylesine bir eyleme dönüştürerek, düşmana gereken cevabı vermeye gidiyorum.

Şehrîstan - Nezahat Baracı
20 Mart 1999 / Batman-fedai eylem

Başkanım,
Biz her şeyimizle sizin eseriniziz. Bizleri yoktan var ettiniz. Yaşam sevincimizi ve tutkumuzu geliştirdiniz. Bu çabalarınız karşısında yapacaklarımız ne olursa olsun yetersizdir. Ben bu bilinç ve inançtayım.
Bu eylemimle Zilan tarzında özgürleşmek, Zilan komutasında yürüyen bir emir eri olmak istiyorum. Yaşamın kutsallığına inanıyorum. Kutsal yaşamın ancak savaşla yaratılacağına inancım tamdır. Bu inanç ve bilinçle, hiçbir gücün kirli emelleri ve çirkeflilikleriyle Güneşimizi karartamayacaklarını bu eylemimle ortaya koymak istiyorum.

Tacettin Şahin - Ferhat Berwar
5 Mayıs 1999 / Başkale

Değerli Başkanım,
Son dönemlerde size yapılan saldırıları bir türlü hazmedemiyorum. Hazmetmekten ziyade, sessiz kalmayı ihanet olarak görüyorum. Özellikle de büyük komutan ve tanrıçamız Zilan Yoldaş'a ve diğer tüm şehitlerimize ihanettir sessiz kalmak. Ben Parti'ye, Başkan Apo'ya, şehitlere ve halkıma ölümlüme bağlıyım. Parti'den, yoldaşlarımdan ve halkımdan bir isteğim var; Başkanımızın güvenliğidir. Çünkü, siz varoldukça Kürdistan halkı zaferi yakalayacaktır.

Halit Oral
9 Ekim 1998 / Maraş Zindanı

Başkanım,
Bizler, kendimizi Önderlik'te görüyoruz. Başlatılan "Özgürlük Güneşimiz Karartılmaz!" kampanyasının birer neferi olmak istiyoruz.

Bunu bir tarihi sorumluluk olarak görüyorum ve ancak bedenlerimizi ateşe vererek buna cevap olabileceğimize inanıyoruz.
Önderliği korumak; kendini aşmak ve anlaşmakla mümkündür.
Önderliği korumak; tek bir ses, tek bir vücut olmakla mümkündür.
Önderliği korumak; özgürleşen alevlere ulaşmakla mümkündür.
Önderliği korumak; kurumuş yürekleri, emperyalizme karşı kalkan yapmakla mümkündür.
Önderliği korumak; partileşmek, özgürleşmek ve insanlaşmakla mümkündür.
Önderliği korumak; Önderlik gerçeğinden yola çıkıp insanlığın özüne doğru akmaktır.
Önderlik ancak örgütlenmiş parti kadrosu, örgütlenmiş parti gerçeği ve yaratılacak yeni insanlık öğretisinin uygulayıcıları olmakla korunur.
Önderlik halktır, toplumdur, insanlıktır.
Önderliği korumak, insanlığı korumaktır.
Çağrımız tüm insanlığa. Kendimiz olan, evrensel Önderimiz olan Başkan Apo'yu koruyalım.

Selamet Mentuş - Kurdé
Aynur Artan - Rotında
23 Ekim 1998 / Midyat Zindanı

Ulusal Önderimiz Başkan Apo'ya,
Bu eylemimi Başkan Apo'yla barış ve özgürlük ülkesi Kürdistan'da buluşmak için yapıyorum. Sizin yeniden yarattığınız onurlu Kürt halkı düşmanlarını fena bir halde yanlttı. Bugün her Kürt'ü birer Apo yaptınız. Halkımızın gösterdiği fedakarlıklar ve kahramanlıklar bunun kanıtıdır. Er-geç fiziki anlamda Kürdistan'da buluşacağız. Kemal, Agit, Zilan arkadaşlar şahsında yarattığınız fedai militan kişilik, bugün hepimizin esas aldığı kişiliktir. Ben de böyle bir kişiliğe ve Apocu ruha sahip olarak özgürlük tanrıçası Zilan Yoldaş'ın yolunda yürüme kararımı vermişim.

Meral Mamyak - Zîne Gulîstan
27 Mart 1999
İstanbul-Taksim meydanında fedai eylem

Tüm Kürdistan ve Ortadoğu şehitlerine selam,
Bu yıl Newroz'u kutluyorum ama biraz geç, Zekiye Alkan gibi, Sema Yüce gibi, Ronahi, Berivan ve Rahşan Demirel gibi ve diğer yüce eylemlerde bulunanlar gibi. Kararlılıkları Kürt halkı ve Kürdistan'ı yüceltti. Kürtlerin tarihini büyüttü.
Sıcak selamlar büyük Önder Abdullah Öcalan'a, Kürt halkına, tüm siyasi tutsaklara, Kürdistan dağlarındaki Halk Savunma Güçleri gerillalarına...

Elefteriya Fortulaki
27 Mart 2006 / Yunanistan-Atina

Değerli Başkanım,
Çizdiğiniz yolda, Sema Yoldaş'ın komutası altında Fikri Yoldaş'la yola çıkmak istedim ve çıktım. Geleceğe ilişkin çok güzel planlarım vardı. Belki de tek amacım zindandan çıkıp dağlara, daha doruklarda düşmana kinimi kusmaktı.
Önderliğimize yönelik geliştirilen emperyalist komplo karşısında zindanda, dört duvar arasında eli-kolu bağlı bir şeyler yapmamak kabrediyorum.
Giderken talimatımızı dinlemediğim için özleştirimi vermek istiyorum. Ancak buna rağmen momentumu da kaçırmak istemiyorum.

Devrimci selam ve saygılarımla
Mehmet Aydın
13 Kasım 1998 / Çanakkale Zindanı

Parti Önderliği'ne,
Başkanım, siz dünyanın tek umudusunuz. Siz ki bizim kadar düşürülmüş insanlara iyi bir ruh vermeyi gerçekleştirdiniz. O ruhla biz de size yapılan komplonun hesabını soracağız. Sizi 15 Şubat 1999'da insanlığın geçmişini yargılayan ve geleceğe ışık tutan bir tarih, bir milat olarak görüyoruz.
Sizi Bingöl Valisi'ne karşı gerçekleştireceğim eylemimle selamlıyorum ve saygılarımı sunuyorum.

Baran Şahin
5 Nisan 1999

Yoldaşlar,
Emperyalizmin, oligarşilerin, devrimci önder Abdullah Öcalan şahsında genelde halklara, özeldede Kürt halkına yönelik saldırılarını kiniyor; devrimci önder Abdullah Öcalan'ın yargılanamayacağına belirterek, öfkemin büyüklüğünü bedenimdeki alevle düşmana kusmanın hazırlığını tamamlıyorum.
Yoldaşlar, kendimi anlatmanın dilini ve zamanını yakalayamadım. Ancak anlaşılacağına inancım tamdır. Sizleri ve tüm dostları devrimci onurumla tekrar selamlıyorum.

Serpil Polat
(Marksist Leninist Silahlı Propaganda Birliği-MLSPB militanı)
17 Şubat 1999 / Sakarya Zindanı

Başkanım,
Ben seni görmek için kursalda arkadaşlara çok öneride bulundum. Fakat bir türlü seni görmek nasip olmadı. Başkanım, bu mücadeleye tek başına başladın. Kürt halkının tarihi baş aşığıya giderken tarihi tek başına bugüne kadar getirdin. Bugün artık halk bilinçlenmiş, dünya da kalksa Kürtlere karşı hiçbir güç dayanamayacaktır. Eskiden iki Kürt'ü yan yana getiremezdin ama Başkanım, bugün sen milyonlarca halkı ayağa kaldırmışsın. Düşman da senden çok korkuyor; nasıl bir kedi köşeye sıkıştığında sağa sola saldırıyor, düşmanın durumu da böyle.
Başkanım, son olarak tekrardan sana bağlılığımı ifade ediyorum. Sen varoldukça Kürt halkının sırtı yere gelmeyecek.

Devrimci Selam ve Saygılarımla
Mîrza Sevimli
26 Ekim 1998 / Erzurum Zindanı

Başkanım,
Sizce yapılan saldırı; insanlığa, barışa, dostluğa ve ulusal kurtuluş hareketlerine yapılan saldırıdır.
Dolayısıyla gerçekleştireceğim bu eylemle TC'ye, Türkiye halklarına uzanan barış elinin arkasında komplo teorileri kurup, ateşkes bu şekilde cevap vermelerini kendimi yakarak protesto ediyorum. Sizlere, halkımıza ve insanlığa uzanan füzeler bugün emperyalizmin, TC ve gerici güçlerin bataklığında patlayacak ve onlar bu bataklıkta kuruyacaklardır.

Mehmet Gül
19 Ekim 1998 / Amasya Zindanı

Başkanım,
Biz, sizde yaratıldık; sizinle varız ve sizinle sürdüreceğiz özgürlük yürüyüşümüzü. Emek ve çabalarımıza karşı az da olsa layık olabilmek için başlattığımız bu yürüyüşle, karar aldığımız bu eylemle Önderliğe karşı borcumu ödemeye çalışacağım. Ve yine diyorum ki; borçluyum ve borçluyum.

Akif - Şahin Hüseyin
9 Mart 1999 / Dubok
MIT bürosuna fedai eylem

Başkanım
Seni görmeyi çok isterdim. Ama bakıyorum, seni görmeme izin vermeyenler var. Onun için bu engelleri kaldıracam. Tıpkı Sema gibi, Fikri gibi, Murat Kaya gibi, M. Halit Oral ve Mehmet Gül yoldaşlar gibi, ben de kendimi feda edeceğim.

Ali Aydın
20 Ekim 1998 / Bartın Zindanı